

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (neljas koda laiendatud koosseisus)

28. oktoober 2004<sup>\*</sup>

Kohtuasjas T-35/01,

**Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd**, asukoht Shanghai (Hiina), esindaja:  
advokaat P. Waer,

hageja,

*versus*

**Euroopa Liidu Nõukogu**, esindajad: S. Marquardt, keda abistasid advokaadid  
G. Berrisch ja P. Nehl, hiljem advokaat G. Berrisch,

kostja,

keda toetab

**Euroopa Ühenduste Komisjon**, esindajad: V. Kreuzsitz, S. Meany ja T. Scharf,  
kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

menetlusse astuja,

\* Kohtumenetluse keel: inglise.

mille esemeks on nõue tühistada nõukogu 27. novembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 2605/2000, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist, Korea Vabariigist ja Taiwanist pärinevate elektrooniliste kaalude impordi suhtes lõplikud dumpinguvastased tollimaksud (EÜT L 301, lk 42; ELT eriväljaanne 11/34, lk 282), artikkel 1,

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS  
(neljas koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: koja esimees V. Tiili ning kohtunikud J. Pirrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij ja M. Vilaras,

kohtusekretär: ametnik J. Plingers,

arvestades kirjalikus menetluses ja 6. märtsi 2003. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

**otsuse**

**Õiguslik raamistik**

- 1 Nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45), artikli 1 lõige 4 sätestab:

„Käesolevas [alg]määruses tähendab mõiste „samasugune toode” toodet, mis on vaatlusaluse tootega identne, see tähendab täiesti sarnane, või sellise toote

puudumisel muud toodet, mis ei ole vaatlusaluse tootega küll täiesti sarnane, kuid on omadustelt väga sarnane.”

- 2 Nõukogu 27. aprilli 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 905/98 (EÜT L 128, lk 18, parandus EÜT 2000, L 263, lk 34; ELT eriväljaanne 11/10, lk 111) muudetud algmääruse artikli 2 lõige 7 sätestab:

„a) Mitteturumajanduslikest riikidest [...] pärineva impordi puhul määratakse normaalväärtus kolmandas turumajandusriigis kehtiva hinna või arvestusliku väärtuse alusel või hinna järgi, mis kehtib müügi puhul sellisest kolmandast turumajandusriigist teistesse riikidesse, k.a ühendusse, või kui see ei ole võimalik, siis mis tahes muul põhjendatud alusel, sealhulgas samasuguse toote eest ühenduses tegelikult makstud või makstava hinna alusel, mida on vajaduse korral nõuetekohaselt kohandatud, et sisse arvata põhjendatud kasumimarginaal.

Sobiv kolmas turumajandusriik valitakse põhjendatud viisil, võttes nõuetekohaselt arvesse valimise ajal kättesaadavaid usaldusväärseid andmeid. Arvesse võetakse ka tähtaegu; vajaduse korral kasutatakse sama uurimise aluseks olevat kolmandat turumajandusriiki.

Uurimise asjaosalistele antakse varsti pärast uurimise algatamist teada valitud kolmas turumajandusriik ning 10 päeva märkuste tegemiseks.

- b) Venemaalt ja Hiina[st] [...] pärinevat impordi käsitlevates dumpinguvastastes uurimistes määratakse normaalväärtus kooskõlas lõigetega 1–6, kui ühe või

mitme uuritava tootja põhjendatud nõuete alusel ning vastavalt punktis c sätestatud kriteeriumidele ja menetlustele on näidatud, et nimetatud tootja või tootjate puhul toimub samasuguse toote valmistamine ja müük turumajanduse tingimustes. Muudel juhtudel kohaldatakse punktis a sätestatud eeskirju.

c) Punkti b kohane nõue peab olema kirjalik ja sisaldama piisavat tõendusmaterjali selle kohta, et tootja tegutseb turumajanduse tingimustes, mis tähendab, et:

— äriühingud teevad otsused hindade [ja] sisendite [kulude], sh näiteks toorainete, tehnoloogia- ja tööjõukulude, toodangu, müügi ja investeringute kohta vastusena turul pakkumise ja nõudmise osas toimuvale ilma riigi märkimisväärse sellekohase sekkumiseta ning et kulutused tähtsamatele sisenditele peegeldavad turuväärtusi, [täpsustatud tõlge]

— äriühingutel on üks selge peamiste raamatupidamisdokumentide kogum, mida auditeeritakse sõltumatult kooskõlas rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega ning kohaldatakse kõikidel eesmärkidel,

— äriühingute tootmiskulusid ja finantsseisundit ei moonuta oluliselt endine mitteturumajanduslik süsteem eelkõige varade amortisatsiooni, muude mahakandmistega, vahetuskaubanduse ja võlgade hüvitamiseks tehtavate maksete näol,

- asjaomaste äriühingute suhtes kohaldatakse pankroti- ja asjaõigusakte, mis tagavad äriühingute tegevuse õiguskindluse ja stabiilsuse,

ning

- kursside ümberarvestust teostatakse turukursside alusel.

Otsus selle kohta, kas tootja vastab eespool nimetatud kriteeriumidele, tehakse kolme kuu jooksul alates uurimise algatamisest pärast nõuandekomiteega konkreetset konsulteerimist ja pärast seda, kui ühenduse tootmisharule on antud võimalus esitada oma arvamus. Kõnealune otsus kehtib kogu uurimise ajal.”

### 3 Algmääruse artikkel 3 sätestab:

„Kahju tuvastamine

1. Kui ei ole kindlaks määratud teisiti, siis tähendab mõiste „kahju” [alg]määruse kohaselt ühenduse tootmisharule tekitatud olulist kahju, ühenduse tootmisharule olulise kahju tekitamise ohtu või ühenduse tootmisharu rajamise olulist pidurdamist ning seda tõlgendatakse käesolevas artiklis ettenähtud korras.

2. Kahju tuvastamine põhineb otsesel tõendusmaterjalil ja selle raames uuritakse objektiivselt nii a) dumpinguhinnaga impordi mahtu ja mõju samasuguste toodete hindadele ühenduse turul kui ka b) kõnealuse impordi edaspidist mõju ühenduse tootmisharule.

3. Dumpinguhinnaga impordi mahu asjus pööratakse tähelepanu sellele, kas dumpinguhinnaga import on absoluutnäitajate poolest või ühenduse tootmis- või tarbimisnäitajate suhtes oluliselt suurenenud. Dumpinguhinnaga impordi mõju suhtes hindadele pööratakse tähelepanu sellele, kas dumpinguhinnaga impordi mõjul on toimunud oluline hinna allalöömine, võrreldes ühenduse tootmisharu samasuguse toote hinnaga, või kas sellise impordi mõjul hinnad muidu oluliselt langevad või takistatakse olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid. Otsustamisel ei tarvitse saada määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

4. Kui dumpinguvastast uurimist kohaldatakse samaaegselt toote impordi suhtes, mis pärineb rohkem kui ühest riigist, hinnatakse sellise impordi mõju kumulatiivselt ainult sel juhul, kui on kindlaks tehtud, et a) igast riigist pärineva impordi puhul kindlaksmääratud dumpingumarginaal on suurem artikli 9 lõikes 3 määratletud miinimumtasemest ning et igast kõnesolevast riigist pärit impordi maht ei ole tähtsusetu ning et b) impordi mõju kumulatiivne hindamine on imporditoodete vahelise konkurentsi tingimusi ning imporditoodete ja samasuguste ühenduse toodete vahelise konkurentsi tingimusi arvesse võttes asjakohane.

5. Uurides dumpinguhinnaga impordi mõju asjaomasele ühenduse tootmisharule, hinnatakse kõiki asjakohaseid tootmisharu seisundit mõjutavaid majandustegureid ja -näitajaid, sh asjaolu, et tootmisharu on veel toibumas varasema dumpingu või subsideerimise mõjudest, tegeliku dumpingumarginaali suurusjärku, müügi, kasumi,

toodangu, turuosa, tootlikkuse, investeringutasuvuse ja tootmisvõimsuse rakendusastme tegelikku ja võimalikku vähenemist, ühenduse hindu mõjutavaid tegureid ning tegelikku ja võimalikku negatiivset mõju rahakäibele, laovarudele, tööhõivele, töötasudele, kasvule, kapitali kaasamise võimele ja investeringutele. See loend ei ole ammendav, samuti ei saa otsustamisel tingimata määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

6. Lõike 2 alusel esitatud asjakohase tõendusmaterjaliga tuleb tõendada, et dumpinguhinnaga import põhjustab kahju [...] [algimääruse tähenduses. Eelkõige tuleb tõendada, et lõike 3 alusel näidatud mahu- ja/või hinnatasemed on lõike 5 kohaselt mõjutanud ühenduse tootmisharu ning et mõju ulatus võimaldab selle oluliseks liigitada.

7. Lisaks dumpinguhinnaga impordile uuritakse ka muid teadaolevaid tegureid, millega ühenduse tootmisharu samal ajal kahjustatakse, ning nende teguritega tekitatud kahju ei tohi lõike 6 alusel omistada dumpinguhinnaga impordile. Tegurid, mida võib selles suhtes arvesse võtta, hõlmavad dumpinguhinnata impordi mahtu ja hinda, nõudluse vähenemist või tarbimisharjumuste muutusi, kaubanduspiiranguid ning konkurentsi kolmandate riikide ja ühenduse tootjate vahel, tehnoloogia arengut ning ühenduse tootmisharu eksporditegevust ja tootlikkust.

8. Dumpinguhinnaga impordi mõju hinnatakse ühenduse tootmisharu samasuguse toote toodangu suhtes, kui kättesaadavate andmete abil on võimalik sellist toodangut eraldi kindlaks teha selliste kriteeriumide põhjal nagu tootmisprotsess,

tootjatepoolne müük ja kasum. Kui seda toodangut ei ole võimalik selliselt eraldi kindlaks teha, hinnatakse dumpinguhinnaga impordi mõju, kontrollides samasugust toodet sisaldava kitsaima tooterühma või -valiku toodangut, mille kohta on saadaval vajalik teave.

9. Olulise kahju tekitamise ohu kindlaksmääramisel tuginetakse faktidele, mitte vihjetele, oletustele ega kaudsetele võimalustele. Muudatus asjaoludes, mis tekitaksid olukorra, mille puhul dumping põhjustaks kahju, peab olema selgelt prognoositav ja peatselt toimuv.

Tehes otsust olulise kahju ohu olemasolu kohta, tuleks arvesse võtta niisuguseid tegureid nagu:

- a) ühenduse turule suunatud dumpinguhinnaga impordi märkimisväärne kasvutempo, mis viitab importimise olulise suurenemise tõenäosusele;
- b) eksportija piisavad ja vabalt kasutatavad tootmisvõimsused või nende peatne ja oluline suurenemine, mis viitab tõenäosusele, et dumpinguhinnaga eksport ühendusse võib oluliselt kasvada, võttes arvesse teiste mis tahes lisaeksporti vastu võtta võivate eksporditurgude olemasolu;
- c) kas import toimub hindadega, mis oluliselt langetavad hindu või takistavad olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid ja mis tõenäoliselt suurendaksid edasise impordi nõudlust, ja



d) uuritava toote laovarud.

Ükski neist tegureist ei või iseenesest olla otsustamisel tingimata määrav, kuid kõigi vaadeldavate tegurite arvessevõtmine peab viima järeldusele, et peatselt on oodata edasist dumpinguhinnaga eksporti ja et kui ei rakendata kaitsemeetmeid, on tagajärjeks oluline kahju.”

4 Algmääruse artikli 6 lõike 9 kohaselt:

„Artikli 5 lõike 9 alusel algatatud menetluse puhul viiakse uurimine võimaluse korral lõpule ühe aasta jooksul. Igal juhul tuleb uurimine lõpetada 15 kuu jooksul pärast selle algatamist kas artikli 8 kohaselt tehtud järelduste põhjal, mis on saadud kohustuste võtmisel, või artikli 9 kohaselt tehtud järelduste põhjal, mis on saadud lõplike meetmete võtmisel.”

5 Lõpetuseks sätestab algmääruse artikkel 20:

„[...]

2. Lõikes 1 nimetatud isikud võivad taotleda selliste oluliste faktide ja kaalutluste lõplikku avalikustamist, mille alusel kavatsetakse soovitada lõplike meetmete kehtestamist või uurimise või menetluse lõpetamist ilma meetmeid kehtestamata, kusjuures erilist tähelepanu pööratakse selliste faktide ja kaalutluste avalikustamisele, mis erinevad ajutiste meetmete puhul kasutatutest.

3. Lõikes 2 sätestatud lõpliku avalikustamise taotlused adresseeritakse komisjonile kirjalikult ja ajutise tollimaksu kohaldamise puhul peavad need laekuma hiljemalt üks kuu pärast kõnealuse tollimaksu kehtestamise avaldamist. Kui ajutist tollimaksu ei ole kohaldatud, antakse isikutele võimalus taotleda lõplikku avalikustamist komisjoni sätestatud tähtaja jooksul.

4. Lõplik avalikustamine toimub kirjalikult. Avalikustamine toimub konfidentsiaalse teabe kaitsmise vajadust nõuetekohaselt arvesse võttes nii kiiresti kui võimalik ning tavaliselt hiljemalt üks kuu enne lõpliku otsuse tegemist või komisjoni poolt artikli 9 kohast lõplikku meedet käsitleva ettepaneku esitamist. Kui komisjonil ei ole võimalik teatavaid asjaolusid ega seisukohti kõnealusel ajal avalikustada, siis avalikustatakse need esimesel võimalusel. Avalikustamine ei piira komisjoni või nõukogu võimaliku hilisema otsuse kohaldamist, aga kui nimetatud otsus toetub teistsugustele faktidele ja kaalutlustele, siis avalikustatakse need nii kiiresti kui võimalik.

5. Märkusi, mis esitatakse pärast lõplikku avalikustamist, võib arvesse võtta ainult juhul, kui need esitatakse komisjoni poolt iga juhtumi kohta eraldi seatava aja jooksul, mille pikkus on vähemalt 10 päeva, kusjuures arvesse võetakse küsimuse kiireloomulisust.”

## Vaidluse aluseks olevad asjaolud

- 6 Enamiku ühenduse elektroonilistest kaaludest tootva ettevõtja 30. juulil 1999 esitatud kaebuse tulemusel algatas komisjon algmääruse artikli 5 alusel 16. septembril 1999 avaldatud teadaandega (EÜT C 262, lk 8) dumpinguvastase menetluse Hiinast, Lõuna-Koreast ja Taiwanist pärinevate teatavate elektrooniliste kaalude suhtes.
- 7 Komisjoni uurimises osalesid kaks elektrooniliste kaalude ühenduse tootjat Avery Berkel Ltd ja Bizerba GmbH, kes valmistasid tol hetkel kokku 39% ühenduse vastavast toodangust.
- 8 Komisjoni saadetud küsimustikele vastasid kaheksa asjaomaste riikide eksportivat tootjat, nende seas hageja, neli importijat, kelle tegevus oli seotud kõnealuse tootmisega, ning võrdlusriigi, st Indoneesia, võrdlustootja.
- 9 Dumpingu ja sellest põhjustatud kahju uurimine puudutas ajavahemikku 1. septembrist 1998 kuni 31. augustini 1999 (edaspidi „uurimisperiood“). Kahju kindlakstegevise seisukohalt asjakohaste suundumuste uurimine hõlmas ajavahemikku 1. jaanuarist 1995 kuni uurimisperioodi lõpuni (edaspidi „analüüsiperiood“).
- 10 Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd (edaspidi „hageja“ või „Shanghai Teraoka“) on 1992. aastal Hiinas asutatud ja täies mahus välisinvestorite kapitalil põhinev äriühing, kes toodab ja ekspordib eelkõige ühendusse elektroonilisi kaale.

- 11 11. oktoobril 1999 palus hageja komisjonil tunnistada teda algmääruse artikli 2 lõike 7 alusel uurimise raames turumajanduse tingimustes tegutsevaks ettevõtjaks. 17. detsembri 1999. aasta faksiga teavitas komisjon hagejat, et viimane ei täida algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis c turumajanduse tingimustes tegutsevale ettevõtjale esitatud tingimusi.
- 12 Taotluse rahuldamata jätmise peale esitas hageja komisjonile 27. detsembri 1999. aasta ja 11. jaanuari 2000. aasta kirjadega oma märkused.
- 13 4. jaanuaril ja 3. veebruaril 2000 kinnitas komisjon oma otsust, et hagejat ei saa pidada turumajanduse tingimustes tegutsevaks ettevõtjaks.
- 14 6. aprillil 2000 komisjoni ja kõnealuse ühenduse tootmisharu esindajate vahel peetud koosoleku tulemusena esitasid kaks ühenduse tootjat 10. ja 14. aprillil 2000 komisjonile oma märkused komisjoni esialgsete järelduste kohta ühenduse vastavale tööstusharule tekkinud kahju kohta.
- 15 1. augustil 2000 esitas hageja komisjonile märkused kahju ja põhjusliku seose kohta.
- 16 21. septembri 2000. aasta faksiga teavitas komisjon hagejat olulistest faktidest ja kaalutlustest, mille alusel kavatses ta soovitada institutsioonil kohaldada hageja toodetud teatavate elektrooniliste kaalude impordile 13,1%-list lõplikku dumpinguvastast tollimaksu.

- 17 29. septembri 2000. aasta faksis soovis hageja dumpingu olemasolu ja eeldatavalt sellest põhjustatud kahju tuvastamise kohta täiendavat teavet.
- 18 Komisjon vastas sellele taotlusele kahe kirjaga 2000. aasta 29. septembril ja 4. oktoobril.
- 19 4. oktoobri 2000. aasta faksis palus hageja märkuste esitamiseks tähtaja pikendust. 5. oktoobri 2000. aasta faksiga keeldus komisjon asja kiireloomulisuse tõttu tähtaega pikendamast.
- 20 10. oktoobril 2000 esitas hageja märkused talle saadetud informatsiooni kohta.
- 21 11. oktoobri 2000. aasta faksiga vastas komisjon hageja märkustele ja kahandas dumpingumarginaali 13,1%-lt 12,8%-le.
- 22 23. oktoobri 2000. aasta faksiga täiendas komisjon oma vastust hageja märkustele.
- 23 Nõukogu 27. novembri 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 2605/2000, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist, Korea Vabariigist ja Taiwanist pärinevate elektrooniliste kaalude impordi suhtes lõplikud dumpinguvastased tollimaksud (EÜT L 301, lk 42; ELT erivaljaanne 11/34, lk 282; edaspidi

„vaidlustatud määrus”), kohaldas nõukogu hageja poolt eksporditud ja alljärgnevalt kirjeldatud toodetele 12,8%-list dumpinguvastast tollimaksu. Vastavalt vaidlustatud määruse artiklile 1:

„1. Kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina[st], [Lõuna-]Koreast ja Taiwanist pärinevate ning praegu CN-koodi *ex* 8423 8150 (TARICi kood 8423 8150 10) alla kuuluvate selliste jaemüügis kasutatavate elektrooniliste kaalude impordi suhtes, mille ülemine mõõtepiir on 30 kg ning millel on kaalu, ühikuhinna ja makstava hinna digitaalne näidik (koos nimetatud andmete trükkimiseks vajaliku vahendiga või ilma selleta).

2. Tollimaks, mis arvutatakse toote ühenduse piiril kehtiva vaba netohinna alusel, millest ei ole tollimaksu maha arvatud, on [hagejale] järgmine: [...] 12,8% [...]”

## Menetlus ja poolte nõuded

- 24 Hageja esitas Esimese Astme Kohtu kantseleisse 16. veebruaril 2001 saabunud hagiavaldusega käesoleva hagi.
- 25 Komisjon esitas 12. juunil 2001 Esimese Astme Kohtu kantseleisse avalduse kõnealusesse menetlusse astumiseks kostja nõuete toetuseks. 11. septembri 2001. aasta määrusega rahuldas Esimese Astme Kohtu neljanda koja laiendatud koosseisus esimees menetlusse astumise taotluse.
- 26 Kuna komisjon menetlusse astuja seisukohti ei esitanud, lõpetati kirjalik menetlus 28. novembril 2001.

- 27 Ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal otsustas Esimese Astme Kohus (neljas koda laiendatud koosseisus) avada suulise menetluse.
- 28 Menetlust korraldavate meetmete kohaldamise raames palus Esimese Astme Kohus pooltel vastata kirjalikele küsimustele ja esitada teatud dokumente. Pooled täitsid need nõuded osaliselt.
- 29 Põhikohtuasja poolte ja menetluse astuja kohtukõned ja vastused Esimese Astme Kohtu küsimustele kuulati ära 6. märtsi 2003. aasta kohtuistungil.
- 30 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:
- tühistada vaidlustatud määruse artikkel 1 osas, milles see kehtestab tema eksporditavatele elektroonilistele kaaludele lõpliku dumpinguvastase tollimaksu;
  - mõista kohtukulud välja nõukogult.
- 31 Nõukogu, keda toetab komisjon, palub Esimese Astme Kohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
  - mõista kohtukulud välja hagejalt.

## Põhiküsimus

- 32 Sisuliselt tugineb hageja oma hagis neljale väitele. Esimene väide tuleneb algmääruse artikli 2 lõike 7 kohaldamisel tehtud ilmsest hindamisveast. Teine väide tuleneb algmääruse artikli 3 lõigete 2, 3, 5 ja 8 rikkumisest ning kahju tuvastamisel tehtud ilmsest hindamisveast. Kolmas väide tuleneb algmääruse artikli 3 lõike 6 rikkumisest. Lõpetuseks, neljas väide tuleneb algmäärusega kehtestatud menetlusreeglite rikkumisest.

*A. Esimene väide, mis tuleneb algmääruse artikli 2 lõike 7 kohaldamisel tehtud ilmsest hindamisveast*

### 1. Sissejuhatus

- 33 Hageja sõnul on ühenduse institutsioonid leidnud ekslikult, et ta ei vasta algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis c turumajanduse tingimustes tegutsevale ettevõtjale esitatud tingimustele. Hageja väidab, et ta tõendas piisavalt, et teda pidanuks selliseks ettevõtjaks pidama.
- 34 Nõukogu seletas turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisundi tunnustamisest keeldumist vaidlustatud määruse 46. põhjenduses järgmiselt:

„Komisjon leidis, et mitme aasta jooksul püsisid mõlema äriühingu [sh hageja] müügihinnad Hiina[s] ühtlasel, kahjumit tekitaval tasemel. Peale selle ei saanud äriühingud päris vabalt otsustada, kas ja mil määral müüa oma toodangut siseturul.



Tavaliselt on komisjon turumajandus[e] [tingimustes tegutseva ettevõtja] seisundi tunnustamise taotlused tagasi lükanud juhul, kui omamaine müük on piiratud ja klientide vahel puuduvad hinnaerinevused, sest selline hinnakujundus võib olla tsentraliseeritud hinnakontrolli tagajärg. Peale selle kinnitasid tõendid, et hinnad püsisid mitu aastat kahjumit tekitaval tasemel, mis näitab, et tootjad ei tegutsenud turumajanduse tingimustes.”

35 Sellest tulenevalt leidis nõukogu vaidlustatud määruse 47. põhjenduses, et hageja „ei täitnud [...] algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis c sätestatud tingimusi”.

36 Komisjon aga, nagu märkis Esimese Astme Kohus eespool punktides 11 ja 13, jättis 17. detsembri 1999. aasta faksiga hageja taotluse tema turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisundi tunnustamiseks rahuldamata ning kinnitas oma otsust 2000. aasta 4. jaanuari ja 3. veebruari faksiga. Olles uurimise tulemused avalikustanud, toetus komisjon oma analüüsis kolmele järgmisele kaalutlusele. Esiteks järgis hageja Hiina 29. detsembri 1997. aasta seadust hinna määramise kohta (edaspidi „hinnaseadus”), mille alusel tuli tal Hiina siseturul tooteid enam-vähem samasuguse hinna eest kahjumiga müüa. Teiseks ei saanud hageja päris vabalt otsustada, kas ja mil määral müüa oma tooteid Hiina siseturul või välisturgudel. Lõpetuseks oli hageja esitanud komisjonile valeandmeid või jätnud saatmata asjakohaseid dokumente, takistades seeläbi uurimist.

37 Käesoleva väite raames vaidlustab hageja esiteks komisjoni ja seejärel nõukogu poolt algmääruse artikli 2 lõikele 7 antud tõlgenduse.

38 Teiseks vaidlustab ta komisjoni ja nõukogu järeldused, mille alusel need institutsioonid leidsid, et algmääruse artikli 2 lõikega 7 kehtestatud tingimused ei olnud täidetud. Eelkõige vaidlustab hageja komisjoni 17. detsembri 1999. aasta faksi

punktis „Uurimise tulemused” leiduvad järeldused, et hagejal puudub kohustus märkida bilansi passivasse kahtlased laenud, tema välisvaluutaarvetele seatud piirid võrduvad ettevõtja kapitali kogumahuga, Hiina siseturul müüakse järjepidevalt kahjumiga, hagejale on hinnaseadusega keelatud määrata sarnastele klientidele Hiinas erinevaid hindu, Hiina siseturul müümise vabadusele on kehtestatud piirangud ning et uurimise käigus esitas hageja komisjonile valeandmeid.

39 Hageja esitatud argumendid, mis puudutavad eelmises punktis viidatud kahte esimest asjaolu, tuleb jätta kohe tähelepanuta. Kuivõrd ei nõukogu ega komisjon ei rajanud oma seisukohti nimetatud asjaoludele, on neisse puutuvad argumendid asjakohatud.

40 Kolmandaks väidab hageja, et ühenduse institutsioonid ei andnud talle dokumente, mille alusel keelduti tema turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisundit tunnustamast. Ka see etteheide tuleb tagasi lükata, kuna ühenduse institutsioonid viisid sellekohase hindamise läbi dokumentide põhjal, mille hageja ise oli komisjonile esitanud oma vastuses uurimise küsimustiku D-osale ja millega komisjon oli tutvunud kontrollkäigu ajal.

41 Lisaks tuleb märkida, et hageja ei ole täpsustanud, millistest „uutest andmetest” käib jutt, ning on piirdunud oma dokumentides sisalduvale informatsioonile viitamisega. Samuti tunnistas ta oma repliigis, et „kõik Hiina siseturu üksiktehingute arved, nagu ka kõik teised raamatupidamist ja tootmiskulusid kajastavad dokumendid tehti uurijatele kättesaadavaks kontrollkäigu ajal.” Seetõttu ei olnud ühenduse institutsioonid Shanghai Teraoka’le kohustatud saatma kõnealuseid dokumente pärast nende põhjal teatud järelduste tegemist, kuivõrd need pärinesid hageja käest ja olid talle teada.

- 42 Selle taustal tuleb lisada, et täiesti asjakohatu on hageja repliigiga esitatud uus argument, mis tuleneb algmääruse artikli 20 lõike 4 rikkumisest ning mille kohaselt esitas nõukogu Esimese Astme Kohtu menetluses andmeid, millest teda ei oldud haldusmenetluses teavitatud. Tegelikult annab see argument tunnistust turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisundi tunnustamise ja lõplike dumpinguvastaste meetmete menetluse segajamisest. Niivõrd kui võrd algmääruse artikli 20 lõige 4 viimati nimetatud menetluse kohta ei puuduta turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisundi tunnustamist, ei saa hageja tugineda tulemuslikult ülalnimetatud sätte rikkumisele dokumentide osas, mille sisuks oli just nimetatud seisundi tunnustamise võimaldamine.

## *2. Algmääruse artikli 2 lõike 7 ülesehitus*

### *a) Poolte argumendid*

- 43 Hageja vaidlustab ühenduse institutsioonide poolt algmääruse artikli 2 lõikele 7 antud tõlgenduse, eriti mis puudutab tõendamiskohustust. Ta väidab, et nõukogu ei võtnud arvesse algmääruse artikli 2 lõike 7 muutmise põhjust, st soovi arvestada Hiina majandussüsteemi põhjaliku muutusega.
- 44 Lisaks toetub hageja Esimese Astme Kohtu 26. septembri 2000. aasta otsusele kohtuasjas T-80/97: *Starway v. nõukogu* (EKL 2000, lk II-3099, punkt 112), millest ilmneb, et eksportijalt tõendite nõudmine, mis on talle kättesaamatud, on õiguskindluse põhimõtte ja kaitseõiguste rikkumine.
- 45 Lõpuks leiab hageja, et kuna ühenduse institutsioonid viitavad teatud asjaolude esinemisele, tuleb neil ka tõendada, et need tõesti aset leidsid ja et nende

tuvastamine toimus õiguspäraselt. Selles osas tugineb hageja Euroopa Kohtu 26. juuni 2001. aasta otsusele kohtuasjas C-381/99: Brunnhofer (EKL 2001, lk I-4961, punkt 52).

46 Nõukogu väidab, et hageja mõttekäik toetub algmääruse artikli 2 lõike 7 ekslikule tõlgendusele. Määruse nr 905/98 preambuli kohaselt eeldab eelnimetatud säte Hiina ja Venemaa puhul, et puuduvad turumajandust iseloomustavad tingimused ning seetõttu peab asjaomane eksportiv tootja, antud juhul hageja, tõendama vastupidist. Nõukogu arvamuse kohaselt tugineb hageja mõttekäik ümberpööratud tõendamiskohustusel. Lisaks on ühenduse institutsioonidel antud küsimuses lai kaalutusõigus, nagu selgub ka kohtupraktikast (Esimese Astme Kohtu 17. juuli 1998. aasta otsus kohtuasjas T-118/96: Thai Bicycle v. nõukogu, EKL 1998, lk II-2991, punkt 32) ja algmääruse artikli 2 lõike 7 punktides b ja c sisalduvatest „põhjendatud nõuete” ja „piisavat tõendusmaterjali” mõistetest.

47 Nõukogu märgib, et teorias on viis eespool viidatud sättes sisalduvat tingimust kumuleeruvad. Samas rõhutab ta, et mitte kõik need tingimused ei ole sama olulised. Selles osas on väga oluline esimene tingimus, mille kohaselt peavad äriühingud tegema otsused hindade ja sisendite kulude kohta vastavalt turu pakkumisele ja nõudmisele ilma riigi märkimisväärse sekkumiseta. Seega piisab turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisundi tunnustamisest keeldumiseks sellest, kui tuvastada hageja võimetus täita nimetatud tingimust.

b) Esimese Astme Kohtu hinnang

48 Kõigepealt tasub meenutada, et kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas on ühenduse institutsioonidel majanduslike, poliitiliste ja õiguslike olukordade

keerulisuse tõttu, mida nad uurima peavad, lai kaalutusõigus (Esimese Astme Kohtu 5. juuni 1996. aasta otsus kohtuasjas T-162/94: NMB France jt v. komisjon, EKL 1996, lk II-427, punkt 72; 29. jaanuari 1998. aasta otsus kohtuasjas T-97/95: Sinochem v. nõukogu, EKL 1998, lk II-85, punkt 51; eespool punktis 46 viidatud kohtuotsus Thai Bicycle v. nõukogu, punkt 32, ja 4. juuli 2002. aasta otsus kohtuasjas T-340/99: Arne Mathisen v. nõukogu, EKL 2002, lk II-2905, punkt 53).

49 Sellest tuleneb, et ühenduse kohtu kontroll institutsioonide hinnangute üle peab olema piiratud menetlusnormidest kinnipidamise, vaidlustatud otsuse tegemise aluseks olevate asjaolude sisulise õigsuse, nende faktiliste asjaolude hindamisel ilmsete vigade puudumise ja võimu kuritarvitamise puudumise kontrollimisega (Euroopa Kohtu 7. mai 1987. aasta otsus kohtuasjas C-240/84: Toyo v. nõukogu, EKL 1987, lk 1809, punkt 19; eespool punktis 46 viidatud kohtuotsus Thai Bicycle v. nõukogu, punkt 33, ja eespool punktis 48 viidatud kohtuotsus Arne Mathisen v. nõukogu, punkt 54). Sama kehtib asjaomase riigi õigusliku ja poliitilise olukorra osas, mida ühenduse institutsioonid peavad hindama otsustamaks, kas eksportija tegutseb turumajanduse tingimustes ilma riigi märkimisväärse sekkumiseta ning kas selle tulemusena võib tunnustada tema turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisundit (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 18. septembri 1996. aasta otsus kohtuasjas T-155/94: Climax Paper v. nõukogu, EKL 1996, lk II-873, punkt 98).

50 Järgnevalt tuleks märkida, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis b sätestatud toote normaalväärtuse määramise viis on erand artikli 2 lõike 7 punktis c samal eesmärgil kehtestatud erimeetodist, mida põhimõtteliselt kohaldatakse mitteturumajanduslikest riikidest pärineva impordi korral. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb aga igat kõrvalekallet või erandit üldreeglit tõlgendada kitsalt (Euroopa Kohtu 12. detsembri 1995. aasta otsus kohtuasjas C-399/93: Oude Luttikhuis jt, EKL 1995, lk I-4515, punkt 23; 18. jaanuari 2001. aasta otsus kohtuasjas C-83/99: komisjon v. Hispaania, EKL 2001, lk I-445, punkt 19, ja 12. detsembri 2002. aasta otsus kohtuasjas C-5/01: Belgia v. komisjon, EKL 2002, lk I-11991, punkt 56).

51 Algmääruse artikli 2 lõike 7 algset redaktsiooni muudeti määrusega nr 905/98, kuna nõukogu leidis, et Venemaal ja Hiinas asetleidnud reformid on nende riikide

majandust põhjalikult muutnud ja viinud turumajanduse tingimustes tegutsevate äriühingute tekkimiseni. Määruse nr 905/98 preambuli viies põhjendus rõhutab vajadust vaadata läbi nende riikide suhtes kohaldatud dumpinguvastane tegevus, täpsustades, et toote normaalväärtuse võib määrata kooskõlas turumajanduslikes riikides kohaldatavate eeskirjadega juhul, kui on võimalik näidata, et ühe või mitme uuritava tootja osas toimub vaatlusaluse toote valmistamine ja müük turumajanduse tingimustes. Sama määruse kuuenda põhjenduse kohaselt „[viiakse] turumajanduse tingimuste valitsemist käsitlev kontroll [...] läbi ühe või mitme uuritava tootja põhjendatud nõuete alusel, kes soovivad kasutada võimalust määrata [vaatlusaluse toote] normaalväärtus kindlaks turumajanduslike riikide suhtes kohaldatavate eeskirjade põhjal.”

- 52 Seega tuleneb algmääruse artikli 2 lõikest 7 ja määruses nr 905/98 viidatud põhjendustest, et esiteks on ühenduse institutsioonid kohustatud sellisel juhul nagu käesolevas asjas analüüsima üksikjuhtumeid, kuna Hiinat ei või veel pidada turumajanduslikuks riigiks. Hiinast pärineva toote normaalväärtust saab turumajanduslike riikide suhtes kehtivate eeskirjade kohaselt kindlaks määrata vaid juhul, „kui on näidatud, et nimetatud tootja või tootja[d] [tegutsevad] turumajanduse tingimustes.”

- 53 Teiseks tuleneb ülalnimetatud sätetest, et tõendamiskohustus lasub eksportival tootjal, kes taotleb oma turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisundi tunnustamist. Algmääruse artikli 2 lõike 7 punkt c näeb tegelikult ette, et nõue „peab [...] sisaldama piisavat tõendusmaterjali”. Järelikult ei pea ühenduse institutsioonid tõendama, et eksportiv tootja ei vasta kõnealuse seisundi tunnustamisele seatud tingimustele. Küll aga peavad ühenduse institutsioonid hindama, kas eksportiva tootja esitatud asjaolud on piisavad tõendamaks, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis c seatud tingimused on täidetud, ja ühenduse kohus kontrollima, kas sellisel hindamisel on tehtud ilmne hindamisviga.

- 54 Hindamaks asjaomase tootja esitatud tõendite piisavust, tuleb kohaldada algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimeses taandes kehtestatud tingimusi. Selles osas tuleneb nii selle sätte neljanda ja viienda taande vahel kasutatud sõnast „ja” kui ka tingimuste enda olemusest, et need on kumuleeruvad. Järelikult peab asjaomane tootja täitma kõik algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis c sätestatud tingimused, et tunnustataks tema turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisundit, ning kui üks nendest tingimustest on täitmata, tuleb vastav taotlus jätta rahuldamata.
- 55 Seetõttu tuleb analüüsida, kas hageja on tõendanud, et ta täidab algmääruse artikli 2 lõike 7 punktiga c seatud tingimuse, mille kohaselt peavad äriühingud tegema otsused hindade ja sisendite kulude kohta vastusena turul pakkumise ja nõudmise osas toimuvale ilma riigi märkimisväärse sekkumiseta.

### 3. Algmääruse artikli 2 lõike 7 punktiga c seatud esimene tingimus

#### a) Ühetaoliste hindade kohaldamine

#### Poolte argumendid

- 56 Hageja märgib, et väide, mille kohaselt müüs ta oma tooteid Hiinas ühtsete hindadega, on täiesti vale. Ta väidab, et hinnaseadust ei kohaldata elektrooniliste

kaalude turule. Igal juhul ei ole hinnaseaduse sisu selline, nagu komisjon on kirjeldanud. Hageja rõhutab ka, et hinnakiri, millele tugines nõukogu, ei peegelda lõplikke, arvetel märgitud hindu, mis kujunevad edasimüüjatega peetud läbirääkimiste käigus. Hageja lisab, et võrdsetele äripartneritele kohaldatavad samasugused hinnad annavad tunnistust sellest, et järgitakse ausa konkurentsi põhimõtet, mida kohaldatakse Euroopa Ühenduses turgu valitseva positsiooni kuritarvitamise eest karistamisega.

57 Hageja tuletab meelde oma seletust selle kohta, et need hinnad määrati kindlaks pakkumise ja nõudluse alusel ning et konkurents Hiina turul on väga tugev. Pealegi oli ühenduse institutsioonide lähenemisviis puudulik ja ebatäpne, kuivõrd arvesse võeti vaid 13 Hiina siseturul asetleidnud müügitehingu arvet, ehkki uurimisperioodi vältel ulatus tehingute arv 25 701-ni. Samas anti kontrollkäigu ajal komisjoni käsutusse kõik Hiina siseturu üksiktehingute arved, mis tõendavad hageja ja tema klientide vahel peetud hinnaläbirääkimisi. Selles osas ei ole ühenduse institutsioonid võtnud arvesse asjaolu, et nende läbirääkimiste käigus ei viidatud kordagi valitsuse kontrollile hinna üle. Lisaks leiab hageja, et ta on näidanud oma vastuses turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisundi tunnustamist puudutavale küsimustikule, et Hiina siseturu kuu keskmine müügihind kõigub tunduvalt, mis toetab tema väidet, et tema tehtud üksiktehingute hinnad erinesid samuti märkimisväärselt.

58 Nõukogu leiab, et hageja ei ole tõendanud, et hinnaläbirääkimised tegelikult aset leidsid.



## Esimese Astme Kohtu hinnang

- 59 Tuleb analüüsida, kas hageja on uurimise käigus esitanud piisavalt materjale tõendamaks, et ta oli Hiina siseturul hindade määramisel sõltumatu „vastusena turul pakkumise ja nõudmise osas toimuvale ilma riigi märkimisväärse sellekohase sekkumiseta”, nagu nõuab algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimene taane.
- 60 Seega kohustus hageja uurimise käigus komisjonile esitada tõendeid, näiteks arvete näol, tema poolt tehtud üksiktehingute hinna erinevuse kohta. Seetõttu ei saa hageja heita ühenduse institutsioonidele ette kõigi uurimisperioodi käigus aset leidnud üksikute müügitehingute arvete (enam kui 25 000) arvesse võtmata jätmist. Hoopis hageja ülesanne oli valida nende arvete hulgast välja need, millest nähtunuks sama mudeli eest erineva hinna küsimine erinevatelt klientidelt. Tuleb lisada, et kui hageja sai teada komisjoni järeldustest, mille kohaselt müüs hageja ühetaolise hinnaga, oleks ta võinud ka veel haldusmenetluse käigus esitada komisjonile arveid, mida pidas asjasse puutuvaks.
- 61 Järgnevalt tuleb analüüsida, kas hageja täitis tõendamiskohustuse, andes kontrollkäigu ajal komisjoni uurijate käsutusse läbirääkimisdokumendid (*negotiation sheets*) ja lepingud (*national contracts*) näitamaks, et SA Carrefour'i (edaspidi „Carrefour”) kohalike Hiina filiaalidega olid toimunud hinnaläbirääkimised. Samas peab märkima, et need hageja Esimese Astme Kohtule esitatud dokumendid, mis kaugeltki ei tõenda sellele kliendile tehtud allahindlust, näitavad arvetel devate ja Hiina siseturu jaoks kehtestatud hinnakirja hindade täpset vastavust. Seega olid Carrefour'ile enim müüdud baasmudeli ja hageja kehtestatud Hiina siseturu hinnakirja hinnad identsed. Esitatud dokumentide ja asjaomase toote Hiina siseturu hinnakirja võrdlus lubab järeldada, et kõnesoleva mudeli (kõrgetasemelisse tootesegmenti kuuluv elektrooniline kaal SM-80SXB) hind ei erine milleski nimetatud hinnakirja hinnast — 6 837,61 Hiina juaani (renminbi), eeldades, et Carrefour'i koostatud ja hageja poolt uurimise ajal esitatud arved sisaldavad hinda summas 8000 juaani, milles sisaldub käibemaks 17%, mida kohaldati hinnakirja hinnale. Carrefour'i läbirääkimisdokumendid sisaldavad aga hinda summas 12 000 juaani, st hinnakirja hind pluss

käibemaks 17%, millele on lisatud teenustasu summas 4000 jüaani. Samasugune hindade ühetaolisus ilmneb mudeli SM-80SXP puhul. Lõpuks esitas nõukogu Esimese Astme Kohtule kirjaliku küsimuse vastusena Carrefour'i väljastatud arve, millelt nähtub, et lõplik hind võrdub hinnakirja hinnaga, millele on lisatud käibemaks 17% ja teenustasu summas 4000 jüaani, mis vastab läbirääkimisdokumentide analüüsi tulemusel ilmnevale skeemile. Lisaks kinnitas hageja kohtuistungil, et eksisteeris tava maksta kindlasummaline teenustasu summas 4000 jüaani.

62 Seetõttu tuleb märkida, et arvetes, lepingutes ja Carrefour'i läbirääkimisdokumentides sisalduvad hinnad ei erine hinnakirja hindadest. Läbirääkimisdokumentide analüüsimisel ilmnis, et sama põhimõtte kehtis hageja poolt ühele tema teisele kliendile, äriühingule Nanjing Supermarket Ltd kohaldatavate tariifide osas.

63 Järelikult ei näita läbirääkimisdokumendid, lepingud ega esitatud arved, et hageja oleks sama toote eest erinevatelt klientidelt erinevat hinda küsinud.

64 Seda sedastust ei mõjuta hageja viidatud asjaolu, et tema olulisim klient Hiina siseturul — äriühing Shanghai Teraoka Electronic Scales Co. Ltd — sai läbirääkimistel leppida kokku soodsamas hinnas kui tema teiste klientide poolt läbirääkimistel saavutatud hind. Nagu komisjon õigustatult oma 17. detsembri 1999. aasta faksis märkis, on põhjust kahelda selle ettevõtja sõltumatuses hagejast. Pealegi hageja isegi ei proovinud vaidlustada kõnealuseid sidemeid oma kirjavahetuses komisjoniga, hakis või repliigis. Oma 27. detsembri 1999. aasta kirjas, milles ta vaidlustas komisjoni 17. detsembri 1999. aasta faksiga saadetud tulemused ja järeldused, ei kommenteerinud ta üldse väidet, mille kohaselt oli äriühing Shanghai Teraoka Electronic Scales Co. Ltd temaga seotud. Sama kehtib 11. jaanuari

2000. aasta kirja puhul, milles hageja vaidlustas komisjoni 4. jaanuari 2000. aasta kirjas hageja märkustele antud vastused, mis kinnitasid veel kord ühenduse institutsiooni kahtlust hageja seotuse kohta nimetatud äriühinguga. Kuna hageja ei eitanud oma sidemeid äriühinguga Shanghai Teraoka Electronic Scales Co. Ltd, oli komisjonil õigus jätta analüüsist välja hageja poolt sellele ettevõtjale esitatud arved.

65 Tuleb aga veel kord uurida, kas hoolimata asjaolust, et hageja asjaomaseid arveid ei esitanud, esitas ta oma vastuses komisjoni uurimise küsimustiku D-osas turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisundi tunnustamise kohta olulisi tõendeid. Oma vastuses esitas hageja komisjonile müügitgevuse kohta järgmised andmed: vaatlusaluse toote igakuised müügiimahud Hiina siseturul ja vaatlusaluse toote Hiina siseturu müügihindade kuu keskmine uurimisperiodil, hageja põhitoodete müügi koguarv mahus ja toote kaupa Hiina siseturul uurimisperiodil, vaatlusaluse toote müügi hinnakiri Hiina siseturul, vaatlusaluse toote ekspordiks müügi kuumahud ja ekspordimüügi hindade kuu keskmine uurimisperiodil, vaatlusaluse toote ekspordi hinnakiri ja ühendusse ekspordimüügi nimekiri uurimisperiodi kolme põhikuu kaupa, st september 1998, jaanuar 1999 ja märts 1999.

66 Hagiavaldusele lisatud tabeli andmete põhjal, milles on näidatud vaatlusaluse toote Hiina siseturu müügihindade kuu keskmine uurimisperiodil, koostas hageja uue tabeli, mille ta esitas repliigiga, näidates protsentuaalset erinevust kõige kõrgema ja madalama keskmise hinna vahel elektroonilise kaalu mudeli kaupa tõendamaks, et hind ei olnud kogu aeg identne. Siinkohal sobib ära tuua hageja vastuses komisjoni uurimise küsimustiku D-osale sisalduvate andmete põhjal koostatud tabel, mida ühenduse institutsioonid ei ole vaidlustanud ja millest nähtub iga mudeli müügi arv ja protsent Hiina siseturul ja müügihinna protsentuaalne kõikumine uurimisperiodil. Tuleb rõhutada, et vaidlustatud määruse kohaselt eristab elektrooniliste

kaalude turg kolme eraldi tootesegmenti: madalatasemeline, keskmise tasemega ja kõrgetasemeline tootesegment.

Mudel	Hiina siseturu müügiimaht	Hiina siseturu müügiimaht protsentides	Müügihinna kõikumised Hiina siseturul protsentides
DS-685B	13 693	53,28	2,21
DS-685FB	2127	8,27	9,72
DS-685FP	26	0,10	15,86
DS-688B	3455	13,44	11,88
DS-688P	6	0,02	ei ole teada
DS-688FB	3471	13,50	9,54
DS-688FP	88	0,34	13,47
DS-650	361	1,40	8,70
DS-681	189	0,74	68,75
SM-80/81B	151	0,59	71,89
SM-80/81P	1982	7,71	34,55
SM-90H	18	0,07	21,87
RM-30	134	0,52	47,64

- 67 Tabelis on kaheksa mudelit (DS-685FP, DS-688P, DS-688FP, DS-650, DS-681, SM-80/81B, SM-90H ja RM-30), mis kokku moodustavad 3,78% hageja müügist Hiina turul. Just nende mudelite osas kõigub hind kõige enam. Kuivõrd nende mudelite müügi maht on väike, ei saa nende hinna kõikumisi pidada piisavaks, et iseloomustada hageja käitumist tervikuna, mis puudutab hinna määramist suhetes erinevate klientidega.
- 68 Mis puudutab kõrgetasemelisse tootesegmenti kuuluvate elektrooniliste kaalude SM-80/81B ja SM-80/81P müügi puhul sedastatud 71,89%-list ja 34,55%-list hinnakõikumist, siis see tuleneb peamiselt asjaolust, mida ka nõukogu on hageja vastuvaidlemiseta välja toonud, et kõnealustel mudelitel on teatud hulk allmudeleid. Kuna igal allmudelil on erinev hind, tuleneb sellest, et ehkki ühte ja sama allmudelit müüakse ühetaolise hinnaga, erineb keskmine müügihind vastavalt iga allmudeli müügi mahule teatud ajavahemikul.
- 69 Sellest tabelist ilmneb ka, et enimmüüdud mudeli puhul (mudel DS-685B, mis moodustab 53,28% Hiina siseturu müügist) kõiguvad kuu keskmised hinnad 2,21%. Igal juhul tuleb aga märkida, et see kõikumine, mis on kõigest hoolimata väga väike, ei kinnita iseenesest, et erinevatelt klientidelt küsiti erinevat hinda. Lõpetuseks ei saa ülejäänud kolme mudeli (st mudelid DS-685FB, DS-688B ja DS-688FB) hinna umbes 10%-list kõikumist eraldivõetuna märkimisväärseks pidada.
- 70 Hageja esitatud andmed puudutavad tegelikult vaid müügihindade kuu keskmist, mis võib olla tingitud ka hinna kõikumistest erinevatel ajamomentidel, ning ei välista

seega, et ühetaolist hinda võidi erinevatele klientidele kohaldada ühel ja samal ajavahemikul. Järgmiseks tuleb märkida, et toimikus ning eelkõige eespool punktis 66 esitatud tabelis sisalduvad andmed ei luba järeldada, et uurimisperioodil esitati ka tegelikult erinevatele klientidele arved erinevate hindadega.

- 71 Muu hulgas ei ole hageja viidanud ühelegi asjassepuutuvalle asjaolule toetamaks oma väidet, mille kohaselt tegutses ta üldkehtivates konkurentsitingimustes ja määras ning muutis oma hindu vastavalt konkurentidele. Lisaks ei ole ta tõendanud, et käesolevas asjas esineksid tingimused, mille puhul võiks erinevate hindade määramise praktikat pidada konkurentsireeglite vastaseks.
- 72 Lõpetuseks, mis puudutab hageja argumenti, mille kohaselt ei mõjutanud hinnaseadus tema hinnapoliitikat, siis piisab, kui meenutada, et nõukogu ei tuginenudki selle seaduse võimalikule kohaldamisele, vaid asjaolule, et hageja ei esitanud piisavalt tõendusmaterjali selle kohta, et ta määras hinnad vastavalt turutingimustele.
- 73 Seetõttu võis komisjon ja seejärel nõukogu ilma ilmselget hindamisviga tegemata järeldada, et hageja ei ole uurimise käigus esitanud piisavalt tõendeid näitamaks, et sama toote eest küsis ta erinevatelt klientidelt erinevat hinda.

## b) Kahjumiga müük

## Poolte argumendid

- 74 Hageja leiab, et komisjoni järeldus, mille kohaselt müüs ta Hiina turul pidevalt kahjumiga, on ennatlik ja asjakohatu. Ühelt poolt ei oodanud komisjon ära kõigi selles küsimuses seisukoha võtmiseks vajalike andmete saabumist. Teisalt ilmneb nõukogu järeldustest, et sellist praktikat esineb mõne turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja puhul sagedasti. Hageja tugineb selles osas vaidlustatud määruse 30. ja 38. põhjendusele.
- 75 Mis puudutab kahjumi ja kasumi kogubilanssi, siis hageja vaidleb vastu ühenduse institutsioonide arvamusele, et ta kandis Hiina siseturul pidevalt suurt kahjumit ning sai eksporditurgudel suurt kasumit. Hageja märgib, et peale elektrooniliste kaalude müüb ta Hiina siseturul ka paljusid teisi tooteid. Hageja arvates ei või seetõttu pidada kõigi toodete kohta koostatud kahjumi- ja kasumiaruandes sisalduvaid andmeid Hiina siseturu müügi kohta usaldusväärseks näitajaks elektrooniliste kaalude müügi tasuvuse kohta Hiina siseturul. Pealegi ei kajasta bilanss kahjumit ja kasumit eraldi ekspordimüügi ja Hiina siseturul asetleidnud müügi kohta. Nendes tingimustes on hageja arvates ebatõpne järeldada kasumiaruandest, et suurt kasumit teeniti ekspordilt ja ulatuslikku kahjumit kanti müügil Hiina siseturul.
- 76 Hageja sõnul ei avaldanud ühenduse institutsioonid arvutusi, millele see väide tugineb. Hageja oletuste põhjal selle kohta, kuidas ühenduse institutsioonid arvutuse

tegid, näitavad sellise arvutuse tulemused Hiina siseturul 1997. aastal toimunud müügi kohta 1,96%-list kasumit ning 1998. aasta eest hageja arvates tähtsusetut 0,73%-list kahjumit. Sama arvestuse järgi ulatus ekspordi kasum 1997. aastal 8,68 ja 1998. aastal 10,50%-ni. Hageja arvamuse kohaselt on nõukogu teinud ilmse hindamisvea, leides, et need andmed näitavad selgelt mitme aasta vältel ulatuslikku kahjumit müügilt Hiina siseturul.

77 Lisaks eitab hageja vastupidiselt nõukogu väitele „hiigeltkahjumi” kandmist seoses uurimisperioodil mudeli DS-685B müügiga Hiina siseturul ning väidab, et nõukogu ei ole avalikustanud neid asjaolusid, mis viisid ta sellele järeldusele. Hageja märgib, et tema kirjavahetus komisjoniga näitab vastupidi, et enamik tema kasumist pärines müügist Hiina siseturul, eelkõige aga mudelite SM-80 ja SM-90 müügist.

78 Lisaks kutsub hageja nõukogu üles esitama andmeid, mida viimane kasutas jõudmaks järeldusele, mille kohaselt müüs hageja Hiina siseturul peaaegu kõiki oma mudeleid kahjumi ja ühetaolise hinnaga. Juhul kui nõukogu sellised uued andmed esitaks, soovib hageja esitada uue õigusväite, mille kohaselt ei avalikustatud neid andmeid algmääruse tähenduses, mis kujutab endast nimetatud määruse artikli 20 lõike 4 rikkumist.

79 Nõukogu sõnul tuleneb hageja vastusest komisjoni uurimise küsimustikule ja kontrollkäigul saadud dokumentidest, et hageja sai ekspordilt suuri kasumeid, ent kandis Hiina siseturul märkimisväärset kahjumit.



Lisaks on nõukogu arvamusel, et hageja tehtud arvestused ei ole õiged, sest arvesse ei ole võetud saadud toetusi ning 1998. aasta osas tulu teistelt tehingutelt. Nõukogu arvestuse järgi sai hageja 1997. aastal müügit Hiina siseturul 0,24% kasumit, mida nõukogu peab tähtsusetuks, ning 1998. aastal 2,59% kahjumit, mida ta peab oluliseks, samas kui kasum ekspordilt ulatus 1997. aastal 6,96%-ni ja 1998. aastal 8,67%-ni. Nõukogu koostas seetõttu järgneva tabeli, milles tuuakse uuesti ära hageja esitatud kasum ja kahjum ning millesse on hallis kirjas lisatud hageja saadud toetused (Esimese Astme Kohus on täpsuse huvides tabelit parandanud).

	1998			1997		
	Äriühingu kohta kokku	Ekspord	Siseturg	Äriühingu kohta kokku	Ekspord	Siseturg
Müük	123 463 310,37	76 972 132,82	46 491 177,55	106 828 244,78	64 065 349,63	42 762 895,15
Müügikulud	97 605 947,54	57 656 631,16	39 949 316,38	84 044 953,44	48 673 547,18	35 371 406,26
	18 113 541,34	11 230 395,63	6 883 145,71	16 381 137,64	9 828 682,58	6 552 455,06
Teised kulutused ja sissetulekud	+ 2 273 246,55	+ 1 409 412,86	+ 863 833,68	+ 1 844 989,62	+ 1 106 993,77	+ 737 995,84
	+ 150 000,00					
	20 536 787,89	12 639 808,49	7 746 979,39	18 226 127,26	10 935 676,35	7 290 450,90
Kasum/kahjum	7 743 821,49	8 085 106,03	-341 284,54	6 402 153,70	5 563 119,87	839 033,83
	5 320 574,94	6 675 693,17	- 1 205 118,22	4 557 164,08	4 456 126,10	101 037,99
Kasumi/kahjumi % käibest (müük)	6,27	10,50	-0,73	5,99	8,68	1,96
	4,31	8,67	- 2,59	4,27	6,96	0,24

## Esimese Astme Kohtu hinnang

- 81 Esiteks tuleb kontrollida, kas hageja menetlusõigusi rikuti faktiliste asjaolude osas, millele ühenduse institutsioonid tuginesid kahjumiga müügi kohta järelduste tegemisel; teiseks, kas ühenduse institutsioonid tegid ilmse hindamisvea, leides, et kahjumiga müügi tõttu ei saa hagejat pidada turumajanduse tingimustes tegutsevaks ettevõtjaks, ja kolmandaks, kas ühenduse institutsioonid on teinud ilmse hindamisvea, leides nendel asjaoludel, et müük on toimunud kahjumiga.
- 82 Hageja menetlusõiguste rikkumist puudutava etteheite osas piisab viitamisest punktile 40 eespool.
- 83 Teiseks tuleb märkida, et hageja argument, mille kohaselt müüvad ka turumajanduse tingimustes tegutsevad ettevõtjad vahel kahjumiga, ei mõjuta iseenesest asjaolu, et sellist praktikat võib pidada üheks näitajaks, mille alusel ja teiste näitajate olemasolul, nagu ühetaolised hinnad ja müügipiirangud, võib järeldada, et ettevõtja ei täida algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis c sätestatud esimest tingimust.
- 84 Kolmandaks on oluline meenutada, et nõukogu põhjendas turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisundi tunnustamata jätmist sellega, et „olemasolevad tõendid kinnitasid, et mitme aasta jooksul püsisid mõlema äriühingu müügihinnad Hiinas kahjumit tekitaval tasemel”. Samuti peab rõhutama, et hageja tõendada on see, et ta tegutses turumajanduse tingimustes. Pärast komisjonipoolset teavitamist 17. detsembri 1999. aasta kirjaga, et komisjoni arvates on hageja saanud Hiina siseturul pidevalt kahju, piirdus hageja, kes oli kaugel sellest, et viidata vastupidist tõendavatele asjaoludele, oma 27. detsembri 1999. aasta ja 11. jaanuari

2000. aasta kirjades sedastusega, et komisjon ei võinud sellisele järeldusele jõuda ilma andmeteta, mille esitamist nõuti üksnes vastamisel uurimise küsimustiku C-osal eäriühingu tasuvusest. Kui hageja leidis, et komisjoni järeldused olid ebatäpsed, ei takistanud miski teda esitamast asjassepuutuvaid dokumente, et tõendada vajadusel kasumi saamist Hiina siseturul asjaomastel aastatel. Sellest hoolimata hageja selliseid tõendeid ei esitanud.

85 Järgmiseks, mis puudutab tõendeid, millele tuginesid ühenduse institutsioonid oma hinnangut andes, siis kõigepealt tuleb märkida, et asjaolu, et hageja müüs peale elektrooniliste kaalude ka teisi tooteid, ei tähenda käesolevas asjas seda, et komisjon on hageja ühe konkreetse tootega seotud kasumi ja kahjumi väljaarvestamise eesmärgil hageja kasumiaruandes sisalduvatele andmetele toetudes teinud ilmse hindamisvea. Tegelikult oli võimalik teha hageja uurimise käigus esitatud dokumentide põhjal kindlaks elektrooniliste kaalude müügi tegelik rahaline väärtus. Selles osas tuleb täheldada, et kui müüki mõõta tegelikus rahalises väärtuses, mitte ühikutes, siis vastab elektrooniliste kaalude müük ligikaudu kolmele neljandikule hageja kogumüügist Hiina siseturul. 1998. aasta kasumiaruande kohaselt ulatus hageja käive Hiina siseturul peaaegu 46,5 miljoni jüaanini (st kogukäive, millest on maha arvestatud ekspordikäive), samas kui müügihinna kuu keskmist ja uurimispeerioidil Hiina siseturul müüdud elektrooniliste kaalude igakuiseid koguseid peegeldava tabeli järgi, mille on esitanud hageja ja mida nõukogu ei ole vaidlustanud, ulatub elektrooniliste kaalude müügist saadud summa 34,1 miljoni jüaanini.

86 Järgmisena tuleb analüüsida, kas on õige hageja arvestus, mille kohaselt müük Hiina siseturul tõi talle 1997. aastal 1,96%-lise kasumi ja 1998. aastal 0,73%-lise kahjumi. Selles osas on põhjendatud nõukogu märkus, et hageja lisas ajavahemiku 1997–1998 müügituludele toetused summas rohkem kui 4 miljonit jüaani.

87 See asjaolu annab põhjust kahelda hageja arvestuse õigsuses. Ehkki ka turumajanduses antakse toetusi, on ikkagi tegu turuvälise elemendiga, mis näitab avaliku võimu sekkumist ja võib mõjutada ettevõtjaid käituma vastupidiselt turujõudude poolt antud suunale. Isegi kui toetuste summa on tähtsusetu, võrreldes hageja kogukäibega neil kahel aastal, saab see kaalu juurde, kui võrrelda seda Hiina turul saadavate tagasihoidlike ja juhuslike kasumitega.

88 Samas, kui lahutada hageja kasumist toetused, nagu tegi seda nõukogu (vt eespool punkt 80), võib tõepoolest täheldada, et hageja kahjum Hiina siseturul 1997. aastal ulatus 2,59%-ni, samas kui 1997. aastal oli olukord 0,24%-lise kasumiga peaaegu tasakaalus, mis on ühtlasi usutavam tulemus. Selline arvestus näitab ka, et hageja kahjum neil kõnealusel kahel aastal ületas Hiina siseturul 1,1 miljonit jüaani, samas kui tema kasum ekspordilt ulatus 11,1 miljoni jüaanini.

89 Sellistes tingimustes tuleb tõepoolest tõdeda, et vaidlustatud määruse põhjenduste sõnastus on kaugemale ulatuv, kui see, mis tuleneb asjaoludest, millele tuginesid ühenduse institutsioonid. Sellegipoolest võisid ühenduse institutsioonid järeldada nende asjaolude põhjal, et hageja müük Hiinas ei olnud ajavahemikul, mille kohta olid andmed teada, üldjoontes kasumit toov, ilma et nad oleksid teinud sellega ilmse vea.

90 See asjaolu kombineerituna teiste asjaomaste faktidega võis õigustada järeldust, mille kohaselt ei olnud hageja tõendanud, et ta tegutses turumajanduse tingimustes.

- 91 Sellise asjaolu puhul peab hageja kas esitama haldusmenetluse käigus andmeid, mis ühenduse institutsioonide sellekohased järeldused ümber lükkaksid, või viitama konkreetsetele asjaoludele, mis näitaksid, et üldise tasuvuse puudumisest hoolimata oli müük Hiinas kooskõlas turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja käitumisega.
- 92 Selles osas väidab hageja lihtsalt, et enamik kasumist Hiina siseturul saadi elektroonilise kaalu mudelite SM-80 ja SM-90 müügist. Fakt, et kõnealuste mudelite müügist saadi kasumit, samas kui just on tuvastatud, et kõigi teiste elektrooniliste kaalude puhul kandis hageja Hiina siseturul kahjumit, lubab loogiliselt järeldada suuremat kahjumit teiste mudelite, eriti enimmüüdud madalatasemelisse tootesegmenti kuuluva mudeli DS-685B puhul, mis lükkab ümber hageja arvutuse tulemused, ning seda eelkõige 1998. aasta osas. Neid madalatasemelise tootesegmendi mudeleid ekspordis hageja Euroopa Ühendusse.
- 93 Nimetatud tingimustel tuleb leida, et hageja ei ole tõendanud, et ühenduse institutsioonid oleksid teinud ilmse hindamisvea, järeldades, et hageja müüs oma tooteid Hiinas kahjumiga.

c) Hiina siseturul müügi ja ekspordi suhe

Poolte argumendid

- 94 Hageja vaidleb vastu vaidlustatud määruses sisalduvale väitele, et ta ei saanud päris vabalt otsustada Hiina siseturul müügi ja ekspordimüügi omavahelise suhte üle.

- 95 Hageja vaidlustab väite, mille kohaselt kehtestati talle äriõiguse sätete ja täies mahus välisinvestorite kapitalil põhinevatele äriühingutele kohaldatava Hiina seaduse üksikasjalike rakendussätete (edaspidi „üksikasjalikud sätted”) artikli 15 alusel kohaliku investeerimisasutuse ja tema vahel sõlmitud lepinguga ekspordi proportsiooni kajastav suhtarv. Ta kinnitab, et tema poolt kohtule esitatud Jinshan’i (Hiina) välisasjade majanduskomisjoni 22. detsembri 1999. aasta tunnistus (edaspidi „Jinshan’i tunnistus”) ja asjaolu, et enamik müügist leidis aset Hiina siseturul, tõendab, et sellist suhtarvu ei ole olemas. Hageja täheldab, et Jinshan’i tunnistus kinnitab sõnaselgelt, et Hiina ametiasutused ei ole sellist suhtarvu ekspordimüügile määranud. Hageja sõnul on nimetatud dokument ainus asjassepuutuv tõend näitamaks, et Hiina valitsus ei ole mingisugust suhtarvu kohaldanud.
- 96 Hageja vaidlustab nõukogu väited, mis puudutavad Hiina valitsuse sellekohast poliitikat. Hageja sõnul ei saa Hiinas elektroonilisi kaale tootvate riigiettevõtete, kes alates 80ndatest aastatest hakkasid nimetatud kaale Hiina siseturul müüma, olemasolus tõsiselt kahelda.
- 97 Nõukogu väidab, et ühenduse institutsioonid tuvastasid 1996. aasta ja uurimispeeriodi vahel muutumatu proportsiooni Shanghai Teraoka ekspordi ja Hiina siseturul toimunud müügi vahel, ning hageja ei ole seletanud, miks ta Hiina siseturul kantud kahjumist hoolimata sellise proportsiooni säilitas, kui tema ekspordimüügile suhtarvu ei kohaldatud.

### Esimese Astme Kohtu hinnang

- 98 Jinshan’i tunnistus on sõnastatud järgmiselt:

„Jinshan’i välisasjade majanduskomisjon annab loa Jaapani äriühingu Teraoka Seiko Co. Ltd omanduses oleva äriühingu Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd

asutamiseks Hiinas. Võttes arvesse õnnestunud läbirääkimisi juhatuse esimehe Kazuharu Teraoka'ga, ei kohaldata sellele äriühingule ekspordimüügi suhtarvu. Lisaks ei nõuta lepingu allakirjutamist, kuna Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd on täies mahus väliskapitalil põhinev äriühing.”

- 99 Lõpetuseks, et selgitada, kas see dokument tõendab, et hageja sai vastavalt turutingimustele vabalt otsustada Hiina siseturul müüdavate ja ekspordiks määratud toodete mahu üle, tuleb kõigepealt meenutada Hiina õigusaktide sisu, mis kohalduvad selliste ettevõtjate nagu hageja asutamisele.

- 100 Üksikasjalike sätete artikkel 15 sätestab, et taotlus asutada äriühing, mis põhineb täies mahus väliskapital, peab sisaldama muu hulgas Hiina siseturu ja rahvusvahelisel turul müügi mahu suhtarvu. Samade sätete artikli 45 kohaselt „peab äriühing, mille kapital on tervenisti välisinvestorite omandis, järgima heakskiidetud müügi mahtu” ja „juhul, kui tervenisti välisinvestorite kapitalil põhinev äriühing kavatseb müüa oma tooteid Hiina [sise]turul rohkem kui heakskiidetud müügi maht ette näeb, on nõutav uurimist teostava ja lubasid väljastava ametiasutuse luba”.

- 101 Mis puudutab üksikasjalike sätete artikli 15 alusel sõlmitud „lepingut”, siis tuleb märkida, et õigupoolest on tegu „taotlusega äriühingu asutamiseks, mille kapital on tervenisti välisinvestorite omandis”, mis peab muu hulgas sisaldama näitu müügi mahu kohta Hiina siseturul ja ekspordiks. Hoolimata komisjoni nõudest see

dokument esitada, tuleb sedastada, et sellist dokumenti hageja poolt uurimise käigus komisjonile edastatud materjali hulgas ei esine.

- 102 Küll aga esitas hageja Esimese Astme Kohtule vastusena kirjalikele küsimustele dokumente tema asutamismenetluse kohta. Neist kolmest dokumendist, st hageja 8. augustil 1992 esitatud analüüsist täppisandurite ja nende tarvikute tootmise ja toimimise võimalikkuse kohta ühekordse investeeringu baasil, Jinshan'i 3. septembril 1992. aasta ametlikust vastusest sellele projektile ja taotlusest lubada asutada äriühing, mille kapital on tervikuna välisinvestorite omandis ja mis on 4. septembril 1992 registreeritud Jinshan'i maakonna väliskaubanduse ja majanduskoostöö komisjonis, tuleneb, et 50% toodetest oli mõeldud müügiks välismaale. Teised dokumendid, nagu 31. augustil 1992 maakonna arendus- ja planeerimiskomisjonile esitatud alles loodud või laienenud ettevõtte taotlusdokumendid, projekti teostatavuse analüüsi ja välisinvestorite kapitalil põhinevale ettevõtjale kohalduvaid õigusakte kajastav raport, mille koostas 17. septembril 1992 Jinshan'i maakonna väliskaubanduse ja majanduskoostöö komisjon, ja samal kuupäeval Jinshan'i maakonna koostatud ametlik vastus teostatavuse analüüsile ja õigusaktidele, mida kohaldatakse välisinvestorite kapitalil põhinevale äriühingule, mainivaid üksnes, et „osa” toodangust läheb ekspordiks. Need dokumendid kinnitavad ühelt poolt, et hageja pidi ikkagi välisinvestorite kapitalil põhineva äriühingu asutamise taotluse esitamisel ekspordiks mõeldud müügimahtu täpsustama, ning teisalt, et suhtarv kiideti heaks Jinshan'i maakonna ametiasutuste 3. septembri 1992. aasta ametliku vastusega hageja asutamise taotlusele. Neist dokumentidest ilmneb, et hageja asutamisel ei nähtud ette tema täielikku vabadust oma müügi jagunemise üle otsustamisel. Seega räägivad need vastu Jinshan'i tunnistuse sisule. Nendes tingimustes ei piisa sellest tunnistusest tõendamaks, et hageja sai sõltumatult Hiina ametiasutustest vabalt otsustada, milline osa tema toodetest müüakse Hiina siseturul ja milline osa läheb ekspordiks.



103 Seega tuleb kontrollida, kas hageja on haldusmenetluse käigus esitanud tõendusmaterjali, mis lubaks järeldada, et talle ei kohaldatud Hiina siseturul ja ekspordiks kavandatud müügi mahtude proportsioonide osas mingisugust suhtarvu ning et tema majandustegevust puudutavad otsused tehti vastavalt turu pakkumist ja nõudmist peegeldavatele näitajatele.

104 Seetõttu on vajalik siinkohal ära tuua hageja koostatud tabel, mida nõukogu ei ole vaidlustanud ning milles esitatakse kokkuvõtlikult hageja poolt turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisundit puudutava uurimise küsimustiku vastusena komisjonile esitatud andmed.

	1995	1996	1997	1998	UP *
Müük Hiinas	9020	26 122	23 241	26 183	25 695
Müük EÜ-s	2070	9045	4407	7597	5552
Müügi kogumaht terves maailmas	12 452	43 859	40 882	44 740	42 687
Hiinas asetleidnud müügi osakaal müügi kogumahulst	72,44	59,56	56,85	58,52	60,19

\* Uurimisperiood.

105 Ülaltoodud tabel näitab, et 1996. aasta ja uurimisperioodi lõpu vahelisel ajal moodustas müük Hiina siseturul kogumüügist endiselt umbes 57–60%, kajastades seeläbi väikest kõikumist. Sellist püsivat protsenti silmas pidades võib arvata, et hageja müügi proportsiooni suhtes kehtis Hiina siseturul ja ekspordimüügi vahel suhtarv, mis oli peaaegu muutumatu. Mis puudutab asjaolu, et 1995. aastal moodustas müük Hiina siseturul umbes 72%, siis hageja on ise kontrollkäigu raames märkinud, et ta hakkas elektroonilisi kaale tootma alles 1995. aastal ning et

täistootmisvõimsus saavutati alles 1996. aastal. Seetõttu ei saa pidada 1995. aasta suhtarvu, mis on erinev teiste aastate omast, representatiivseks kõnealuse aasta eritingimuste tõttu — müügi kogumaht ulatus 1995. aastal vaid umbes kolmandikuni teiste aastate müügi kogumahtudest. Seega ei takista miski võtmast arvesse üksnes järgnevaid aastaid ning järeldamast muutumatu suhtarvu olemasolu.

106 Asjaolu, et kõnealune suhtarv ei olnud 50%, nagu on sätestatud hageja asutamist puudutavates sätetes ja eeskirjades, vaid umbes 60%, ei näita iseenesest, nagu oleks müügi selline jagunemine hageja sõltumatute ja vastavalt turunäitajatele langetatud otsuste tulemus, ilma Hiina ametiasutuste sekkumiseta. Tasub rõhutada, et üksikasjalikud sätted nägid ette võimaluse suurendada ettevõtja siseturu müügi osa pädeva ametiasutuse loal.

107 Lisaks tuleb märkida, et käesolevas olukorras, mida iseloomustab kahjumiga müümine või igal juhul väikese kasumiga müük Hiina siseturul ning hagejale toetuste andmine, tundub kõige õigem olema järeldus, et see muutumatu suhtarv ei ole seotud turujõududega ning vastupidist peaks tõendama hageja.

108 Kohtuistungil selgitas hageja vastusena Esimese Astme Kohtu küsimusele, miks Shanghai Teraoka müüs pidevalt 60% oma toodetest Hiina siseturul, ehkki müüdi kahjumiga, et tal oli tütarettevõtte Ühendkuningriigis, mis tootis suure osa Euroopa turule mõeldud toodangust, ning seetõttu ei olnud vajalik eksportida Euroopa turule Hiinast. Igal juhul ei ole see argument piisav selgitamiseks, miks müüs ta Hiina siseturul kahjumiga. Nagu väidab nõukogu, püüaks hageja tegelikes turumajanduse

tingimustes tõsta Hiina siseturul hindu või lõpetada sellel turul müümine, et keskenduda oma eksporttegevusele.

109 Neil asjaoludel peab järel dama, et hageja ei ole esitanud piisavalt tõendeid näitamaks, et ta sai vabalt otsustada, kas ta müüb Hiina siseturul ning millises mahus.

d) Kokkuvõtte algmääruse artikli 2 lõike 7 punktiga c seatud esimese tingimuse kohta

110 Esiteks tuleb märkida, nagu ilmneb eespool punktidest 59–73, et hageja ei ole uurimise käigus esitanud piisavaid tõendeid näitamaks, et ta küsis erinevatelt klientidelt erinevat hinda ning et ta majandusalased otsused võeti vastu vastavalt turunäitajatele pakkumise ja nõudluse kohta.

111 Teiseks, nagu tuleneb eespool punktidest 81–93, ei õnnestunud hagejal tõendada, et ta ei müünud Hiinas oma tooteid kahjumiga või et tema käitumisel olid puhtalt ärilist laadi põhjused.

112 Kolmandaks, nagu tuleneb eespool punktidest 98–109, ei ole hageja suutnud tõendada, et ta säilitas vaadeldud suhte Hiina siseturu müügi ja ekspordi vahel puhtalt ärielistel kaalutlustel ning et see suhtarv polnud talle kehtestatud

asjassepuutuvate Hiina seaduste sätetega. Täpsemalt ei ole ta esitanud ühtegi usutatavat tõendit seletamaks, miks ta säilitas Hiina siseturul kantud kahjumist hoolimata sellise suhtarvu, samas kui tema eksportmüük teenis kasumit.

- 113 Eeltoodust tuleneb, et ühenduse institutsioonid ei teinud faktiliste asjaolude hindamisel ilmset hindamisviga, kui nad järeldasid hageja poolt uurimise käigus esitatud materjalide põhjal, et viimane ei ole tõendanud, et ta täitis algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis c sätestatud esimest tingimust ning tegutses seega turumajanduse tingimustes.
- 114 Järelikult tuleb esimene väide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

*B. Teine väide, mis tuleneb algmääruse artikli 3 lõigete 2, 3, 5 ja 8 rikkumisest ja ilmsest hindamisveast kahju kindlaksmääramisel*

### *1. Esialgsed märkused*

- 115 Hageja väidab, et ühenduse institutsioonid rikkusid algmääruse artikli 3 lõikeid 2, 3, 5 ja 8, kui leidsid, et ühenduse tootmisharule on tekitatud olulist kahju. Selle väite võib jagada kuude ossa. Esimene tuleneb algmääruse artikli 3 lõike 5 rikkumisest, teine kahju kindlaksmääramisel impordi, mille suhtes dumpingut ei esinenud, arvessevõtmisest, kolmas seisukohast, mille kohaselt tekitati ühenduse tootmisharule olulist kahju, neljas ühenduse institutsioonide ilmsest veast, mis puudutab tegeliku dumpingumarginaali suurusjärgu hindamist, viies algmääruse artikli 3

lõigete 2 ja 3 rikkumisest, kuna arvesse võeti Euroopa Ühenduste Statistikaametilt (Eurostat) pärinevaid andmeid, ning kuues algmääruse artikli 3 lõigete 2 ja 8 rikkumisest, mis puudutab dumpinguhinnaga impordi mõju hindamist ühe osa samasuguse toote ühenduse toodangu suhtes.

116 Enne kui analüüsida teise väite kuut erinevat osa, tuleb analüüsida hageja repliigis sisalduvat väidet, et rikutud on Esimese Astme Kohtu kodukorra artiklit 48.

117 Hageja väidab, et nõukogu rikkus Esimese Astme Kohtu kodukorda, esitades oma kostja vastuses uusi faktilisi asjaolusid ja hinnanguid, mida hagejale ei olnud haldusmenetluses tutvumiseks saadetud. See puudutab eelkõige kostja vastuses sisalduvat avaldust, mille kohaselt „tulenes tootevaliku kujunemine eelkõige kõrgetasemelisse tootesegmenti kuuluvate elektrooniliste kaalude müügitulu kasvust viimasel ajal”. Viide kodukorra artiklile 48 ei ole asjakohane, sest käesolevas asjas heidab hageja sisuliselt nõukogule ette vaidlustatud määruse põhjenduse täiendamist kostja vastuse esitamise staadiumis. Siinkohal piisab märkusest, et hageja etteheide tugineb ekslikul eeldusel. Nagu selgub 21. septembri 2000. aasta teabedokumendist, edastas komisjon hagejale müügitulu muutused iga tootesegmendi kohta eraldi. Seetõttu tuleb see etteheide jätta tähelepanuta.

118 Teise väite sisu puhul tuleb kõigepealt meenutada, nagu Esimese Astme Kohus seda eespool punktis 48 on ka teinud, et keerukate majandusalaste probleemide hindamisel on institutsioonidel lai kaalutusõigus.

119 Hageja kohustus on esitada tõendusmaterjali, mis võimaldaks Esimese Astme Kohtul tuvastada, et nõukogu tegi kahju hindamisel ilmse hindamisvea (Esimese Astme Kohtu 17. detsembri 1997. aasta otsus kohtuasjas T-121/95: EFMA *v.* nõukogu, EKL 1997, lk II-2391, punkt 106; 28. oktoobri 1999. aasta otsus kohtuasjas T-210/95: EFMA *v.* nõukogu, EKL 1999, lk II-3291, punkt 58, ja 19. septembri 2001. aasta otsus kohtuasjas T-58/99: Mukand jt *v.* nõukogu, EKL 2001, lk II-2521, punkt 41).

120 Kõigepealt tuleb analüüsida kuuendat osa.

*2. Kuues osa, mis puudutab algmääruse artikli 3 lõigete 2 ja 8 rikkumist seoses dumpinguhinnaga impordi mõju hindamisega ühe osa samasuguse toote ühenduse toodangu suhtes*

a) Poolte argumendid

121 Hageja väidab, et nõukogu rikkus algmääruse artikli 3 lõiget 2 koostoimes artikli 3 lõikega 8, hinnates impordi mõju vaid samasuguse toote ühe osa suhtes. Hageja sõnul ei luba nimetatud lõike 8 ühetähenduslik sõnastus impordi hindamist samasuguse toote, antud asjas madalama kategooria elektroonilised kaalud, ühe osa tootmise suhtes. Lisaks märgib hageja, et nõukogu on jätnud rahuldamata kahju kindlaksmääramise taotlused, mis on rajanenud vaid samasuguse toote ühele osale antud hinnangul. Selles osas viitab ta nõukogu 30. novembri 1992. aasta määrusele (EMÜ) nr 3482/92, millega kehtestatakse Jaapanist pärit suurte alumiiniumelektrolüütcondensaatorite ühendusse importimisele lõplik dumpinguvastane tollimaks ja ajutise dumpinguvastase tollimaksu lõplik sissenõudmine (EÜT L 353, lk 1), ning eelkõige selle 12. põhjendusele.

- 122 Nõukogu rääkis enesele vastu, kinnitades esmalt, et asjaomase toote kolm segmenti on omavahel äravahetatavad, kuid jättes lõpuks oma kahju hindamise analüüsist välja keskmise tasemega ja kõrgetasemelise tootesegmendi majandusnäitajad.
- 123 Hageja sõnul ei olnud uurimisperioodil kõrgetasemeliste mudelite müügi mahu suurendamine ühenduse institutsioonidele uus nähtus ning hiljuti lõpetatud uurimiste puhul ei hinnatud sarnase toote erinevaid segmente eraldi. Selles küsimuses toetub tema argument nõukogu 6. märtsi 2001. aasta määruse (EÜ) nr 468/2001, millega kehtestatakse teatavate Jaapanist pärinevate elektrooniliste kaalude impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (EÜT L 67, lk 24; ELT eriväljaanne 11/36, lk 217), 37.–48. põhjendusele ja nõukogu 6. märtsi 2001. aasta määruse (EÜ) nr 469/2001, millega kehtestatakse teatavate Singapurist pärinevate elektrooniliste kaalude impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (EÜT L 67, lk 37; ELT eriväljaanne 11/36, lk 230), 47.–58. põhjendusele.
- 124 Mis puudutab nn „keskmist arvestuse” meetodit, siis hageja leiab, et algmääruse artikli 3 lõige 8 kohustab ühenduse institutsioone hindama dumpinguhinnaga impordi mõju samasuguse toote, käesolevas asjas elektroonilised kaalud, ühenduse toodangu suhtes, ning rõhutab nimetatud sätte eesmärki. Hageja nõuab, et algmääruse artikli 3 lõikes 5 loetletud erinevate kahju tuvastamisel kasutatavate näitajate hindamine ja impordi mõju analüüs üksnes asjaomase toote ühe osa suhtes tunnistatakse algmääruse artikli 3 lõikega 8 vastuolus olevaks.
- 125 Nõukogu peab tootesegmendipõhist analüüsimeetodit algmääruse artikli 3 lõikega 8 kooskõlas olevaks. Ta märgib, et sellise meetodi kasuks tuli otsustada kõrgetasemelisse tootesegmenti kuuluvate elektrooniliste kaalude impordimahu olulise suurenemise tõttu. See asjaolu seletab ühenduse institutsioonide lähenemise erinevust vaidlustatud määruse vastuvõtmiseni viinud uurimisel, võrreldes uurimisega, millele viitab hageja.

## b) Esimese Astme Kohtu hinnang

- 126 Tuleb meenutada, et vaidlustatud määruse 10. põhjendusest tuleneb, et kogu elektrooniliste kaalude turul jagunevad tootesegmendid kolmeks: madalatasemeline, keskmise tasemega ja kõrgetasemeline tootesegment (vt ka eespool punkt 66).
- 127 Esiteks tuleb sedastada, et algmääruse artikli 3 lõikest 8 ei tulene, et segmendipõhine analüüs on välistatud ning et nõutav oleks keskmise arvestusmeetodi kasutamine. Nagu nõukogu õigustatult märkis, võivad ühenduse institutsioonid tingimusel, et asjaomast toodet vaadeldakse nõuetekohaselt tervikuna, tuvastada algmääruse artikli 3 järgi kahju segmendipõhiselt, hindamaks erinevaid kahju näitajaid, eriti kui muul meetodil saadud tulemused on ühel või teisel põhjusel ebatäpsed.
- 128 Vaidlustatud määruse 11. põhjenduse kohaselt on asjaomasel tootel kolm segmenti. Vaidlustatud määruse 12. põhjendus täpsustab, et ühenduses toodetavad elektroonilised kaalud on igati analoogsed Hiinas, Lõuna-Koreas ja Taiwanis toodetud ning nendest riikidest ühendusse eksporditavate elektrooniliste kaaludega ning seetõttu tuleks neid käsitleda samasuguste toodetena.
- 129 Kuivõrd asjaomase toote madalatasemeline segment moodustab uurimisperioodil 97% kõnealustest maadest pärinevast impordist (vt vaidlustatud määruse 63. põhjendus), on uurimise õige tulemuse jaoks loogiline, kui mitte vältimatu, et see analüüs hõlmaks eraldi hinnangut vaatlusaluse toote madalatasemelise segmendi kohta. Järelikult ei esine vaatlusaluse toote määratluse ja kahju hindamise vahel mingisugust vastukäivust.



130 Teiseks, mis puudutab hageja etteheidet, mille kohaselt toetus nõukogu asjaomaseid tegureid, nagu müügihind, turuosa jne, madalatasemelise tootesegmendi osas eraldi hinnates oma hinnangus üksnes samasuguse toote ühele osale, siis tuleb märkida, nagu tuleneb vaidlustatud määruse kahju puudutavatest põhjendustest, et nõukogu on alati võtnud arvesse kõiki elektroonilisi kaalusid, mitte ainult madalatasemelisse tootesegmenti kuuluvaid elektroonilisi kaale (vt vaidlustatud määruse 81. põhjendus). Kuna üldanalüüs tugineb kolmest tootesegmendist, mitte üksnes madalatasemelisest segmendist koosnevate elektrooniliste kaaludega samasugusele tootele, ei ole nõukogu algmääruse artikli 3 lõiget 8 rikkunud.

131 Järelikult tuleb teise väite kuues osa tagasi lükata.

### 3. *Esimene osa, mis puudutab algmääruse artikli 3 lõike 5 rikkumist*

#### a) Poolte argumendid

132 Hageja heidab nõukogule ette, et viimane ei analüüsinud kahju tuvastamisel kõiki asjaomaseid tegureid, eelkõige asjaolu, et tootmisharu polnud veel täiesti toibunud varasema dumpingu või subsideerimise mõjudest, ning tegeliku dumpingumarginaali suurusjärku. Hageja sõnul peab nõukogu algmääruse artikli 3 lõike 5 alusel võtma kahju tuvastamisel arvesse iga selles artiklis artiklis loetletud asjaomast majandustegurit ja -näitajat. Selles küsimuses viitab hageja Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) vaidluste lahendamise organi otsustele ning eriti WTO erikomitee aruandele Indiast pärineva puuvillast voodipesu impordile kohaldatavate dumpinguvastaste tollimaksude kohta (edaspidi „voodipesu aruanne”).

133 Hageja täheldab, et ühelt poolt on algmääruse artikli 3 lõike 5 sõnastus ja taust ning teisalt 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe (EÜT L 336, lk 103; edaspidi „1994. aasta dumpinguvastane koodeks”) VI artikli rakendamist käsitleva lepingu artikkel 3.4., mis sisaldub Maaailma Kaubandusorganisatsiooni asutamislepingu lisas 1A (edaspidi „WTO leping”), ning mis kiideti heaks nõukogu 22. detsembri 1994. aasta otsusega 94/800/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse nimel sõlmitavaid tema pädevusse kuuluvaid küsimusi puudutavaid kokkuleppeid, mis saavutati mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay vóorus (1986–1994) (EÜT L 336, lk 1; ELT eriväljaanne 11/21, lk 80), peaaegu identsed, ning et algmääruse artikli 3 lõige 5 kohustab ühenduse institutsioone hindama kõiki kuutteist majandustegurit. Ta kinnitab, et see seisukoht on kooskõlas nn voodipesu aruande järeldustega. Lisaks leiab hageja, et vajadusel tuleb selgitada teguri asjasepuutumatumust, esitades sellise järelduseni viivaid põhjendusi ning tuues need selgelt ära põhjenduse osas. Ta rõhutab, et kui nimetatud osas puudub teave selle kohta, et ühenduse institutsioonid on täitnud neile selgelt esitatud nõuded, ei saa ühenduse kohtud oma kontrollifunktsiooni täita.

134 Hageja toob esile, „et vaidlustatud määruse 77. põhjenduses ei märgita, nagu oleks nõukogu analüüsinud kõiki algmääruses ettenähtud tegureid. Lisaks leiab hageja, et ühenduse institutsioonid ei ole hinnanud ei „asjaolu, et tootmisharu on veel toibumas varasema dumpingu või subsideerimise mõjudest”, ega „tegeliku dumpingumarginaali suurusjärku”. Esimese punkti osas rõhutab hageja, et nõukogu poolt vastuväitena kasutatud vaidlustatud määruse 59. põhjendus puudutab algmääruse artikli 4 lõiget 1 ega tõenda, et ühenduse institutsioonid täitsid algmääruse artikli 3 lõikest 5 tuleneva kohustuse. Lisaks rikkus impordi mõju hindamine, mida mainitakse vaidlustatud määruse 88. ja 94. põhjenduses, üksnes vaatlusaluse toote ühe osa suhtes algmääruse artikli 3 lõiget 8. Sellest hoolimata ei või need asjaolud olla hageja silmis tõenditeks. Teise punkti osas leiab hageja, et isegi kui algmääruse artikli 3 lõiget 8 ei rikutud, ei või kõnealuseid näitajaid pidada nendega seotud majandustegurite hinnangut sisaldavaks; pelk viide dumpinguvastastele meetmetele ei tähenda, et ühenduse institutsioonid oleksid viinud läbi kõnealuse analüüsi ning hinnanud asjaolu, et tootmisharu oli alles toibumas varasema dumpingu mõjudest. Tegeliku dumpingumarginaali suurusjärku osas leiab hageja, et vaidlustatud määruse 90. põhjenduses sisalduvat avaldust ei saa pidada

hinnanguks, kuna selles viidatakse asjassepuutuva impordi mahule ja hindadele, mis on ise eraldiseisvad näitajad, mida ühenduse institutsioonid peavad samuti uurima.

135 Nõukogu väidab esiteks, et hageja viidatud nn voodipesu aruanne ei ole ühenduse õiguskorras vahetult kohaldatav. Lisaks kinnitab ta, et hageja tõlgendab seda aruannet, mis on täiesti kooskõlas ühenduse institutsioonides kasutatava kahju tuvastamise meetodiga, valesti. Nõukogu sõnul käsitleb käesolev etteheide põhjenduse ebapiisavust EÜ artikli 253 tähenduses. Ta viitab Esimese Astme Kohtu 15. detsembri 1999. aasta otsusele liidetud kohtuasjades T-33/98 ja T-34/98: Petrotub ja Republica v. nõukogu (EKL 1999, lk II-3837, mis tühistati apellatsioonmenetluses Euroopa Kohtu 9. jaanuari 2003. aasta otsusega kohtuasjas C-76/00 P: Petrotub ja Republica v. nõukogu, EKL 2003, lk I-79) kinnitamaks, et ühenduse institutsioonide ainuke kohustus lõplikud dumpinguvastased meetmed kehtestavas määruses oli analüüsida tegureid, mida peetakse asjakohaseks.

136 Lisaks leiab nõukogu, et ühenduse institutsioonid tegutsesid kooskõlas algmääruse artikli 3 lõikega 5. Nõukogu märgib, et hageja väide, mille kohaselt ei leidu vaidlustatud määruses kõigi tegurite analüüsi, on ekslik ja seega asjakohatu.

#### b) Esimese Astme Kohtu hinnang

137 Kõigepealt tuleb märkida, et hageja väited piirduvad etteheidetega ühenduse institutsioonidele, et algmääruse artikli 3 lõiget 5 ei kohaldata 1994. aasta

dumpinguvastase koodeksi artiklit 3.4 silmas pidades ning et sellega mindi vastuollu kooskõlalise tõlgenduse põhimõttega, mis tuleneb Euroopa Kohtu praktikast.

138 Selles küsimuses tasub meenutada, et ühenduse õigusaktide tekste tuleb niivõrd, kui võrd see on võimalik, tõlgendada rahvusvahelise õiguse valguses, seda eriti siis, kui teksti eesmärgiks on jõustada ühenduse sõlmitud rahvusvaheline leping (vt eelkõige Euroopa Kohtu 14. juuli 1998. aasta otsus kohtuasjas C-341/95: Bettati, EKL 1998, lk I-4355, punkt 20, ja 9. jaanuari 2003. aasta otsus eespool punktis 135 viidatud kohtuasjas Petrotub ja Republica v. nõukogu, punkt 57), nagu see on algmääruse puhul, mis võeti vastu 1994. aasta dumpinguvastases koodeksist tulenevate rahvusvaheliste kohustuste täitmiseks (9. jaanuari 2003. aasta otsus eespool punktis 135 viidatud kohtuasjas Petrotub ja Republica v. nõukogu, punkt 56).

139 Käesolevas asjas koosneb algmääruse artikli 3 lõige 5 sisuliselt samadest elementidest kui 1994. aasta dumpinguvastase koodeksi artikkel 3.4. See sätestab, et uurides dumpinguhinnaga impordi mõju asjaomasele ühenduse tootmisharule, hinnatakse kõiki asjakohaseid tootmisharu seisundit mõjutavaid majandustegureid ja -näitajaid. Selles sisaldub loend erinevatest teguritest, mida võib arvesse võtta, ning see täpsustab, et see loend ei ole ammendav ning et otsustamisel ei saa tingimata määravaks üks või mitu neist tegureist. Selle sätte sisu on peaaegu identne 1994. aasta dumpinguvastase koodeksi artikliga 3.4, v.a tegur, mis puudutab „asjaolu, et tootmisharu on veel toibumas varasema dumpingu või subsideerimise mõjudest”, mida 1994. aasta dumpinguvastases koodeksi artiklis artiklis 3.4 ei leidu.

140 Sellest tuleneb, et algmääruse artikli 3 lõige 5 on iseenesest 1994. aasta dumpinguvastase koodeksiga kooskõlas. Hageja sõnul on aga ühenduse institutsioonid igal juhul jätnud täitmata oma kohustuse hinnata kõiki asjakohaseid tegureid, mis tuleneb nn voodipesu aruandes 1994. aasta dumpinguvastase koodeksi artiklile 3.4 antavast tõlgendusest, kuna nad ei võtnud arvesse kaht algmääruse

artikli 3 lõikes 5 mainitud tegurit — asjaolu, et tootmisharu on veel toibumas varasema dumpingu mõjudest, ja tegeliku dumpingumarginaali suurusjärku.

141 Seetõttu tuleb uurida, kas ühenduse institutsioonid on hinnanud kaht kõnealust tegurit või mitte.

142 Vaidlustatud määruse 77. põhjenduses märgib nõukogu:

„Kooskõlas algmääruse artikli 3 lõikega 5 hõlmas dumpinguhinnaga impordi poolt ühenduse tootmisharule avaldatava mõju hindamine kõiki ühenduse tootmisharu olukorda mõjutavaid majandustegureid ja -indekseid. Teatavaid tegureid allpool üksikasjalikult ei käsitleta, sest neid ei peetud käesoleva uurimise käigus ühenduse tootmisharu olukorra seisukohalt asjakohaseks. Lõpuks tuleks märkida, et otsustamisel ei saa tingimata määravaks ükski loetletud tegureist.”

143 Asjaolu osas, et tootmisharu on veel toibumas varasema dumpingu mõjudest, tuleb märkida, et käesolevas asjas viidati vaidlustatud määruse osas „D. Kahju” sõnaselgelt kehtivatele dumpinguvastastele meetmetele. Esiteks märgib nõukogu vaidlustatud määruse 59. põhjenduses:

„Ühenduse tootmisharu struktuur on analüüsiperioodi jooksul märkimisväärselt muutunud. 1993. aasta oktoobri[kuust] (st pärast dumpinguvastaste meetmete

kehtestamist Singapurist ja [Lõuna-]Koreast pärinevate elektrooniliste kaalude impordi suhtes) algatat[i] ümberkorraldamis- ja konsolideerimisprogramm [...]”.

- 144 Edasi, vaidlustatud määruse 88. põhjenduses täheldas nõukogu, et „[madalatasemelise tootesegmendis] saadud kahju vähendas ühenduse tootmisharu üldist tasuvust ning ei võimaldanud tal saada täielikku kasu euro mõjudest ning Jaapanist ja Singapurist pärineva impordi suhtes kehtestatud dumpinguvastastest meetmetest [...]”.
- 145 Lõpetuseks järeldas ta vaidlustatud määruse 94. põhjenduses, et „[...] madalatasemelise tootesegmendi raske majandusolukord [ei ole] võimaldanud ühenduse tootmisharul saavutada üldist tasuvuse taset, mis olnuks euro mõjusid ja kehtivaid dumpinguvastaseid meetmeid silmas pidades tõenäoline, pidades eriti silmas ühenduse tootmisharu võetud ümberkorraldamismeetmeid.”
- 146 Need lõigud näitavad selgelt, et ühenduse institutsioonid on võtnud dumpinguhinnaga impordi mõju analüüsil ühenduse asjaomasele tootmisharule arvesse asjaolu, et tootmisharu on veel toibumas varasema dumpingu mõjudest.
- 147 Mis puudutab hageja argumenti, mille kohaselt 88. ja 94. põhjenduses toodud avaldused on kehtetud ning neid ei või pidada tõendiks selle kohta, et ühenduse institutsioonid hindasid seda tegurit, kuna algmääruse artikli 3 lõiget 8 rikkudes hinnati ainult vaatlusaluse toote ühte osa, siis piisab, kui märkida, et see argument on asjakohatu. Nagu märgiti eespool punktis 129, võis eeldusel, et madalatasemelisse tootesegmenti kuuluvate elektrooniliste kaalude import moodustas kaalude

koguimportist 97%, analüüsida madalatasemelist segmenti kahju tuvastamise eesmärgil eraldiseisvalt.

148 Mis puudutab aga „tegeliku dumpingumarginaali suurusjärku”, siis seda käsitles nõukogu vaidlustatud määruse 90. põhjenduses. Ta märgib selles, et „[v]õttes arvesse asjaomastest riikidest pärineva impordi mahtu ning hindu, ei saa tegeliku dumpingumarginaali mõju [*of the magnitude of the actual margin of dumping*] ühenduse tootmisharule hinnata tühiseks”.

149 Seetõttu leitakse, et nõukogu ei jätnud tegeliku dumpingumarginaali suurusjärku hindamata. Kuigi komisjon seda oma 21. septembri 2000. aasta teabedokumendis ei maininud, viitas ta sellele aga oma kirjades 4. ja 23. oktoobrist 2000 vastuseks hageja 29. septembri 2000. aasta märkustele.

150 Sellistel asjaoludel tuleb teise väite esimene osa tagasi lükata.

#### 4. *Teine osa, mis puudutab kahju tuvastamisel dumpinguta impordi arvessevõtmist*

##### a) Poolte argumendid

151 Hageja väidab, et ühenduse institutsioonid on ilmselgelt rikkunud algmääruse artikli 3 lõikeid 2, 3 ja 5, võttes kahju analüüsimisel arvesse dumpinguta impordi,

täpsemalt CAS Corp.'i puhul, kes on üks uuritavatest Korea äriühingutest, kelle osas dumpingut ei tuvastatud.

152 Hageja tõlgendab algmääruse artiklis artiklis 3 kasutatud väljendit „dumpinguhinnaga import” selliselt, et välistatud on dumpingutegevuses mitteosalenud eksportivate tootjate impordi arvessevõtmine. Sellest tulenevalt ei saa algmääruse artikli 3 lõikes 4 sätestatud impordi kumulatiivne hindamine hõlmata eksportiva tootja impordi, mille dumpingumarginaaliks on määratud null või miinimum. Seetõttu muutis CAS Corp.'i impordi arvessevõtmine ühenduse institutsioonide analüüsi õigusvastaseks ning kogu kahju kindlaksmääramise tühiseks. Selles küsimuses viitab hageja nõukogu 7. augusti 2001. aasta määrusele (EÜ) nr 1644/2001, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2398/97 Egiptusest, Indiast ja Pakistanist pärit puuvillase voodipesu impordi suhtes kehtestatud lõplike dumpinguvastaste tollimaksude kohta ning peatatakse selle kohaldamine Indiast pärit impordi suhtes (EÜT L 219, lk 1), mille nõukogu võttis vastu pärast nn voodipesu aruande valmimist.

153 Hageja sedastab, et nõukogu ei ole esitanud ühtegi põhjendust ega teist veenvat tõendit toetamaks oma avaldust, mille kohaselt oli asjaolu, et Korea tootja teatud import oli dumpinguvaba, Korea impordi poolt ühenduse tootmisharule avaldatud kogumõju suhtes tähtsusetu.

154 Nõukogu vaidleb vastu hageja poolt algmääruse artikli 3 lõigetele 2, 3 ja 5 antud tõlgendusele. Nõukogu leiab, et „dumpinguhinnaga impordi” all tuleb mõista



importi riigist, mille dumpingumarginaal kogu riigi kohta on kõrgem kui miinimumtase. Nõukogu sõnul peegeldab selline lähenemine ühenduse pikaajalist praktikat ning see ei räägi vastu nimetatud artikli sõnastusele.

155 Nõukogu väidab, et ta otsustas ülalkirjeldatud lähenemise kasuks esiteks seetõttu, et dumpinguhinnaga importi saab dumpinguta impordist eristada vaid teatud asjaoludel ning teatud meetoditel, mida ei saa aga tihti kasutada. Teiseks viitab ta sellele, et dumpingut tuvastatakse üksnes uurimisperioodi kohta, samas kui kahju näitajaid hinnatakse pikema ajavahemiku osas. Ühenduse institutsioonidel on võimatu määrata kindlaks, kas uurimisperioodi ajal dumpinguhinnaga asetleidnud impordi puhul esines dumping ka ülejäänud analüüsiperioodil ning vastupidi. Lisaks rõhutab nõukogu, et tema kasutatav lähenemine võib olla eksportijatele kasulik, samas kui hageja toetatud meetod võib neile kahju tekitada. Lõpetuseks leiab nõukogu, et ta tegutses oma laia kaalutusõiguse raames, mida on tunnistanud eespool punktis 46 viidatud kohtuotsuses *Thai Bicycle v. nõukogu*. Nõukogu märgib, et vastupidiselt hageja väidetele on Euroopa Kohtu 7. mai 1987. aasta otsuse kohtuasjas C-255/84: *Nachi Fujikoshi v. nõukogu* (EKL 1987, lk 1861) järeldus üldsõnaline ja Euroopa Kohus on selles kinnitanud, et eraldi ei ole vaja välja tuua ühenduse tootmisharule konkreetse eksportija impordiga tekitatud kahju.

156 Teise võimalusena leiab nõukogu, et isegi kui ühenduse institutsioonid tegid dumpinguhinnaga impordi tuvastamisel vea põhjusel, et sellele lisati CAS Corp.'i import, ei mõjutanud see eksimus realselt kahju tuvastamist kui sellist. Lõpetuseks märgib nõukogu, et CAS Corp.'i dumpingumarginaal pidi olema hagejale kindlalt teada põhjusel, et talle oli saadetud teabedokument, aga ta ei esitanud siis ühtegi vastuväidet. Pealegi leiab ta, et isegi kui ühenduse institutsioonid ei oleks Lõuna-Koreast ja Hiinast pärinevat importi kokku liitnud, oleksid nad Hiina impordi osas jõudnud samale järeldusele.

## b) Esimese Astme Kohtu hinnang

- 157 Algmääruse artikli 3 lõige 2 kehtestab üldnormid kahju tuvastamiseks, selle artikli järgnevad sätted sisaldavad selleks täpsemaid juhiseid. Artikli 3 lõiked 5 ja 6 reguleerivad ka dumpinguhinnaga impordi uurimist.
- 158 Teise väite teise osa analüüs eeldab kõigepealt algmääruse artiklis artiklis 3 leiduva väljendi „dumpinguhinnaga import” tõlgendamist.
- 159 Kõigepealt peab märkima, et loomulikult hõlmab see mõiste kõigi dumpinguhinnaga tehingute summat. Kuivõrd kõiki üksikuid tehinguid on võimatu läbi vaadata, tuleb kahju analüüsimisel arvesse võtta kogu impordi, mis on pärit ükskõik milliselt eksportivalt tootjalt, kelle osas on tuvastatud dumpingu kasutamine. Vastupidiselt ei saa aga eksportiva tootja, kelle osas on dumpingumarginaaliks määratud null või miinimum, impordi lugeda kahju tuvastamisel „dumpinguhinnaga impordiks”.
- 160 Järgmiseks peab meenutama, et algmääruse artikli 3 lõike 4 alusel, kui dumpinguvastast uurimist kohaldatakse samaaegselt toote impordi suhtes, mis pärineb rohkem kui ühest riigist, hinnatakse sellise impordi mõju kumulatiivselt ainult sel juhul, kui on kindlaks tehtud, et igast riigist pärineva impordi puhul on kindlaksmääratud dumpingumarginaal suurem algmääruse artikli 9 lõikes 3 määratletud miinimumtasemest ning et igast kõnesolevast riigist pärit impordi

maht ei ole tähtsusetu, ning et impordi mõju kumulatiivne hindamine on konkurentsi tingimusi arvesse võttes asjakohane.

- 161 Seda sätet peab tõlgendama selliselt, et antud riigist pärinevat impordi tohib arvesse võtta vaid selles osas, milles see pärineb eksportivald tootjalt, kelle puhul on teada dumpingu kasutamine. Sellest tulenevalt võib miinimumtasemest kõrgema dumpingumarginaaliga riigist pärineva impordi täies mahus arvesse võtta vaid siis, kui selles riigis ei ole ühtegi eksportivat tootjat, kelle dumpingumarginaal on null või miinimumtasemel.
- 162 Seetõttu võib käesolevas kontekstis ja algmääruse artikli 3 sisu ja eesmärgi valguses võtta seisukoha, et mõiste „dumpinguhinnaga import” ei hõlma eksportiva tootja impordi, kes ei kasuta dumpingut, sõltumata sellest, et tema päritoluriigi dumpingumarginaal on miinimumtasemest kõrgem.
- 163 Selline tõlgendus ei lähe kuidagi vastuollu kohtupraktikaga, mille kohaselt valib ühenduse seadusandja kahju tuvastamiseks ühe või mitu riiki, käsitledes nendest riikidest pärinevat dumpinguhinnaga impordi üheskoos (Esimese Astme Kohtu 20. oktoobri 1999. aasta otsus kohtuasjas T-171/97: Swedish Match Philipppines v. nõukogu, EKL 1999, lk II-3241, punkt 65). Selles osas on leitud, et dumpinguhinnaga impordiga ühenduse tootmisharu tekitatud kahju tuleb hinnata kogu ulatuses, ilma et oleks vajalik või võimalik määrata kindlaks iga vastutava äriühingu roll selle kahju tekitamises (eespool punktis 155 viidatud kohtuotsus Nachi Fujikoshi v. nõukogu, punkt 46; eespool viidatud kohtuotsus Swedish Match Philipppines v. nõukogu, punkt 66, ja eespool punktis 48 viidatud kohtuotsus Arne Mathisen v. nõukogu, punkt 123).

164 Samas oli nimetatud kohtuasjades tegu äriühingutega, kes olid süüdi dumpinguhinnaga impordis. Käesolevas asjas aga on tegu äriühinguga, kelle import oli dumpinguvaba, teisisõnu on tegemist impordiga, mis pärineb äriühingult, kes ei ole dumpingu eest vastutav. Sellest tulenevalt ei ole eelnevas punktis viidatud kohtupraktika sellisena käesolevas asjas kohaldatav ning ei mõjuta mõiste „dumpinguhinnaga import” tõlgendamist.

165 Lisaks on see tõlgendus kooskõlas nn voodipesu aruandes WTO lepingule antud tõlgendusega; oluline on märkida, et nõukogu on nõustunud selle aruande järeldustega. Määruse nr 1644/2001 17. põhjenduses on sedastatud, et „erikomitee seisukohast ei saa dumpingut mittekasutava eksportiva tootja importi lugeda kahju tuvastamisel mõistega „dumpinguhinnaga import” hõlmatuks”. [Mitteametlik tõlge] Selle tulemusena andis nõukogu dumpinguhinnaga impordi mõjudele uue hinnangu, välistades sellest eksportijad, kes ei kasuta dumpingut.

166 Kõigest eeltoodust järeldub, et ühenduse institutsioonid ei oleks tohtinud arvesse võtta Korea äriühingu CAS Corp. importi, hoolimata sellest, et Lõuna-Korea dumpingumarginaal oli miinimumtasemest kõrgem, sest nimetatud äriühing dumpingut ei kasutanud.

167 Teiseks tuleb käesolevas asjas uurida sellise eksimuse tagajärgi. Seetõttu tuleb hinnata mõju väidete keset silmas pidades, mis puudutab dumpinguhinnaga impordi arvestusse CAS Corp.'i impordi kaasamisega hagejale tekitatud kahju (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 2. mai 1995. aasta otsus kohtuasjades T-163/94 ja T-165/94: NTN Corporation ja Koyo Seiko v. nõukogu, EKL 1995, lk II-1381, punktid 112–115). Vaidlustatud määruse tühistamiseks ei piisa sellest, et nõukogu on eksinud,

eksimus peab lisaks olema mõjutanud kahju tuvastamist ning seega määruse enda sisu.

- 168 Nõukogu väidab, et ta oleks saanud tuvastada kahju ka üksnes Hiinast pärineva impordi põhjal. Ta koostas selleks oma vasturepliigis tabeli, milles on peamised kahju näitajad, mida hinnatakse, kui arvesse võetakse üksnes Hiinast pärinevat importi, ning ta võrdles neid andmetega, mis viisid vaidlustatud määruses leiduvate järeldusteni. Kohtuistungil parandati selles tabelis üks arvutusviga.

Muudetud informatsioon	Esialgsed andmed (kõik asjaomased riigid)	Uued andmed (üksnes Hiina)
Asjaomase impordi maht	Kasv 14 853 ühikult 1995. aastal 33 063 ühikule uurimisperioodil	Kasv 3456 ühikult 1995. aastal 16 827 ühikule uurimisperioodil
Impordimahu kasv	123%	387%
Impordiga esindatud turuosad	Kasv 9,2%-lt 1995. aastal 15,1%-le uurimisperioodil	Kasv 2,1%-lt 1995. aastal 7,7%-le uurimisperioodil
Hinna allalöömis marginaal riigiti	Hiinas 0–52% Taiwanis 60–65% Lõuna-Koreas 30–50%	0–52%
Madalatasemelise tooteselementi import (hinnanguline)	Kasv 14 407 ühikult 32 071 ühikule	Kasv 3352 ühikult 16 322 ühikule
Mahu kasv (madalatasemeline tooteselement)	123%	387%

169 Sellest tabelist, mida hageja ei ole vaidlustanud ning mille andmed impordi mahu ja turuosa kohta leiduvad toimikus, ilmneb, et Hiina import ühendusse kasvas 387%, töustes 3456 ühikult 1995. aastal 16 827 ühikule uurimisperiodil. Samas kasvas samal perioodil import Lõuna-Koreast vaid 32% (5532 ühikult 1995. aastal 7301 ühikule 1999. aastal) ning Taiwanist 52% (5865 ühikult 1995. aastal 8935 ühikule 1999. aastal). Nendest kolmest riigist pärineva impordi kogumahu kasv oli 123% (14 853 ühikult 1995. aastal 33 063 ühikule 1999. aastal). Järelikult kasvas Hiinast pärinev import protsentuaalselt palju enam kui teiste asjaomaste riikide import. Algmääruse artikli 3 lõiget 3 silmas pidades on aga oluline teada, kas nende kolme riigi import kasvas oluliselt absoluutarvudes, mitte pelgalt suhtarvudes, või on kasvanud impordiga kaetud ühenduse tarbimise turuosa. Selles osas võib leida, et kasv 3456 ühikult 1995. aastal 16 827 ühikule uurimisperiodil on oluline kasv absoluutmahus. Impordi turuosa on kasvanud 2,1%-lt 1995. aastal 7,7%-le uurimisperiodil. Samas tuleb märkida, et samal ajavahemikul kahanes ühenduse tootmisharu käes olev elektrooniliste kaalude kõigi mudelite turuosa 26,1%-lt 24,9%-le, mis vastab suhtarvus 4,6%-le. Need arvud näitavad, et kahju tuvastamiseks oleks piisanud vaid Hiinast pärinevast impordist.

170 Ehkki kahju oleks saanud tuvastada ka üksnes Hiinast pärineva impordi põhjal, tuleb analüüsida CAS Corp.'i ekspordi kõrvalejätmise mõjusid kolme asjaomase riigi impordi kogumahule. Nõukogu on koostanud ka selles küsimuses vasturepliigis tabeli, hinnates ühenduse impordi CAS Corp.'i osa selles kõrvale jättes. Esimese Astme Kohtu kirjaliku küsimuse vastusena esitas nõukogu CAS Corp.'i puudutavad andmed ja täiendas selle koha pealt kõnealust tabelit. Samuti parandas ta tabelit kohtuistungil.

Muudetud informatsioon	Esialgused andmed (kõik asjaomased riigid)	Uued andmed (kõik asjaomased riigid, v.a Lõuna-Korea puhul CAS Corp.'i eksport)
Asjaomase impordi maht	Kasv 14 853 ühikult 1995. aastal 33 063 ühikule uurimisperioodil	Kasv 11 273 ühikult 1995. aastal 29 248 ühikule uurimisperioodil
Impordimahu kasv	123%	159%
Impordiga esindatud turuosa	Kasv 9,2%-lt 1995. aastal 15,1%-le uurimisperioodil	Kasv 7,0%-lt 1995. aastal 13,4%-le uurimisperioodil
Hinna allalöömismarginaal riigiti	Hiinas 0–52% Taiwanis 60–65% Lõuna-Koreas 30–50%	Hiinas 0–52% Taiwanis 60–65% Lõuna-Koreas 30–32%
Madalatasemelise tootesegevendi import (hinnanguline)	Kasv 14 407 ühikult 32 071 ühikule	Kasv 10 935 ühikult 28 671 ühikule
Mahu kasv (madalatasemelises tootesegevendis)	123%	162%

- 171 Sellest hageja poolt vaidlustamata tabelist, mille andmed impordi mahu ja turuosa kohta leiduvad toimikus, tuleneb, et kõigi asjaomaste riikide eksport ühendusse, v.a Lõuna-Korea äriühingu CAS Corp. eksport, kasvas, juhul kui arvutusse kaasatakse ka viimane kasv, 123% asemel 159%, 11 273 ühikult 1995. aastal 29 248 ühikule uurimisperioodil. Samuti on täheldada olulist kasvu absoluutarvudes dumpinguhinnaga ekspordi puhul, samas kui CAS Corp.'i eksport on peaaegu muutumatu. Lisaks kasvas asjaomaste riikide import ühendusse, ilma CAS Corp.'i impordi arvestamata, 7%-lt 13,4%-le, mis on märkimisväärne kasv. Ülejäänud osas, kuna CAS Corp.'i ekspordi turuosa kahanes, suurenes teiste tootjate turuosa veelgi.

- 172 Lisaks ei ole tõendatud, et nõukogu avaldusi dumpinguhinnaga impordi mõjust samasuguste ühenduse toodete hindadele ja impordi mõjust ühenduse tootmisharule oleks saanud märkimisväärselt muuta, kui nõukogu oleks oma analüüsisist jätnud välja selle eksportija impordi, kes dumpingut ei kasutanud.
- 173 Seetõttu võib järeldada, et kolme asjaomase riigi impordi arvessevõtmine, kui kõrvale on jäetud CAS Corp., oleks ikkagi olnud piisav võimaldamaks nõukogul kahju tuvastada. Järelikult ei saa ühenduse institutsioonide eksimust, mis tehti ka CAS Corp.'i impordi arvesse võttes, pidada nõukogu järelduste osas kahju kohta otsustavaks.
- 174 Seetõttu ei ole eksimuse tuvastamine piisav, et viia vaidlustatud määruse tühistamiseni.

*5. Kolmas osa, mis puudutab järeldust ühenduse tootmisharule tekitatud olulise kahju kohta*

- 175 Hageja mõttekäigu teise väite kolmanda osa puhul võib jagada nelja osasse, mida analüüsitakse eraldi.

a) Esialgsete ja lõplike andmete erinevus

Poolte argumendid

- 176 Hageja väidab, et 4. oktoobri 2000. aasta kirja lisa sisalduva 2000. aasta aprillis koostatud tabeli (edaspidi „2000. aasta aprilli dokument”) kujul talle saadetud kahju



puudutavate andmete ning 21. septembri 2000. aasta teabedokumendis ja vaidlustatud määruses sisalduvate andmete vahel on vastuolu. Need andmed, mis puudutavad eelkõige müügimahtu ühenduses, turuosa, müügihinda ühenduses ja tööhõivet ühenduse tootmisharus, ei rajane selle vastuolu tõttu kindlatele ja ümberlükkamatutele tõenditele, nagu seda nõuab algmääruse artikli 3 lõige 2.

177 Hageja leiab, et tal oleks pidanud olema võimalik eeldada, et andmed, mille komisjon ühenduse tootmisharule esitas, on õiged, kuna tavaliselt kontrollib esialgseid järeldusi komisjon, kes üldjuhul pärast kontrollimist andmete muutmist ei luba. Hageja sõnul on asjaomased andmed, mis saadeti talle mitu kuud pärast uurimise alustamist, üliolulised otsustamiseks, kas ühenduse institutsioonid on õigesti leidnud, et ühenduse tootmisharule tekitati olulist kahju.

178 Kõigepealt viitab nõukogu selle etteheite vastuvõetamatusele, sest sel ei ole seost väidetava ilmse hindamisveaga. Hageja püüab kaudselt heita ühenduse institutsioonidele ette talle ammendava lõpliku informatsiooni saatmata jätmist, et vastata tema küsimustele vastuolu kohta esialgsete ja lõplike andmete vahel. Lisaks on kõnesolev etteheite nõukogu sõnul põhjendamatu, sest ainuke asjakohane küsimus käib vaidlustatud määruses sisalduvate lõplike andmete tõlgendamise ilmse hindamisvea kohta.

### Esimese Astme Kohtu hinnang

179 Kõigepealt, mis puudutab selle etteheite oletatavat vastuvõetamatust, siis tuleb märkida, et vastupidiselt nõukogu seisukohale on see seotud väidetava ilmse hindamisveaga. Kui ühenduse institutsioonid tuginesid ekslikult valeandmetele, on

nad tõlgendanud faktilisi asjaolusid väärtalt ning järelikult võinud teha ilmse hindamisvea. Seetõttu on etteheide vastuvõetav.

180 Mis puudutab sisu, siis komisjon võimaldas hagejale oma 4. oktoobri 2000. aasta kirjaga juurdepääsu salastamata tabelile, mis sisaldas 2000. aasta aprillis komisjoni koostatud dokumendis ning milles leidsid nõukogu sõnul esialgsed järeldused kahju küsimuses. Samas erinesid mõned 2000. aasta aprilli dokumendis sisalduvad andmed 21. septembri 2000. aasta teabedokumendis ja vaidlustatud määruses sisalduvatest andmetest. Need andmed puudutasid eelkõige müügimahtu ühenduses, turuosa, müügihinda ühenduses ja tööhõivet ühenduse tootmisharus.

181 Toimikust ilmneb, et ühenduse tootjad ei nõustunud kahju näitajate teatud andmetega, mis sisaldasid 2000. aasta aprilli dokumendis. Ühenduse institutsioonid võtsid seetõttu arvesse ühenduse tootmisharu esindajate poolt 6. aprilli 2000. aasta koosolekul ja nende hilisemas kirjavahetuses esitatud märkusi.

182 Selles osas piisab, kui märkida, nagu seda teeb õigustatult nõukogu, et dumpinguvastane uurimine on tegelikkuses jätkuv protsess, mille käigus muudetakse tihti erinevaid järeldusi. Seetõttu ei saa välistada, et ühenduse institutsioonide lõplikud järeldused erinevad teatud uurimise momendil tehtud järeldustest. Lisaks võidakse uurimise käigus esialgseid järeldusi määratlusest tulenevalt muuta. Sellest tulenevalt ei ole hageja õigustatud väitma, et väidetav vastuolu illustreeriks ükskõik millisel viisil asjaomaste andmete objektiivsuse ja usaldusväärsuse puudumist. Lõpetuseks tuleb rõhutada, et kahju tuleb kindlaks teha seoses kaitsemeetmeid kehtestava akti vastuvõtmise hetkega (Euroopa Kohtu 28. novembri 1989. aasta otsus kohtuasjas C-121/86: Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon Kai Naftiliakon jt v. nõukogu, EKL 1989, lk 3919, punktid 34 ja 35).

183 Sellist kohtupraktikat silmas pidades ei ole asjakohane hageja argument esialgsete ja lõplike järelduste erinevuse kohta.

184 Sellest tulenevalt tuleb jätta esimene etteheide tähelepanuta.

#### b) Teatud kahju näitajate hindamine

#### Poolte argumendid

185 Hageja väidab, et ühenduse institutsioonid on teinud ilmselge hindamisvea, leides, et turuosa, samasuguse toote müügihinna ja tasuvust puudutavad andmed näitasid olulise kahju olemasolu. Viimati nimetatud andmed näitavad 1995. aasta ja uurimisperioodi vahelisel ajal menetlusosaliste ühenduse tootjate olukorda peegeldavate majandusnäitajate erinevat arengut.

186 Mis puudutab turuosa, siis hageja väidab, et andmetes esinevate vastuolude tõttu ei ole võimalik eeldada, et neisse puutuvad järeldused tuginevad tõele vastaval tõendusmaterjalil.

187 Müügihinna osas leiab hageja, et elektrooniliste kaalude turu kolme tootesegmendi hinna muutumise kõrvale jätmise ei vastanud vaatlusaluse toote määratlusele, nagu see on väljendatud vaidlustatud määruse 10. ja 11. põhjenduses ja kolme tootesegmendi äravahetamatu olemusega. Hageja rõhutab selles küsimuses segmendipõhise analüüsi puudumist eelnevate dumpinguvastaste menetluste käigus. Ta

viitab nõukogu 26. aprilli 1993. aasta määruse (EÜ) nr 993/93, millega kehtestatakse teatavate Jaapanist pärinevate elektrooniliste kaalude impordi suhtes lõplikud dumpinguvastased tollimaksud (EÜT L 104, lk 4), 73. põhjendusele ja komisjoni 30. aprilli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 1103/93, millega kehtestatakse teatavate Singapuri ja Lõuna-Koreast pärinevate elektrooniliste kaalude ühendusse impordi suhtes ajutised dumpinguvastased tollimaksud (EÜT L 112, lk 20), 36. põhjendusele. Igal juhul rikkus nõukogu algmääruse artikli 3 lõiget 8 tehes analüüsi segmendi kaupa, sest nimetatud artikkel ei luba samasuguse toote puhul hinnata segmente eraldi.

188 Lisaks täheldab ta, et viimase aja määrustes elektroonilistele kaaludele lõplike dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamise kohta viidatakse pigem tasakaalustatud keskmistele müügihindadele kui keskmistele müügihindadele segmendi kaupa. Ta tugineb selles osas määruse nr 468/2001 42. põhjendusele ja määruse nr 469/2001 52. põhjendusele.

189 Lisaks vaidlustab hageja nõukogu järelduse, mille kohaselt müügihinnad kahanesid, ja nõukogu väite, et 17%-list müügihinna kasvu näitavad andmed on väärad. Ta märgib, et viimati mainitud väide on vastuolus vaidlustatud määruse 83. põhjendusega, ning leiab, et see vastuolu on faktiline tõend sellest, et kahju tuvastati vaieldavale tõendusmaterjalile tuginedes.

190 Lisaks oleks nõukogu pidanud algmääruse artikli 3 lõike 5 alusel analüüsima keskmisi müügihindu ühes neid hindu mõjutavate teguritega, nagu tootmiskulude kahanemise tendents, mida muu seas mainitakse vaidlustatud määruse 122. põhjenduses. Lisaks näitab ühenduse institutsioonide viimase aja praktika hageja sõnul seda, et ühenduse hindu mõjutavaid tegureid analüüsitakse koos hindade endiga tegemaks kindlaks, kas muutused tootmiskuludes võivad mõjutada ühenduse tootmisharu müügihindu. Ta viitab eelkõige komisjoni 3. augusti 2001. aasta

määruse (EÜ) nr 1612/2001, millega kehtestatakse Hiinast pärineva ferromolübdeeni impordi suhtes esialgsed dumpinguvastased tollimaksud (EÜT L 214, lk 3), 80. ja 81. põhjendusele.

- <sup>191</sup> Mis puudutab tasuvust, siis hageja viitab ka ilmselgele vastuolule, mis teeb keeruliseks nõukogu poolt tasuvale hinnale antud määratlusega nõustumise. Tema sõnul oleks nõukogu pidanud järelutama, et kogutasuvus oli piisav, kuna ühenduse tootmisharu kasumimarginaal oli uurimisperioodil umbes 10%. Ühenduse institutsioonide sõnul on 10%-line kasumimarginaal see, mida ühenduse tootmisharu võib saada elektrooniliste kaalude müügilt Euroopa Ühenduses dumpinguhinnaga impordi puudumisel. Hageja leiab, et kasumi suurenemise võib panna peamiselt tootmiskulude märkimisväärse vähenemise arvele.
- <sup>192</sup> Nõukogu ei nõustu, et turuosa, müügihinna ja ühenduse tootmisharu tasuvuse majandustegurite hindamisel on tehtud ilmne hindamisviga.

### Esimese Astme Kohtu hinnang

- <sup>193</sup> Esiteks, mis puudutab asjaolu, et hageja tugineb esialgsete ja lõplike andmete erinevusele, siis tuleb meenutada, et see jäeti tähelepanuta eelmise etteheite analüüsimisel.

## — Samasuguse toote müügihind

194 Vaidlustatud määruse 83. põhjenduses märgib nõukogu, et elektrooniliste kaalude müügihind ühenduse turul langes kõrgetasemelise tootesegmendi puhul 11%, keskmise tasemega tootesegmendi puhul 18% ja madalatasemelise tootesegmendi puhul 17%. Vastuseks dumpinguvastases menetluses hageja esitatud märkusele, mille kohaselt tõusid analüüsiperioodil keskmised müügihinnad kõigi elektrooniliste kaalude puhul, sedastas nõukogu vaidlustatud määruse 83. põhjenduses, et „nähtav hinnatõus oli siiski täielikult tingitud muudatustest tootevalikus (st 1995. aasta ja uurimisperioodi vahelises ajavahemikus muutus oluliselt tootevalikute müügiimaht)” ning seda väljendas teisisõnu ka komisjon oma 23. oktoobri 2000. aasta kirjas.

195 Vastuseks Esimese Astme Kohtu kirjalikule küsimusele õigustas nõukogu erinevust esialgse arvutuse, mis näitas 2000. aasta aprilli dokumendis kõigi elektrooniliste kaalude osas müügihinna tõusuks 17%, ja lõpliku arvutuse vahel, mis näitas langust iga eraldi käsitletud segmendi puhul. Nõukogu vastusest tuleneb, et komisjon tegi esialgsesse arvutusse kolm muudatust, mis koosvõetuna seletavad erinevusi hinnamuutuses. Esiteks leidis 2000. aasta aprilli dokumendi arvutuses viga, kuna vastupidiselt tabelis seisvale oleks pidanud seal olema üksnes müük sõltumatutele klientidele. Selle tulemusena näitas 2000. aasta aprilli dokument müügihinna tõusu, ehkki dokumendis leiduvast arvutusest — müügiimaht kasvas 35% ja käive 27% — lähtuvalt oleks tulemus pidanud olema 6%-line müügihinna langus, mis vastanuks indeksile 94, kui kohaldatud oleks tavapärasest hinnamuutuste hindamise meetodit, mille kohaselt jagatakse iga aasta müügi koguväärtus müügi kogumahuga (127/135); indeks 100 tähistab uurimisperioodi algust (1995). Teiseks muutis komisjon veidi arvutust müügiimahu muutumise kohta. Ehkki 2000. aasta aprilli dokumendis leiduva arvutuse kohaselt kasvas müügiimaht 35%, oli komisjoni lõpliku arvutuse kohaselt kasv vaid 29% (vt vaidlustatud määruse 79. põhjendus). Selline muudatus avaldas loomulikult hinnamuutuste arvutusele mõju. Eeldades, et käibe kasv kõigi elektrooniliste kaalude kohta oli 27% (vt 80. põhjendus), oli nimetatud kasv ja müügi

kogumahu kasvu suhe 98 (127/129) ehk koguhind oli langenud peaaegu 2%. Kolmandaks arvutas komisjon hinnamuutusi tootegrupi kaupa, mitte kõigi toodete kohta koos, mis seletab hinnamuutuse ülejäänud erinevusi.

196 Pealegi ilmneb nõukogu vastusest, et statistikutele hästi teada oleva nähtuse kohaselt muutub mitme tooterühmaga toote koguhinna muutuste arvutus (mis tugineb müügitomahu ja -väärtuse muutustele) valeks, kui müügitomahindade ja mahu muutused erinevad tooterühma kaupa märkimisväärselt. Selline oli olukord ka käesolevas asjas, mille puhul komisjon arvutas hinnamuutust tooterühma kaupa. Samas ei ole tooterühma kaupa tehtud analüüs vastuolus algmääruse artikli 3 lõikega 8, nagu sedastati eespool punktides 127–131.

197 Seetõttu ei ole antud tingimustes võimalik ühenduse institutsioonidele heita ette ilmselge hindamisvea tegemist, kui nad ei kasutanud arvutusmeetodina müügitomahinna kaalutud keskmist määravat meetodit. Igal juhul ollakse sunnitud nentima, et toimikus puudub tõendusmaterjal, mis muudaks kehtetuks arvutuse, mille kohaselt kahanes 1995. aasta ja uurimisperioodi vahel müügitomahind kõigi tooterühmade peale kokku umbes 2%, mitte ei kasvanud 17%, nagu märkis esialgne arvutus.

198 Lõpetuseks ei ole asjakohane hageja argument, mille kohaselt oleks hinnamuutust pidanud analüüsida koos hindu mõjutavate teguritega, nagu vaatlusaluse toote tootmiskulude ja tootlikkuse muutumine ühenduses. Ehkki ühenduse institutsioonidel on olnud vahel võimalus koos hinnaga analüüsida ka teisi tegureid, tehakse seda vastavalt konkreetsetele asjaoludele ning see võib vastavalt nendele ka erineda. Nagu märgib nõukogu, võeti hageja viidatud tegureid igal juhul arvesse nii tasuvuse hindamisel kui ka nõukogu lõplikes järeldustes kahju kohta. Seetõttu võib öelda, et

ühenduse institutsioonid on analüüsinud „ühenduse hindu mõjutavaid tegureid”, nagu seda nõuab algmääruse artikli 3 lõige 5.

— Euro kasutuselevõtu tasuvus ja mõjud

199 Nõukogu märkis vaidlustatud määruse 89. põhjenduses, et „dumpinguhinnaga impordi hindu allasuruva mõju tõttu ei olnud ühenduse tootmisharu üldine tasuvus uurimisperiodil ootuspärasel tasemel”. Samas on hageja sõnul see järeldus vastuolus vaidlustatud määruse 131. põhjendusega, millest tuleneb, et 10% suurune kasumimarginaal on vajalik, et tagada ühenduse tootmisharu elujõulisus, ja 84. põhjendusega, milles on märgitud, et „[e]lektroniliste kaalude käibest saadud kogutulu oli 1995. aastal madalal positiivsel tasemel ning tõusis uurimisperiodil umbes 10%-ni”, samas kui „madalatasemelise tootesegmendi tasuvus [langes] 1995. aasta madalalt positiivselt tasemelt uurimisperiodil märkimisväärsesse kahjumisse (umbes 20%)”.

200 Samas leiab nõukogu õigustatult, et kasumimarginaal vastab kõiki asjaolusid arvesse võttes pelgalt ühenduse tootmisharu ellujäämise miinimumtingimusele, mis käesolevas asjas oli euro kasutuselevõtu väljavaatega kaasnevat mõju silmas pidades ebapiisav. Komisjon selgitas 21. septembri 2000. aasta teabedokumendi punktis 4.4.7, et ühenduse tootmisharu normaalkasum oli 10%. Samas ei saanud tootmisharu aastatel enne euro kasutuselevõtu väljavaatest tuleneva mõju ilmnemist sellist kasumi taset saavutada. Vastupidi, uurimisperiodil oli ühenduse tootmisharu tasuvus piisaval tasemel, et tagada ellujäämine, kuna kõnealuse mõju tõttu kasvas müügimaht.



- 201 Seetõttu, nagu tuleneb vaidlustatud määruse 85.–88. põhjendustest, tuleb märkida, et ühenduse institutsioonid neutraliseerisid euro kasutuselevõtu väljavaatest tuleneva mõju tasuvusele, järeldades, et ilma kõnealuse mõjuta ei ole tasuvus piisav. Tasub meenutada, et dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise mõju avaldub tulevikus. Järelikult võisid ühenduse institutsioonid neutraliseerida euro kasutuselevõtu mõjud ühenduse tootmisharu tasuvuse hindamisel ilma ilmset hindamisviga tegemata, kuivõrd neil on ulatuslik kaalutusõigus.
- 202 Sellest tulenevalt tuleb jätta teine etteheide tähelepanuta.

c) Olulise kahju tekkimine ja asjaolude hindamine

Poolte argumendid

- 203 Hageja väidab, et turu jagunemist ja kõigi kolme tootesegmendi elektrooniliste kaalude keskmiste hindade arvutamist puudutavate tegurite osas ei ole nõukogu, järeldades, et ühenduse tootmisharule tekkis oluline kahju, hinnanud objektiivselt faktilisi asjaolusid, millest hageja sõnul tuleneb esiteks, et ühenduse tootmisharu turuosa suurenes 1995. aasta ja uurimisperioodi vahelisel ajal, ning teiseks, et samaaegselt kahanesid tootmiskulud. Lisaks rikkus nõukogu algmääruse artikli 3 lõiget 8 seetõttu, et tema järeldused kahju kohta ei tohtinuks neile andmetele tugineda.
- 204 Nõukogu märgib, et hageja piirdub teise väite teise osa käsitlel esitatud mõttekäigu kordamisega.

## Esimese Astme Kohtu hinnang

205 Hageja viitab siinkohal samadele argumentidele, mida käsitleti ja mis otsustati jätta tähelepanuta eespool punktides 127–131, 180–184 ja 198.

206 Sellest tulenevalt tuleb jätta kolmas etteheide tähelepanuta.

d) Euro kasutuselevõtu väljavaatest tuleneva mõju algus ja kõrghetk

## Poolte argumendid

207 Hageja väidab, et nõukogu tegi ilmse hindamisvea, hinnates euro kasutuselevõtu väljavaatest tulenevat mõju ühenduse tootmisharule. Hageja sõnul ei tugine vaidlustatud määrus kindlatele ja ümberlukkamatutele tõenditele ega sisalda objektiivset analüüsi, sest andmete, millele tuginedes hindasid ühenduse institutsioonid euro kasutuselevõtu mõju, ja viimaste tehtud järelduste vahel on olulised vastuolud. Lisaks, mis puudutab väidetavaid seoseid tasuvuse tõstmise ja euro kasutuselevõtu vahel, siis hageja märgib, et kasv oli tingitud tootmiskulude kahanemisest, mitte euro kasutuselevõtu väljavaatest.

208 Nõukogu väidab, et hageja argument on asjakohatu, sest nõukogu ei sea küsimuse alla mitte euro kasutuselevõtu mõju olemasolu iseenesest, vaid selle esinemise aja.

Teisalt ei ole hageja esitanud tõendeid, et ühenduse institutsioonide hinnang on ekslik.

### Esimese Astme Kohtu hinnang

209 Hageja ei vaidlusta euro kasutuselevõtu mõju kui sellist, vaid tõendeid, millele tugineb nõukogu hinnang selle mõju alguse ja tipphetke kohta.

210 Ühenduse institutsioonide sõnul saab rääkida euro kasutuselevõtu väljavaatest tuleneva mõju algusest 1997. aastal, samas kui hageja peab alguseks 1998. aastat, toetudes Bizerba 17. novembri 1999. aasta uurimise küsimustiku vastuse salastamata kokkuvõttele. Selle dokumendi punktis I.1 märgitakse, et „[õ]nneks on euro kasutuselevõtmine toonud alates 1998. aasta viimasest trimestrist kaasa nõudmise ajutise kasvu”. Bizerba 10. aprilli 2000. aasta kirjas on sedastatud, et „seoses euro kasutuselevõtuga hakkas ühenduse müügikäive 1998. aastal ja uurimisperioodi ajal kergelt kasvama” ning et „[elektrooniliste kaalude] ühenduse turg tervikuna oli valmis palju suuremaks kasvuks — umbes 50% 1997. aasta ja uurimisperioodi vahel [elektrooniliste] kaalude [eeldatava] väljavahetamise tõttu euro kasutuselevõtu raames”. Lõpetuseks tuleneb Bizerba 10. aprilli 2000. aasta kirjale lisatud joonistest, et alates 1996. aastast kasvas kõigi elektrooniliste kaalude müük. Seetõttu peab märkima, et Bizerba esitatud andmed on kohati vastuolulised ja tervikuna ebakindlad.

211 Eeldades, et dumpinguvastases uurimises peavad ühenduse institutsioonid vaatama läbi kõik ühenduse tootmisharu esitatud andmed ja et neil on selles küsimuses lai

kaalutusõigus, on võimalik, et vaidlustatud määruses sisalduvad andmed, mis tuginevad lõplikule teabele, on erinevad teatud hetkel ettevõtja esitatud andmetest, kui neis esineb vastuolusid või need on seotud. Pealegi, nagu ilmneb Bizerba 10. aprilli 2000. aasta täheldustest, kasvas 1997. aasta ja uurimisperioodi vahel tublisti elektrooniliste kaalude ühenduse turg tervikuna. Seega leidis nõukogu õigustatult, et euro kasutuselevõtu mõju algust oli tunda juba 1997. aastal. Lisaks ei ole hageja esitanud tõendeid, mis näitaksid, et ühenduse institutsioonid on selles küsimuses eksinud.

212 Ühenduse institutsioonide sõnul saab rääkida euro kasutuselevõtu mõju tippphetkest 1999. aastal, samas kui hageja peab selleks 2001. aastat, toetudes ühenduse tootmisharu esitatud andmetele.

213 Samas ei tähenda asjaolu, et ühenduse institutsioonide järeldused ei vasta täielikult ühenduse tootmisharu tähelepanekutele, et ühenduse institutsioonid oleks teinud ilmse hindamisvea. Komisjoni 4. oktoobri 2000. aasta kirja punktist 7.4 tuleneb, et komisjon tugines oma ennustustes ühenduse tootmisharu esitatud teabele euro kasutuselevõtu mõju kohta. Nõukogu meenutab oma kostja vastuses, et just nimetatud analüüsi põhjal ennustasid ühenduse institutsioonid euro kasutuselevõtu väljavaatest tuleneva mõju kulmineerumist 1999. aastaks. Lisaks tuleb mainida, et ühenduse tootjate kaebusest tuleneb, et nad nägid ette euro kasutuselevõtu mõju kadumist 2000. ja 2003. aasta vahelisel ajal. Ehkki vaidlustatud määrus märgib, et euro kasutuselevõttuga kaasneva mõju tipphetk oli 1999. aastaks saavutatud, on selles sedastatud ka, et müügi ajutine kasv kestis 2000. aastani. Selle 64. põhjenduses on öeldud ka, et euro kasutuselevõtu mõju tõi kaasa teatud osa müügi ülemineku ühest

ajavahemikust (2001–2004) teise (1997–2000). Seega ei olnud vaidlustatud määruse kohaselt euro kasutuselevõtu mõju 1999. aastaks veel kadunud.

- 214 Hageja ei ole esitanud tõendeid, mis näitaks ühenduse institutsioonide ennustuste ilmselget ekslikkust ja selget tõendamatus. Samuti ei ole hageja näidanud, kuidas oleks nõukogu järeldusi kahju kohta mõjutanud see, kui euro kasutuselevõtu mõju oleks hakatud täheldama 1998. aasta lõpus ja see oleks saavutanud oma tipphetke aastal 2001. Igal juhul kaasnes euro kasutuselevõtuga mõju uurimisperioodi ajal.
- 215 Sellest tulenevalt tuleb jätta neljas etteheide tähelepanuta.
- 216 Nendel tingimustel tuleb teise väite kolmas osa tagasi lükata.

*6. Neljas osa, mis puudutab ühenduse institutsioonide ilmset eksimust tegeliku dumpingumarginaali suurusjärgu hindamisel*

a) Poolte argumendid

- 217 Hageja väidab, et ühenduse institutsioonid on teinud tegeliku dumpingumarginaali suurusjärku hinnates ilmse vea, rikkudes algmääruse artikli 3 lõiget 5. Tegelikult oli vaatlusalustest riikidest pärit elektrooniliste kaalude hinna allalöömismarginaal ühenduse kaalude suhtes selgelt kõrgem kui tegelik dumpingumarginaal. Seetõttu ei muuda dumpingu võimalik kõrvaldamine hinna allalöömismarginaali oluliselt.

Hageja väidab seega, et dumpingumarginaali ja hinna allalöömismarginaali tuleb omavahel võrrelda. Ta leiab, et selline võrdlus võib näidata, et kahju tekkis muudest teguritest kui dumping.

- 218 Nõukogu vaidleb vastu sellele, nagu lasuks ühenduse institutsioonidel kohustus võrrelda hinna allalöömismarginaali dumpingumarginaaliga, sest neid on keeruline omavahel võrrelda. Kahju tuvastamisel peab dumpingumarginaali pidama alati asjakohaseks, kui see on kõrgem miinimumtasemest algmääruse artikli 3 lõike 4 tähenduses, ükskõik milline tegelik hinna allalöömismarginaal ka ei oleks.

#### b) Esimese Astme Kohtu hinnang

- 219 Algmäärus sätestab vaid, et dumpingumarginaale peab võrdlema hinna allalöömismarginaalidega ning juhul kui dumpingumarginaal on madalam hinna allalöömismarginaalist, nähtub võrdlusest, et ühenduse tootmisharule tekkis kahju mitte dumpingust, vaid teistest teguritest, nagu näiteks eksportijate loomulikud kulu-eelised.

- 220 Seetõttu ei saa ühenduse institutsioonidele heita ette sellise võrdluse tegemata jätmist. Tegelikult analüüsitakse algmääruse artikli 3 lõike 3 alusel hinna allalöömist ühenduse tootmisharu samasuguse toote hinna suhtes dumpinguhinnaga impordi mõju hindamise raames hindadele, samas kui algmääruse artikli 3 lõike 5 järgi erinevate tegurite, k.a tegeliku dumpingumarginaali suurusjärgu hindamine leiab aset dumpinguhinnaga impordi mõju analüüsi raames ühenduse tootmisharule. Nõukogu esitas oma analüüsi hindade allalöömisest vaidlustatud määruse 72.–

74. põhjenduses ning vaidlustatud määruse 90. põhjenduses uuris ta vastavalt ülalviidatule tegeliku dumpingumarginaali suurusjärku. Kahju tuvastamisel võttis seega nõukogu arvesse ühte algmääruse artikli 3 lõikes 5 loetletud teguritest, ilma et pidanuks seda selles osas võrdlema hinna allalöömismarginaaliga.

221 Sellest tulenevalt tuleb teise väite neljas osa põhjendamatusesse tõttu tagasi lükata.

*7. Viies osa, mis puudutab algmääruse artikli 3 lõigete 2 ja 3 rikkumist Eurostati andmete arvessevõtmisel*

a) Poolte argumendid

222 Hageja väidab, et nõukogu järeldusele ühenduse tootmisharule tekkinud olulise kahju kohta jõuti, rikkudes algmääruse artikli 3 lõiget 3 koostoimes artikli 3 lõikega 2, osas, milles nõukogu tugines impordimahu kindlaksmääramise eesmärgil Eurostati statistikale, mis hõlmas lisaks vaatlusalusele tootele ka teiste toodete impordi.

223 Tegelikult hõlmas CN-koodile 8423 8150 vastav tooterühm tooteid, mis ei kuulu menetluse kohaldamisalasse, sest kasutatava kriteeriumi kohaselt kaasatakse ükskõik millist tüüpi kaalud, mis kannatavad kuni 30-kilogrammist raskust ja on mõeldud kaubanduslikuks otstarbeks. Hageja märgib, et nõukogu on tunnistanud, et CN-koodi 8423 8150 alla kuuluvad teised kaalud peale elektrooniliste kaalude.

224 Hageja tugineb ka kaebuse esitanud ühenduse tootjate tehtud turu-uuringu andmetele, mille kohaselt moodustasid nimetatud koodi alla paigutatud elektroonilised kaalud, mida reguleerib vaidlustatud määrus, vaid 50% Hiinast pärinevast impordist.

225 Hageja vaidlustab nõukogu avalduse, mille kohaselt näitavad kõik kogutud tõendid, et vaatlusalustest riikidest eksporditi üksnes elektroonilisi kaale. Esiteks esitasid hageja sõnul erinevad menetluspooled esialgseid tõendeid, mis näitasid, et Eurostat ei ole usaldusväärne allikas määramaks kindlaks elektrooniliste kaalude impordi mahtu. Teiseks, mis puudutab CN-koodi 8423 8150 all asetleidnud impordi, siis hageja märgib, et kuna uurimises osalenud eksportijad ja importijad eksportisid ja importisid üksnes elektroonilisi kaale, ei saanud nad tõendada, et nimetatud koodi all imporditi ka teisi tooteid. Kolmandaks oli hageja sõnul komisjon teadlik, et Hiinas oli ka teiste kui elektrooniliste kaalude tootjaid. Igal juhul, kuivõrd need teised kaalud ei olnud uurimises vaatluse all, ei võinud eeldada, et nimetatud eksportivad tootjad tegid komisjoniga uurimise käigus koostööd. Neljandaks märgib hageja, et Hiinast pärineva impordi mahu oleks pidanud kindlaks määrama kolme Hiina eksportija kohta käivate kontrollitud andmete põhjal. Viiendaks näitavad hageja sõnul kaebuse lisas leiduvad Eurostati andmed impordi keskmiste hindade kohta selgelt, et Eurostat ei olnud Hiinat puudutavas osas enam usaldusväärne allikas. Hageja märgib, et mitmed tegurid näitasid, et Eurostati andmetele ei tohiks tugineda.

226 Lõpetuseks märgib hageja, et mitme hiljuti asetleidnud dumpinguvastase menetluse puhul vaidlustas nõukogu kahju tuvastamise eesmärgil Eurostati statistika sobivuse osas, milles CN-kood, mille alla vaatlusalune toode kuulus, hõlmas ka tooteid, millele käimasolevat menetlust ei kohaldata. Ta viitab muu hulgas ka nõukogu 17. oktoobri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 2313/2000, millega kehtestatakse teatavate Indiast ja Korea Vabariigist pärinevate värvitelerikineskoopide impordi suhtes lõplik



dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse nende suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ning lõpetatakse Leedust, Malaisiast ja Hiina Rahvavabariigist pärit importi käsitlev dumpinguvastane menetlus (EÜT L 267, lk 1; ELT eriväljaanne 11/34, lk 193), 35. põhjendusele. Seda mõttekäiku toetab Euroopa Kohtu 27. novembri 1991. aasta otsus kohtuasjas C-315/90: Gimelec jt v. komisjon (EKL 1991, lk I-5589, punktid 13 ja 14).

- 227 Nõukogu ei vaidle vastu sellele, et CN-kood 8423 8150 kohaldub ka kaaludele, mis uurimise all ei ole, ning et Eurostat ei tee vahet selle koodi alla kuuluvate erinevate mudelite vahel. Nõukogu märgib aga, et kõik kogutud tõendid, mille esitasid uurimise raames koostööd teinud eksportijad ja importijad, viitasid sellele, et vaatlusalused riigid eksportisid üksnes elektroonilisi kaale. Lisaks märgib nõukogu, et ühenduse institutsioonidel oli teave üksnes vähem kui 50% kohta kogu impordist, sest eksportijate, eriti Hiina eksportijate huvi koostööd teha oli väga leige. Samas ei võimalda asjaolu, et Hiinast pärineva ekspordi kohta oli vaid piiratud hulgal andmeid, järeldada, et nõukogu ületas oma hinnangus Eurostati andmetele toetudes oma kaalutusõigust.

#### b) Esimese Astme Kohtu hinnang

- 228 Hageja väidab, et tehes impordimahu kindlaks Eurostati statistika põhjal, ehkki oldi teadlikud asjaolust, et CN-kood 8423 8150 hõlmas lisaks elektroonilistele kaaludele ka teisi tooteid, ei tuginenud ühenduse institutsioonid oma järeldustes impordimahu kohta kindlale tõendile. Seetõttu piirdub Esimese Astme Kohus oma analüüsis konkreetset küsimusega Eurostati andmete kasutamisest impordimahu kindlaksmääramisel.

- 229 Hageja viitab selles osas eespool punktis 226 viidatud kohtuotsusele Gimelec jt v. komisjon (punktid 13 ja 14). Nimetatud kohtuasjas sõnastas Euroopa Kohus oma otsuse järgmiselt:

„Komisjonil oli õigus tugineda oma uurimisest tulenevatele konkreetsetele andmetele isegi siis, kui need andmed erinesid ühenduse statistikast, millele tuginesid hagejad. Nagu väidab komisjon, ilma et hagejad sellele vastu vaidleks, ei või ühenduse statistika olla tõendusmaterjaliks, sest selles liigitatakse elektrimootorid tariifipeatükki, kuhu kuulub ka teisi tooteid.

Sellest tuleneb, et komisjon määras kõnealuse impordimahu kindlaks andmete põhjal, mis võisid mõistlikult olla tema käsutuses.”

- 230 Nimetatud kohtupraktikast tuleneb, et ühenduse institutsioonid ei tee ilmset hindamisviga, kui nad tuginevad andmetele, millele neil võib mõistlikult olla juurdepääs. Samuti tuleneb kohtupraktikast, et ühenduse institutsioonid ei ole asjaomaste menetluspoolte vastustega seotud, kui koostöö uurimisel on olnud nõrk, ning seega ei saa ühe või kahe asjaomase ettevõtja esitatud andmeid lugeda representatiivseks (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 11. juuli 1996. aasta otsus kohtuasjas T-161/94: Sinochem Heilongjiang v. nõukogu, EKL 1996, lk II-695, punkt 65).
- 231 Käesolevas asjas leidsid ühenduse institutsioonid, et kõnealuse uurimise käigus võib, hoolimata asjaolust, et CN-kood 8423 8150 võib sisaldada lisaks elektroonilistele kaaludele ka teisi tooteid, nagu loenduskaalud ja kontrollkaalud, kasutada vaatlusalustest riikidest pärineva impordi mahu määramiseks Eurostati andmeid, sest uurimise käigus ei esitatud komisjonile ühtegi tõendit, mis näitaks, et asjaomastest riikides imporditi ühendusse peale elektrooniliste kaalude ka teisi kaale.

232 Vastuseks Esimese Astme Kohtu kirjalikule küsimusele täpsustas nõukogu, et ühenduse institutsioonid ei kasutanud Eurostati andmeid kui selliseid. Tegelikult sedastas komisjon Hiinast pärineva 1995. ja 1998. aasta ning kogu uurimisperioodi impordi osas, et Eurostati näidatud mahud oli liiga suured ja hinnad liiga madalad. Näiteks 1995. aastal oli Eurostati järgi keskmiseks hinnaks 7 eurot ühiku kohta. Seetõttu oli ilmne, et need hinnad ei saanud vastata valmis elektrooniliste kaalude hindadele, vaid käsitlesid varuosade importi. Sellest tulenevalt parandas komisjon Eurostati andmeid. Nõukogu sõnul tõid komisjoni parandused impordimahu tõenäolisemale ühiku tasemele, mis näisid mõistlikud, arvestades uurimise raames koostööd teinud Hiina eksportijate mainitud arve, Hiina turu koostöö ulatust ning kaebuse esitanud ühenduse tootmisharu hinnanguid. Komisjon kasutas seetõttu uurimise jaoks andmeid, millest teavitati hagejat 21. septembri 2000. aasta teabedokumendiga. Pealegi oli hageja nõukogu sõnul teadlik Eurostati ligikaudsete andmete parandamisest, kuid ei vaidlustanud seda. Ta väitis lihtsalt, et komisjon ei ole tõendanud, et Eurostati andmed ei sisaldanud elektroonilistele kaaludele lisaks teisi tooteid.

233 Oma vastuses teavitas nõukogu Esimese Astme Kohut Eurostati andmetest, millele tuginedes parandus tehti. Tuleb märkida, et need andmed erinevad Eurostati andmetest, mille ühenduse tootmisharu lisas oma kaebusele. Põhjendamaks seda erinevust, seletas nõukogu kohtuistungil, et kuna Eurostati arve pidevalt parandatakse, ei ole komisjoni poolt tema uurimise lõppfaasis kasutatud Eurostati andmed identsed kaebuse esitamisel olemas olnud andmetega.

234 Eurostatile edastatud nõukogu andmetest tuleneb, et uurimisperioodil oli Hiinast pärineva impordi maht 47 658 ühikut. Samas oli komisjoni kasutatud arv pärast parandust suuruses 16 827 ühikut. Seetõttu, selle asemel, et kasutada arvu 63 894 ühikut, mis Eurostati sõnul vastab kolme vaatlusaluse riigi ekspordile, tugines

komisjon madalamale arvule 33 063 ühikut. Sarnaselt, mis puudutab 1995. aastat, siis Eurostati andmed näitasid Hiinast pärinevaks impordiks 21 289 ühikut, samas kui komisjon kasutas arvu 3456, ning hoolimata sellest, et Eurostat sai kolmest asjaomasest riigist pärineva impordi koguarvuks 32 686 ühikut, hindas komisjon selleks 14 853 ühikut.

235 Vaidlustatud määruse 63., 70. ja 71. põhjendusest tuleneb, et ühenduse tarbimise, impordimahu ning sellest tulenevalt turuosade hindamise eesmärgil kasutati Eurostatilt pärinevaid andmeid. Nõukogu seletuste kohaselt on tegu parandatud andmetega, mille kohaselt oli impordi kogumaht uurimisperiodil 33 063 ühikut.

236 Küll aga tuleneb vaidlustatud määruse 105. põhjendusest, et uurimisperiodil eksportisid kõnealuse uurimise raames koostööd teinud eksportivad tootjad ühendusse peaaegu 15 000 ühikut, millest 97% moodustas turu madalatasemeline tooteselement.

237 Sellest tulenevalt tuleb täheldada, et uurimise raames koostööd teinud eksportivate tootjate andmete ja Eurostati andmete vahel on märkimisväärne lahknevus. Nõukogu viitab selles osas eksportijate ja eelkõige Hiina eksportijate nõrgale koostööle. Kohtuistungil täpsustas ta, et Hiina Kaalutootjate Liidu aruande kohaselt, mida nõukogu ei soovitanud toimikusse lisada, jagunes turg 15 äriühingu vahel. Neist viieteistkümnest üksnes kolm tegid uurimise raames koostööd. Nõukogu sõnul ei osalenud seega oluline hulk nimetatud äriühingutest uurimismenetluses ning Eurostati andmeid silmas pidades, mis näitavad lõplikult tuvastatud ja registreeritud müügi vahel erinevust, oli ühenduse institutsioonidel põhjust arvata, et suur osa nendes äriühingutest tegeles küll ekspordiga, kuid ei teinud koostööd.

- 238 Selles osas tasub meenutada, et algmääruse artikli 18 alusel võib koostöösoovimata korral teha järeldused, toetudes „kasutamiseks kättesaadavatele faktidele”, mida tuleb võimalusel kontrollida teistest kättesaadavatest sõltumatutest allikatest, nagu impordi ametlik statistika.
- 239 Samuti tuleb meenutada, et nagu tuleneb vaidlustatud määruse 5. põhjendusest, tegid käesolevas asjas kõik eksportivad tootjad, v.a Taiwani eksportiv tootja, sh kolm Hiina äriühingut, keda ühenduse tootmisharu tootjad oma kaebuses mainisid, uurimise raames koostööd. Samas ei tähenda asjaolu, et ühenduse tootmisharu mainis oma kaebuses vaid kolme Hiina äriühingut, et turul ei oleks olnud teisi Hiina eksportivaid tootjaid. Sellest tulenevalt ei saa ühenduse institutsioonidele heita ette, et arvesse võeti asjaolu, et osad eksportivad tootjad koostööd ei teinud. Selles osas tuleb märkida, et kohtuistungil kinnitas hageja, et Hiina Kaalutootjate Liidu aruanne oli lisatud komisjoni küsimustiku vastustele. Samas ei leidu sellist aruannet toimikus. Hageja vastuses küsimustikule turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja kohta mainis hageja kuut peamist elektrooniliste kaalude tootjat, nende seas ka kolme koostööd teinud äriühingut.
- 240 Mis puudutab hageja väidet, mille kohaselt kehtis kõnealune CN-kood ka teistele toodetele peale elektrooniliste kaalude, siis tuleb meenutada, et komisjon parandas õigustatult Eurostati andmeid, sest leidis, et selle koodiga imporditi ka teisi tooteid (st käesoleval juhul varuosi), ning jäi lõpuks arvu 33 063 ühikut juurde. Järgmiseks ei saanud ühenduse institutsioonid konkreetset teavet selle kohta, et see arv hõlmas peale elektrooniliste kaalude ka teiste toodete importi. Pealegi ei esitanud hageja selle kohta vähimatki tõendit. Sellistes tingimustes oli komisjonil õigus leida, et ehkki kõnealune kood kehtis ka teistele toodetele, vastas arv 33 063 ühikut üksnes elektrooniliste kaalude impordile. Selles küsimuses tuleb meenutada ühenduse institutsioonide laia kaalutusõigust ning asjaolu, mida käsitletakse ka eespool punktis 119, et hageja esitada on tõendusmaterjal, mis lubaks Esimese Astme Kohtul

tuvastada, et nõukogu tegi ilmse hindamisvea. Samas ei ole hageja selliseid tõendeid esitanud.

- 241 Sellistel asjaoludel tuleb järeldada, et ühenduse institutsioonid ei ole teinud ilmset hindamisviga, kui nad kasutasid ühenduse tarbimise analüüsimisel vaatlusalustest riikidest pärit impordi kogumahu ning ühenduse ja importijate turuosade kindlaksmääramisel korrigeeritud Eurostati andmeid.
- 242 Sellest tulenevalt tuleb jätta teise väite viies osa tähelepanuta. Järelikult tuleb teine väide tervikuna tagasi lükata.

*C. Kolmas väide, mis tuleneb algmääruse artikli 3 lõike 6 rikkumisest*

1. *Sissejuhatus*

- 243 Hageja leiab, et nõukogu rikkus algmääruse artikli 3 lõiget 6, tehes põhjusliku seose määramisel ilmse hindamisvea.

- 244 Vaidlustatud määrus käsitleb põhjuslikku seost 98.–116. põhjenduses. Vaidlustatud määruse 115. ja 116. põhjenduses märgitakse järgmist:

„Kuna kindlaks tehtud hinna allalöömine ja asjaomaste riikide dumpinguhinnaga impordi turuosa märkimisväärne suurenemine ning ühenduse tootmisharu turuosa sama suur vähenemine ja selle müügihindade langus toimusid samaaegselt, tehakse järeldus, et asjaomaste riikide dumpinguhinnaga import on tekitanud ühenduse tootmisharule märgatavat kahju.

Seepärast jõuti järeldusele, et asjaomaste riikide dumpinguhinnaga import on tekitanud ühenduse tootmisharule märgatavat kahju. Ehkki kahju tekitamisele võisid kaasa aidata ka muud tegurid, ei olnud need sellised, et kaotada põhjuslik seos dumpinguhinnaga impordi ja ühenduse tootmisharule tekitatud kahju vahel.”

- 245 Hageja viitab oma kolmanda väite toetuseks mitmele argumendile. Need argumendid on suuremalt jaolt samad, mida käsitleti juba teise väite raames kahju tuvastamise puutuvalt. Seetõttu viidatakse vajadusel ülaltoodud punktidele. Hageja argumendid võib jagada nelja ossa.

## 2. *Esimene osa, mis puudutab tasuvust*

### a) Poolte argumendid

- 246 Hageja tugineb ühenduse tootmisharu märgatavale tasuvuse tõusule 1995. aasta ja uurimisperioodi vahel tõendamaks dumpinguhinnaga toodete impordi olematut mõju. Nõukogu märkusele vaidlustatud määruse 102. põhjenduses „ebasoodsa[test]

tagajär[gedest] ühenduse tootmisharu tasuvusele” räägib vastu vaidlustatud määruse 84. põhjenduses leiduv teave, et „[e]lektroniliste kaalude käibest saadud kogutulu oli 1995. aastal madalal positiivsel tasemel ning tõusis uurimisperioodil umbes 10%-ni”.

247 Nõukogu vaidleb hageja argumentidele vastu.

b) Esimese Astme Kohtu hinnang

248 Piisab, kui märkida, et hageja ei võta arvesse euro kasutuselevõtu mõju. Viidata tuleb eespool punktidele 199–202, milles näidatakse, et see argument, mis on pigem seotud kahju kui põhjusliku seosega, on põhjendamatu.

3. *Teine osa, mis puudutab müügihinna muutumist*

a) Poolte argumendid

249 Hageja väidab, et elektroniliste kaalude kõrgetasemelisse ja keskmise tasemega tootesegmenti kuuluvate mudelite hinna languse põhjuseks ei saa olla vaatlusalustest riikidest pärinev import. Samas oli nõukogu enda järelduste kohaselt keskmise tasemega ja kõrgetasemelise tootesegmendi kaalude impordi hulk ühendusse tähtsusetu. Nõukogu ei suutnud analüüsida ega seletada asjaolu, et keskmise tasemega tootesegmendi hinnad langesid isegi rohkem kui madalatasemelise



tootesegmendi omad ning et ka kõrgetasemelise tootesegmendi hinnad langesid peaaegu samas suurusjärgus.

250 Hageja arvates on hindade langus tegelikkuses tingitud klassikalisest nähtusest, mille kohaselt on elektrooniliste toodete hindadel loomulik omadus langeda sedavõrd, kuidas tehnoloogia areneb. Ühenduse institutsioonid ei analüüsinud impordi mõju hindamisel elektrooniliste kaalude keskmise tasemega ja kõrgetasemelise tootesegmendi hinnamuutustele nende tootesegmentide tootmiskulude muutusi. Lisaks ei ole hageja sõnul asjakohane viide doominoefektile. Hageja leiab, et keskmise tasemega ja kõrgetasemelise tootesegmendi elektrooniliste kaalude hindade langemine ei toonud nende segmentide puhul kaasa tasuvuse langust. Vastupidi, ta väidab, et tasuvus kasvas.

251 Lisaks märgib hageja, et ühenduse institutsioonid ei võtnud nõuetekohaselt arvesse asjaolu, et suurkasutajate esilekerkimine, millega ostuvõime raskuspunkt nihkus, mõjutas hinna langust. Hageja leiab, et hindamisviga tehti sellega, et ühenduse institutsioonid võtsid arvesse ühenduse tootmisharusse mittekuuluvate äriühingute struktuurimuutusi ja ühinemisi. Sedasi tegutsedes ei esitanud ühenduse institutsioonid tõendeid, et selvehallide kettide ostujõu suurenemine ei tekitanud olulist kahju vaidlustatud määruse 113. ja 114. põhjenduse tähenduses.

252 Lisaks väidab hageja, et tõendamaks, et väidetav hinnalangus kõigis elektrooniliste kaalude kolmes kategoorias kujutab endast samasugusele tootele tõepoolest olulist kahju, tuleb tõendada ka nende hinnalanguste mõju kõigi kolme kategooria tasuvusele. Hageja märgib, et ühenduse tootmisharu on dokumenteerinud suurt kasumit, ning et kui müügihinnad langevad, kuid kasum on piisav, ei teki impordi tõttu olulist kahju. Hageja sõnul võisid ühenduse tootjate oligopoolsed kasumid impordi tekitatud konkurentsi mõjul väheneda.

253 Nõukogu vaidleb hageja argumentidele vastu.

b) Esimese Astme Kohtu hinnang

- 254 Mis puudutab argumenti, mille kohaselt ei võtnud ühenduse institutsioonid arvesse tootlikkuse kasvu mõju müügihinnale, siis seda küsimust käsitleti juba eespool punktis 198, kus leiti, et see argument on asjakohatu. Samuti käsitleti eespool punktis 198 väidet, mille kohaselt oli kõrgetasemelise ja keskmise tasemega tootesehmendi elektrooniliste kaalude mudelite hinnalangus tingitud tootmiskulude olulisest kahanemisest. Mis puudutab vaidlustatud määruse 88. põhjenduses kirjeldatud doominoefekti, mille kohaselt „dumpinguhinnaga impordi hindu allasuruv mõju on märgatav ka keskmise tasemega ja kõrgetasemelises tootesehmendis, sest ühe tootesehmendi hinnad avaldavad paratamatult kaudset mõju ka teiste segmentide hindadele”, siis hageja ei ole esitanud tõendeid, mis nõukogu järeldused tühistaks. Pealegi, nagu ilmneb vaidlustatud määruse 114. põhjendusest, „analüüsisid ühenduse institutsioonid tootlikkuse kasvu mõju hindadele teiste tegurite hindamise käigus. Hageja ei ole tõendanud, mis osas tegid ühenduse institutsioonid ilmse hindamisvea, kui leidsid, et tootlikkuse kasv ei välistanud kõne all olevat põhjuslikku seost.
- 255 Lisaks, mis puudutab etteheidet suurkasutajate tekkimise kohta, siis nagu hageja ise mõõnab, analüüsis komisjon seda tegurit. Vastavalt vaidlustatud määruse 113. põhjendusele:

„Suurkasutajate (st selvehallide ketid) turuosa on kogu ühenduses märkimisväärselt kasvanud ning samal ajal on väikekasutajate arv vähenenud. See struktuurimuutus on suurendanud kasutava tööstusharu üldist ostujõudu ja tõenäoliselt surunud teataval määral alla ka keskmisi hindu.”

256 Vaidlustatud määruse 114. põhjenduses märgib nõukogu:

„Nagu 59. põhjenduses on nimetatud, on ka ühenduse tootmisharu struktuur käsitletud perioodil märgatavalt muutunud. Turumuudatustega kohanemiseks vähendati äriühingute arvu ja parandati tootlikkust, nagu põhjenduses 90 on nimetatud. Jõuti järeldusele, et ühenduse jaemüügisektori struktuurimuudatustest tulenev sisekonkurents ei kaotanud põhjuslikku seost dumpinguhinnaga impordi ja ühenduse tootmisharule tekitatud kahju vahel.”

257 Seetõttu uuris nõukogu antud asjas suurkasutajate tekkimist. Lisaks, väites, et hindamisviga tuleneb asjaolust, et ühenduse institutsioonid võtsid arvesse ühenduse tootmisharusse mittekuuluvate äriühingute struktuurimuudatusi ja/või ühinemisi, tõlgendas hageja mõistet „ühenduse tootmisharu” valesti. Tema kohaselt hõlmab see mõiste vaid uurimises osalenuid ühenduse tootjaid. Igal juhul peab mõiste „ühenduse tootmisharu” algmääruse artikli 4 lõike 1 tähenduses silmas samasuguste toodete tootjate kogumit ühenduses või nende hulgast neid, kelle kogutoodangute summa moodustab ühenduses vastavate toodete enamuse.

258 Mis puudutab hageja etteheidet, mille kohaselt pidid ühenduse institutsioonid tõendama hinnalanguse mõju tasuvusele kõigi kolme tootesegmendi kohta, siis selles küsimuses sobib viidata eespool punktidele 127–131. Nagu leiab nõukogu, ei ole ühenduse institutsioonidel kohustust analüüsida kahju ja põhjuslikku seost eraldi iga tootesegmendi kohta. Samas, nagu tuleneb vaidlustatud määruse 84. põhjendusest, oli eriti oluline mõju madalatasemelisse segmenti kuuluvatel mudelitel, mis moodustasid kokku 97% impordist, sest madalatasemelise tootesegmendi puhul kandis ühenduse tootmisharu uurimisperioodil suurt kahjumit.

259 Sellistes tingimustes ei ole tõendatud, et ühenduse institutsioonid oleksid teinud ilmse hindamisvea.

4. Kolmas osa, mis puudutab hinna allalöömise arvutamist

a) Poolte argumendid

260 Hageja väidab, et ühenduse institutsioonid tegid hinna allalöömise arvutuse vaid elektrooniliste kaalude madalatasemeliste mudelite osas ning et seetõttu on ühenduse institutsioonide järeldused põhjusliku seose kohta ühildamatud samasuguse toote määratlusega.

261 Nõukogu vaidleb hageja argumendile vastu.

b) Esimese Astme Kohtu hinnang

262 Vastavalt vaidlustatud määruse 73. põhjendusele:

„Koostööd teinud eksportivad tootjad müüsid ühenduses põhiliselt madalatasemelise tootesegmendi tootemudeleid (üle 97% müüginahust). Seepärast ei hõlma arvutused keskmise tasemega ja kõrgetasemelise tootesegmendi tootemudelite väikesi müügikoguseid, sest neid ei peetud representatiivseks.”

263 Komisjon seletas 21. septembri 2000. aasta teabedokumendis, et „tagamaks ausa võrdluse, arvutati hinna allalöömismarginaalid ja tootmiskulude osas kehtestatud marginaalid, millele on lisatud mõistlik kasum, kasutades ühenduse tootmisharu toodetud ja müüdnud madalatasemelise tootesegmendi sarnaseid mudelid. Kuivõrd madalatasemelise tootesegmendi mudelid moodustasid vaatlusalustest maadest pärit koguimpordist 97%, võinuksid ühenduse institutsioonid arvutada hinna allalöömise vaid madalatasemelise tootesegmendi osas ilma ilmsel hindamisviga tegemata. Lisaks tuleb märkida, et kogu hageja import kuulus madalatasemelisse tootesegmendi ning et seetõttu polnud tema puhul võimalik arvutada hinna allalöömist teiste segmentide osas.

264 Järelikult on see argument põhjendamatu.

## 5. Neljas osa, mis puudutab turuosa

### a) Poolte argumendid

265 Hageja seab küsimuse alla andmed turuosa hindamise kohta. Tema sõnul oleks tulnud analüüsida turuosa ja impordimahu muutumist absoluutarvudes. Ühelt poolt väidab ta, et vaatlusalustest riikidest pärineva impordi mahu kasv ei mõjutanud ühenduse tootmisharu müügitõudu, ning teisalt, et selle sama impordi maht kahanes alates 1997. aastast. Hageja viitab asjaolule, et ühenduse tootmisharu müügitõudu areng oli väga kasulik. Lisaks tunduvad teised ühenduses tegutsevad ettevõtjad olema ühenduse turul kõige mõjukamad. Lisaks märgib hageja, et ühenduse institutsioonid ei võtnud arvesse asjaolu, et imporditud tooteid tarbiti järk-järgult ning et seeläbi on tarbimist peegeldavad andmed ebatäpsed. Hageja märgib, et tuginedes ühenduse institutsioonide esitatud andmetele, näitas ta, et vaatlusalustest riikidest pärinevate elektrooniliste kaalude import kasvas vähem olulisel määral kui tarbimine ning et nende turuosa kahanes 1996. aasta ja

uurimisperioodi vahelisel ajal. Hageja sõnul ühenduse tootmisharu toodete müügimaht vastupidi suurenes ning selle tootmisharu turuosa jäi muutumatuks.

266 Nõukogu sõnul on turuosa olemuslikult suhteline mõiste, mis tugineb müügi ja tarbimise võrdlusele. Nõukogu sõnul oli ühenduse tootmisharu müügimahu kasv absoluutarvudes mõjutatud euro kasutuselevõtust. Mis puudutab aga hageja märkust, mille kohaselt kasvas asjaomastest riikidest pärinev import kõige enam 1995. ja 1996. aasta vahelisel ajal, siis nõukogu rõhutab, et see kaasnes lattu ostmisega ning et 1996. aasta importi ei tarbitud kohe selle saabumisel ühendusse. Ta märgib, et tagavarade olemasolust hoolimata ei kahanenud import ning et tegu on tõendiga dumpinguhinnaga impordi võimest siseneda ühenduse turule.

267 Lisaks vaidlustab nõukogu väite, mille kohaselt tekitasid kahju tegelikult teised ühenduse tootjad, kes kaebust ei toetanud. Ta täheldab, et kaks teist mõjukamat tootjat toetasid kaebust algusest peale ning Hiina tootjaga Mettler Toledo seotud suur äriühing ei saanud kahju tekitada, sest tal olid fikseeritud õiglased hinnad.

b) Esimese Astme Kohtu hinnang

268 Vaidlustatud määruse 81. põhjenduses viitab nõukogu järgmistele asjaoludele:

„Ühenduse tootmisharu osa ühenduse turul vähenes kõigi elektrooniliste kaalude puhul 1995. aasta 26,1%-lt 24,9%-ni uurimisperioodil ehk 4,6%. Samas vähenes

ühenduse tootmisharu madalatasemelise tootesehmendi turuosa 1995. aasta 21,8%-lt 17,1%-ni uurimisperiodil ehk 22%.”

269 Vastavalt vaidlustatud määruse 100. põhjendusele:

„Käsitletud periodil kasvas tarbimine ühenduse turul 35%. Ühenduse tootmisharu müük kasvas siiski ainult 29%, samal ajal kui import asjaomastest riikidest kasvas 123%.”

270 Vaidlustatud määruse 101. põhjenduses on märgitud järgmist:

„Nagu 81. põhjenduses on selgitatud, vähenes ühenduse tootmisharu turuosa käsitletud periodil 4,6%. Samas ajavahemikus kasvas asjaomaste riikide impordi turuosa 9,2%-lt 15,1%-ni.”

271 Hageja koostas oma hagiavalduse tarbeks 21. septembri 2000. aasta teabedokumendi ja vaidlustatud määruse andmete põhjal kolm absoluutarvudes tabelit ühenduse tootmisharu müüginahu ning ühenduse tootmisharu ja asjaomaste riikide turuosade kohta. Siinkohal esitatakse uus tabel, milles sisaldub nimetatud kolme tabeli teave ning milles on lisaks suhtarvudes näidatud areng iga andmetüübi kohta. See tabel tuleb koostada, võttes arvesse asjaolu, et CAS Corp.'i impordi, mille puhul dumpingut ei esinenud, ei oleks tohtinud arvestada.

	1995	1996	1997	1998	PE	Muutus %-des
Ühenduse tootmisharu turuosa	26,1%	25,1%	26,0%	23,6%	24,9%	-4,6
Tarbimine ühenduses	161 682	172 314	177 391	201 123	218 655	35
Ühenduse tootmisharu müügiimaht	42 199	43 251	46 122	47 465	54 445	29
Teiste ühenduse ettevõtjate müügiimaht	93 301	87 749	93 897	105 554	120 491	29
Koguimport	26 182	41 314	37 372	48 104	43 719	67
Koguimport Hiinast, Lõuna-Koreast ja Taiwanist*	14 853 11 273	32 834 28 753	26 422 20 850	34 464 29 838	33 063 29 248	123 159
Hiina, Lõuna-Korea ja Taiwani turuosa*	9,2% 7,0%	19,1% 16,7%	14,9% 11,8%	17,1% 14,8%	15,1% 13,4%	64 91
Muu import	11 329	8 480	10 950	13 640	10 656	-6

\* Teises reas on kajastatud olukord ilma CAS Corp.'i impordita

272 Hageja üritab nende andmete abil näidata, et ühenduse tootmisharu müügiimaht kasvas kogu analüüsiperioodi jooksul muutusteta ja olulisel määral ning et ühenduse tootmisharu turuosa kahanemine suhtarvudes ei saanud olla põhjustatud asjaomastest riikidest pärineva impordi tõttu, kuna ka nende turuosad kahanesid.

273 Hageja argumentidega ei saa nõustuda. Tegelikult ei saa müügiimahu analüüsi ühenduse tarbimise suhtes väljendada absoluutarvudes, sest turuosa mõiste on suhteline mõiste, mida väljendatakse protsentides. Ülaloodud andmetest tuleneb, et ühenduse tootmisharu turuosa oli 1995. aastal 26,1% ning uurimisperioodil oli see



24,9%, st suhteline langus oli 4,6%. Dumpinguhinnaga impordi turuosa moodustas 1995. aastal 7% ning uurimisperioodil 13,4%, st suhteline kasv oli 91%.

274 Ühelt poolt tuleb märkida, et 13,4% suurust turuosa võib lugeda piisavalt oluliseks, et import asjaomastest riikidest võinuks tekitada ühenduse tootmisharule kahju (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 30. märtsi 2000. aasta otsus kohtuasjas T-51/96: Miwon v. nõukogu, EKL 2000, lk II-1841, punkt 106). Pealegi, ehkki ühenduse tootmisharu müügiimaht kasvas analüüsiperioodil 29%, ei vasta see kasv proportsionaalselt tarbimise kasvule, mis oli samal ajavahemikul 35%. Nendest arvudest tuleneb selgelt, et ühenduse tootmisharu turuosa kahanes, nagu leiab nõukogu. Ka elektrooniliste kaalude import asjaomastest riikidest kasvas analüüsiperioodil umbes 159%. Hageja leiab ekslikult, et teised ettevõtjad tunduvad ühenduse turul kõige suuremat rolli mängivat. Nende müügiimaht kasvas samal perioodil kõigest 29%.

275 Lisaks, mis puudutab hageja väidet, mille kohaselt oleks 1996. aasta ja uurimisperioodi võrdlusel olnud tulemus erinev — dumpinguhinnaga impordi turuosa vähenemine 4% —, siis tuleb märkida, et isegi järeldades, et asjaomasest riikidest pärineva impordi turuosa kahanes, näeme, et võttes perioodi alguseks 1996. aasta, säilitas nimetatud import olulise turuosa, mis oli uurimisperioodil 13,4% (vt selle kohta eespool punktis 274 viidatud kohtuotsus Miwon v. nõukogu, punkt 106).

276 Lisaks tuleb märkida, et tulemused erinevad vastavalt andmete analüüsiks valitud perioodidele. Samas määrati käesolevas asjas analüüsi ajaliseks ulatuseks ajavahemik 1995. aastast kuni uurimise lõpuni 1999. aastal. Nagu leiab nõukogu, on tarbimisnäitajate ja lisaks turuosade määramisel kõige paremateks ja usaldusväärseimateks andmeteks koguanndmed terve analüüsiperioodi kohta. Nõustuda tuleb

nõukogu järelusega, mille kohaselt kinnitavad need andmed, et põhjusliku seose osas oli ühenduse tootmisharu turuosade kahanemise ja dumpinguhinnaga impordi turuosade kasvu vahel ilmne ja märkimisväärne ühtelangevus.

277 Selles osas tasub meenutada, et ühenduse institutsioonidel on lai kaalutusõigus määramaks dumpinguvastases menetluses kindlaks vaatlusalune ajavahemik kahju tuvastamiseks (Euroopa Kohtu 7. mai 1991. aasta otsus kohtuasjas C-69/89: Nakajima v. nõukogu, EKL 1991, lk I-2069, punkt 86). Käesolevas asjas ei ole hageja vaidlustanud analüüsiperioodi määramist iseenesest ning ta ei ole tõendanud, et ühenduse institutsioonid oleksid oma kaalutusõiguse piire ületanud, võttes kahju tuvastamisel arvesse ajavahemikku 1995. aastast kuni uurimisperioodi lõpuni.

278 Sellistel asjaoludel tuleb jätta kolmanda väite neljas osa tähelepanuta.

279 Kõigest eeltoodust tuleneb, et hageja ei ole suutnud tõendada ühenduse institutsioonide ilmset hindamisviga põhjusliku seose analüüsil. Järelikult ei rikkunud nad algmääruse artikli 3 lõiget 6.

280 Järelikult tuleb kolmas väide tagasi lükata.

*D. Neljas väide, mis tuleneb algmäärusega kehtestatud menetlusreeglite rikkumisest*

281 Neljas väide koosneb sisuliselt kolmest väitest menetlusreeglite rikkumise kohta.

*1. Esimene osa, mis puudutab algmääruse artikli 20 lõike 4 rikkumist*

a) Poolte argumendid

282 Hageja väidab, et ühenduse institutsioonid rikkusid algmääruse artikli 20 lõiget 4, sest komisjon ei teavitanud teda teatud faktidest ja kaalutlustest, mille alusel ta kavatses nõukogule teha lõplike tollimaksude kohaldamise ettepaneku.

283 Hoolimata hageja taotlusest lisateabe saamiseks, jättis komisjon vastamata talle 29. septembril 2000 saadetud faksiga esitatud küsimused nr 2, 3, 4, 6, 10, 11 ja 12, andmata hagejale võimalust kaitsta tõhusalt oma huve. Hageja leiab, et komisjoni vastustest uurimise järelduste kohta esitatud küsimustele tuleneb, et ühenduse institutsioonid keeldusid tahtlikult talle informatsiooni edastamast ning takistasid hagejal oma kaitseõigust teostada.

284 Nõukogu väidab, et komisjonil on kohustus teatada peamistest faktidest ja kaalutlustest, mille alusel kavatseb ta teha nõukogule ettepaneku kehtestada

lõplikud dumpinguvastased tollimaksud osas, milles sellest informatsioonist oleks menetluspooltel kasu oma huvide kaitseks. Menetluspool, kes hindab selle informatsiooni olevat ebapiisava, peab nõukogu arvates paluma komisjonil seda selgitada. Nõukogu märgib, et kui komisjon vastab lisateabe taotlusele ja see menetluspool leiab, et vastus on ebapiisav, peab seda selgelt väljendama. Lisaks märgib nõukogu, et kui komisjon asjaomase menetluspoole palutud informatsiooni ei edastanud, ei too see iseenesest kaasa lõplikult vastuvõetud meetmete tühistamist, sest asjaomane menetluspool peab tõendama, et tema võimalused oma huve tõhusalt kaitsta olid tegelikult mõjutatud.

285 Nõukogu leiab, et hageja väited on põhjendamatud, sest ta ei ole selgitanud, miks ei olnud tal võimalust oma huve tulemuslikult kaitsta, ning seetõttu on need vastuvõetamatud. Teiseks leiab nõukogu, et komisjon vastas nendele küsimustele nõuete- ja asjakohaselt. Lisaks leiab nõukogu, et hageja repliigis esitatud seletused on asjakohatud ning peamiselt vastuvõetamatud, sest neis on uusi faktiväiteid, mille oleks pidanud Esimese Astme Kohtule esitama hagiavaldusega.

#### b) Esimese Astme Kohtu hinnang

286 Esiteks, mis puudutab neljanda väite esimese osa väidetavat vastuvõetamatust, siis piisab, kui märkida, et hageja väited vastavad kodukorra artikli 44 lõike 2 nõuetele ning on seega vastuvõetavad.

287 Algmääruse artikli 20 lõikest 4 tuleneva komisjoni kohustuse teavitada dumpinguvastases menetlusest puudutatud ettevõtjaid peamisest faktidest ja kaalutlustest, mille alusel on ta kavatsenud teha ettepaneku kehtestada dumpinguvastased tollimaksud, eesmärk on tagada sellele menetlusele allutatud ettevõtjate kaitseõigus

(Esimese Astme Kohtu 21. novembri 2002. aasta otsus kohtuasjas T-88/98: Kundan ja Tata v. nõukogu, EKL 2002, lk II-4897, punkt 131). Seega tuleb väite käesolevat osa nimetatud sätte rikkumise kohta tõlgendada sisuliselt nii, et haldusmenetluses, mis sai läbi vaidlustatud määruse vastuvõtmisega, rikuti hageja kaitseõigust.

288 Esiteks tuleb märkida, et kaitseõigusega arvestamise põhimõte on üks ühenduse õiguse aluspõhimõtetest (Euroopa Kohtu 27. juuni 1991. aasta otsus kohtuasjas C-49/88: Al-jubail Fertilizer ja Saudi Arabian Fertilizer v. nõukogu, EKL 1991, lk I-3187, punkt 15; Esimese Astme Kohtu 18. detsembri 1997. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-159/94 ja T-160/94: Ajinomoto ja NutraSweet v. nõukogu, EKL 1997, lk II-2461, punkt 81, ja 19. novembri 1998. aasta otsus kohtuasjas T-147/97: Champion Stationery jt v. nõukogu, EKL 1998, lk II-4137, punkt 55).

289 Tasub meenutada, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale tuleb kaitseõigusega arvestamise põhimõtte kohaselt ettevõtjatele, keda puudutab dumpinguvastase määruse kehtestamisele eelnev uurimismenetlus, tagada haldusmenetluses võimalus tõhusalt väljendada oma seisukohta komisjoni dumpingu esinemist ja sellest ühenduse tootmisharule tekkinud kahju käsitleva väite toetuseks esitatud faktide ja väidetavate asjaolude ning kasutatud tõendite tõelevastavuse ja asjakohasuse kohta (vt eespool punktis 288 viidatud kohtuotsus Al-Jubail Fertilizer ja Saudi Arabian Fertilizer v. nõukogu, punkt 17; eespool punktis 288 viidatud kohtuotsus Ajinomoto ja NutraSweet v. nõukogu, punkt 83; eespool punktis 288 viidatud kohtuotsus Champion Stationery jt v. nõukogu, punkt 55, ja eespool punktis 287 viidatud kohtuotsus Kundan ja Tata v. nõukogu, punkt 132).

290 Need nõuded on sätestatud algmääruse artiklis artiklis 20. Algmääruse artikli 20 lõigete 1 ja 2 kohaselt kohustub komisjon eelkõige dumpinguvastase menetluse esemeks oleva toote eksportijale lõplikult avalikustama selliseid olulisi fakte ja kaalutlusi, mille alusel ta kavatses soovitada lõplike meetmete kehtestamist. Algmääruse artikli 20 lõige 4 kirjutab ette, et lõplik avalikustamine toimub kirjalikult. Avalikustamine peab toimuma nii kiiresti kui võimalik ning tavaliselt hiljemalt üks kuu enne lõpliku otsuse tegemist või komisjoni artikli 9 kohast

lõplikku meedet käsitleva ettepaneku esitamist. Kui komisjonil ei ole võimalik teatavaid asjaolusid ega seisukohti kõnealusel ajal avalikustada, siis avalikustatakse need esimesel võimalusel. Avalikustamine ei piira komisjoni või nõukogu võimaliku hilisema otsuse kohaldamist, aga kui nimetatud otsus toetub teistsugustele faktidele ja kaalutlustele, siis avalikustatakse need nii kiiresti kui võimalik.

291 Nõukogu 11. juuli 1988. aasta määruse (EMÜ) nr 2423/88 kaitse kohta dumpinguhinnaga ja subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Majandusühenduse liikmed (EÜT L 209, lk 1; edaspidi „algmääruse vana redaktsioon”) alusel tuli ühenduse institutsioonide esitatud teabe piisavust hinnata palutud informatsiooni üksikasjalikkust silmas pidades (vt selle kohta eespool punktis 288 viidatud kohtuotsus Ajinomoto ja NutraSweet v. nõukogu, punkt 93).

292 Lisaks muudab ebapiisav lõplik avalikustamine, mille eesmärgiks on tagada asjaomastele menetluspooltele võimalus kaitsta oma seisukohti haldusmenetluses, lõplikud dumpinguvastased tollimaksud kehtestanud määruse õigusvastaseks vaid siis, kui selle tegematajätmise tõttu ei saanud menetluspoolel tõhusalt oma huve kaitsta (eespool punktis 288 viidatud kohtuotsus Champion Stationery jt v. nõukogu, punktid 55, 73 ja 81–84).

293 Seega tuleb analüüsida neid põhimõtteid silmas pidades, kas uurimismenetluses rikuti hageja kaitseõigust.

294 Käesolevas asjas edastas komisjon hagejale 21. septembri 2000. aasta teabedokumendi faktide ja kaalutluste kohta, mille põhjal ta kavatses teha ettepaneku kehtestada hageja toodetud elektrooniliste kaalude impordile 13,1%-line lõplik dumpinguvastane tollimaks. Hagejale määratud tähtaeg märkuste esitamiseks oli

11. oktoober 2000. 29. septembri 2000. aasta faksiga palus hageja komisjonilt lisateavet. Komisjon vastas sellele kahe erineva kirjaga 29. septembril 2000 (dumpinguvastastes küsimustes) ja 4. oktoobril 2000 (kahju ja põhjusliku seose küsimustes). 4. oktoobri 2000. aasta faksiga, mis eelnes komisjoni sama kuupäevaga kirjale, palus hageja talle märkuste esitamiseks määratud tähtaja pikendamist. 5. oktoobri 2000. aasta faksiga keeldus komisjon tähtaja pikendamisest. 10. oktoobri 2000. aasta kirjas esitas hageja oma märkused dumpingu, kahju ja põhjusliku seose kohta. 11. oktoobri 2000. aasta kirjaga vastas komisjon 10. oktoobri 2000. aasta kirjale, mis puudutab dumpingu teatud aspekte. Täpsemalt nõustus ta sel korral hageja argumentidega müüjate töötasude kohta ning vähendas dumpingumarginaali 13,1%-lt 12,8%-le. Lõpetuseks esitas komisjon oma ülejäänud kommentaarid 10. oktoobri 2000. aasta kirja kohta 23. oktoobril 2000.

295 Selleks, et saaks hinnata, kas hageja sai tõhusalt oma huve kaitsta, tuleb analüüsida komisjoni vastuseid igale küsimusele, millele ta vastas hageja sõnul ebapiisavalt.

296 Küsimusega nr 2 soovis hageja „[s]elleks, et kommenteerida normaalväärtuse ja ekspordi hindade võrreldavust, [teada], milliseid parandusi kohaldati Indoneesia tootja ekspordi hindadele ja siseturu müügihindadele”.

297 21. septembri 2000. aasta teabedokumendis (A lisa punkt 2.c) esitas komisjon võrdluse kohta järgmise seletuse:

„Normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdlus tehti vabrikuhinna alusel ja samal kaubandustasandil (levitajad/edasimüüjad). Selleks võtsime aluseks Teie äriühingu kohta käivad andmed, nagu Te need küsimustiku vastusena olite esitanud. Nagu

Teie äriühing soovitas, võttis komisjon kohanduste näol erinevusi arvesse; kooskõlas algmääruse artikli 2 lõike 10 punktiga g kohandati vaatlusaluse müügi jaoks antud krediidi kulude erinevuste eest arvel sisalduvat hinda 1% ulatuses.

298 29. septembri 2000. aasta kirjaga edastas komisjon lisateabe vaadeldud Indoneesia mudelite tehniliste näitajate kohta. Lisaks selgitas komisjon, et füüsiliste omaduste erinevuse alusel ei tehtud kohandusi ülespoole; see kehtis nii võrdlusmudeli TEC SL-2200 omamaise kui ka ekspordiks müügi puhul. Ta seletas ka, et kogu mudeli TEC SL-2200 müügihind arvutati vabrikuhindade põhjal. Oma 11. oktoobri 2000. aasta kirjas seletas komisjon vastuseks 10. oktoobri 2000. aasta kirjale, milles hageja väitis, et komisjonil polnud õnnestunud võtta normaalväärtuse määramisel arvesse kasutatud mudeli ja hageja eksporditud erinevate mudelite vahelisi füüsiliste omaduste erinevusi, järgmist:

„Tuleb märkida, et nagu ilmneb [hageja] tehinguloendist, ei ole selge, et turuväärtuse osas esineks väidetav erinevus, mis tingiks fluorestseeriva näidikuga [elektroonilise kaalu] ja digitaalse näidikuga kaalu vahel normaalväärtuse võimaliku kohandamise. Täheldasime, et fluorestseeriva näidikuga sama mudelit on kohati müüdnud madalama hinnaga kui mudeleid, millel selline näidik puudub. Teie kaebus jäetakse seetõttu rahuldamata.”

299 Ta jätkas selle kirja punktis 2, viidates järgnevale:

„Lisaks meenutame Teile, nagu me juba väljendasime oma 29. septembri 2000. aasta kirjas, et senini ei ole füüsiliste omaduste erinevuse tõttu tõstetud normaalväärtust



tehniliste näitajate osas, nagu patarei töötamine, vahetu PLU-võti, kokkupandav näidik jne, mis on [hageja] eksporditud mudelitel, kuid mida ei esine TEK-mudelil SL-2200. Võttes arvesse olemasolevaid erinevusi, võib järeldada ulatuslikumat dumpingut.”

300 Lõpetuseks seletas ta sama kirja punktis 3 veel kord, et kui ta oleks võtnud omaks hageja soovitatud dumpingumarginaali arvutamise viisi, oleks ta tuvastanud kõrgema marginaali kui see, mille andis tulemuseks ta enda meetod.

301 Käesolevas asjas tugines hageja vaatlusaluse müügi jaoks antud krediidi kulude erinevustele. Nagu ilmneb 21. septembri 2000. aasta teabedokumendi A lisa punktist 2.c, nõustuti selle teguriga. Teabedokumendi kohaselt esitas hageja toodete füüsiliste omaduste kohta küsimusi. Nagu eelmisest punktist ilmneb, on komisjon piisavalt seletanud, miks ta ei ole füüsiliste omaduste erinevuse tõttu viinud läbi kohandamist.

302 Sellest tulenevalt tuleb asuda seisukohale, et hagejal oli võimalik teada, millised olid komisjoni normaalväärtuse määramiseks kasutatud mudelid. Samuti oli teda piisavalt teavitatud põhjustest, miks ei olnud füüsiliste omaduste erinevuste tõttu viidud läbi mingisugust kohandamist. Komisjon loobus vabatahtlikult ülespoole kohandamisest, mis oleks kaasa toonud kõrgema marginaali. Samuti teadis hageja, et hindu võrreldi samal kaubandustasandil. Lisaks ei taotlenud hageja teisi kohandusi. Järelikult oli tal 29. septembri 2000. aasta faksi küsimuse nr 2 osas võimalik oma huve tõhusalt kaitsta.

303 Küsimused nr 3 ja 4 puudutavad müüjate töötasust tingitud kohandust, mille komisjon tegi algselt hageja ekspordihinnale ning mille tulemusena kahanes ekspordihind ja kasvas dumpingumarginaal.

304 29. septembri ja 11. oktoobri 2000. aasta kirjadest ilmneb, et komisjon ei teinud müüjate töötasudest tingitud kohandust dumpingumarginaali lõpliku arvestuse osas. Tegelikult vähendas ta 11. oktoobri 2000. aasta kirjas dumpingumarginaali 13,1%-lt 12,8%-le. Seega langetas ta hageja suhtes soodsama otsuse ning nõustus täielikult tema argumentidega selles küsimuses. Järelikult ei ole enam põhjust uurida, kas komisjon vastas hageja küsimustele nr 3 ja 4 nõuetekohaselt.

305 Oma küsimuses nr 6 tõi hageja esile järgmised kaalutlused:

„See sama kiri 14. aprillist 2000, mille JKM Consulting on adresseerinud komisjonile, märgib: „Nagu sellel koosolekul sai kokku lepitud, viivad Bizerba ja Avery Berkel konkreetselt oma äriühingusse puutuva vastuse koostamise lõpuni salastatud ja salastamata vormis ning mina edastan selle seejärel komisjonile”. [Hageja] soovib teada, milliseid materjale pidi Bizerba ja Avery Berkel tookord esitama konkreetselt oma äriühingusse puutavas küsimuses.”

306 Komisjon vastas oma 4. oktoobri 2000. aasta kirjas järgmiselt:

„Komisjoni talitused vestlesid ühenduse tootmisharu esindajatega lisatud kahju näitajatest. Ühenduse tootmisharu esitas selle käigus tähelepanekuid, mille kohaselt Te olete salastamata toimikust teinud koopiaid.”

307 Bizerba kiri 10. aprillist 2000, mis saabus 14. aprillil 2000 ja milles olid tema kommentaarid kahju kohta, oli dokumentide hulgas, mille hageja lisas oma hagiavaldusele. Seega sisaldas see kiri lisateavet Bizerba'lt, millele oli viidatud JKM Consulting'u 14. aprilli 2000. aasta kirjas. Mis puudutab Avery Berkel'ilt pärinevat teavet, siis selle äriühingu kirja hageja hagiavalduse lisa dokumentide hulgas ei ole, ehkki toimikust ilmneb, et ta oli sellest teadlik. See nõukogu vasturepliigi lisa ära toodud dokument oli tegelikult kättesaadav salastamata toimikus, millest hageja koopiaid tegi. Nõukogu esitas selles küsimuses oma vasturepliigi lisa kaks protokollit, millest nähtub, et hageja esindaja tutvus salastamata toimikuga 14. septembril ja 1. detsembril 2000. 14. septembri 2000. aasta protokollit punktist 12 ilmneb, et hageja esindaja tegi Avery Berkel'i 14. aprillil 2000 saadetud ja 17. aprillil 2000 saabunud kirjast koopiaid. Järelikult ei vasta tegelikkusele hageja väide, mille kohaselt „ei [sisalda] salastamata toimik ühtegi Bizerba ja Avery Berkel'i nimetatud 14. aprilli 2000. aasta kirjast, millega viidi lõpule „konkreetselt neid äriühinguid puudutavate vastuste koostamine”, hilisemat tähelepanekut”, ning mille kohaselt „on selles üksnes Bizerba 10. aprilli 2000. aasta tähelepanek, kuid mitte midagi Avery Berkel'ilt”. Tegelikult saatsid mõlemad — nii Bizerba kui ka Avery Berkel — komisjonile pärast 2000. aasta aprilli koosolekut kirju, lõpetades seeläbi oma vastuse koostamise. Nagu eespool toodud, oli hageja neist kahest kirjast teadlik.

308 Seega oli hageja teadlik kõigist ühenduse tootmisharu esitatud tähelepanekute salastamata kokkuvõtetest. Järelikult oli hagejal 29. septembri 2000. aasta faksi küsimuse nr 6 osas võimalik oma huve tõhusalt kaitsta.

309 Küsimusega nr 10 soovis hageja komisjonilt teada, kas viimane uuris, millisel määral mõjutas Inglise naela kõrge vääring euro suhtes Avery Berkel'i konkurentsivõimet selles osas, mis puudutab müüki eurotsoonis.

310 Komisjon vastas oma 4. oktoobri 2000. aasta kirjaga järgmiselt:

„Eespool küsimusele nr 9 antud vastuses esitatud põhjustel ei ole olnud võimalik anda detailset ülevaadet andmetest kahju kohta eurotsoonis ja [sellest väljaspool olevas] tsoonis. [Nõutud andmete muutumine ei olnud kättesaadav, sest tabel 4.2.2 koostati tehinguloendite põhjal, mille esitasid uurimise raames koostööd tegevad ühenduse tootjad. Komisjoni tavalise praktika kohaselt palutakse tehinguloendeid vaid uurimisperioodi kohta.] Olemasoleva informatsiooni kohaselt on aga kahju tekkimine koostööd teinud ühenduse tootjate müügi osas klientidele eurotsoonis ja väljaspool seda ilmselge.”

311 Järelikult seletas komisjon, et tal ei olnud andmeid kahju kohta, mis oleksid jagatud eurotsooni ja selles väljapoole jääva vahel. Lisaks selgitas ta oma järeldust, et kahju tekkis koostööd teinud tootjatele (st ka Avery Berkel'ile) nii müümisel eurotsooni klientidele kui ka väljapoole seda tsooni. Seetõttu selgitas ta hagejale, millise analüüsi ta selles küsimuses oli läbi viinud.

312 Võib järeldada, et komisjon vastas hageja küsimusele nõuetekohaselt ning andis viimasele kogu vajaliku teabe, et too võiks tõhusalt oma huve kaitsta. Samas, nagu väidab nõukogu, ei ole sellel, kas komisjon on seda tegurit nõuetekohaselt arvesse võtnud või mitte, seost hageja kaitseõiguse arvestamisega.

313 Küsimusega nr 11 küsis hageja seda, „kuidas suutis komisjon teha kahju tuvastamisel selget vahet madalatasemelisse, keskmise tasemega ja kõrgetasemelisse tootesegmenti kuuluvate [elektrooniliste kaalude] vahel”, samas kui „teabedokumendi punktis 2.1 mainiti, et „uurimine näitas, et kolme tootesegmendi vahel ei saa selget vahet teha, sest kõrvuti olevate segmentide mudelid on tihti ärevahetamiseni sarnased””.

314 Komisjon vastas sellele oma 4. oktoobri 2000. aasta kirjas järgmiselt:

„Käesolevas uurimises on vaatlusalune toode sama kui varem läbi viidud või käimasolevates uurimistes. Kõik käesoleva uurimise võrdlusel kasutatud mudelid valiti asjaomaste koostööd teinud äriühingute poolt (olgu eksportivad tootjad või ühenduse tootjad) ning neid on vajadusel kontrollitud.”

315 Seejärel selgitas komisjon, kuidas ta jaotas toote madalatasemelisse, keskmise tasemega ja kõrgetasemelisse tootesegmenti. Seega oli komisjoni vastus piisav võimaldamaks hagejal tõhusalt oma huve kaitsta.

316 Lisaks, nagu nõukogu õigustatult leiab, tehti madalatasemelisse tootesegmenti kuuluvate ja muude elektrooniliste kaalude vahel vahet vaid näitlikustamise eesmärgil, ning kahju analüüs hõlmas kogu tootevalikut (vt eespool punktid 127–131).

317 Küsimusega nr 12 esitas hageja tähelepanekuid dumpingu ulatuse kohta:

„Teabedokumendi punktis 4.4.1 mainitakse, et „analüüsi all olid kõik algmääruse artikli 3 lõikes 5 konkreetselt loetletud tegurid”. Samas paistab, et analüüsitud ei ole [nimetatud määruse] artikli 3 lõikes 5 mainitud tegeliku dumpingumarginaali suurusjärku. Kas seda tegurit ei peetud uurimise käigus asjakohaseks? Kuidas jõudis komisjon, pidades silmas tema enda tuvastatud väga kõrge tasemega hinna

allalöömismarginaale, mis on kõrgemad kui koostööd teinud tootjate dumpingumarginaalid, järeldusele, et väidetava kahju tekitasid dumpingu mõjud? Kas komisjon võttis arvesse asjaolu, et dumpinguhinnata import toob ikkagi kaasa väidetava kahju, sest ka pärast väidetava dumpingu kõrvaldamist säilib suures ulatuses, ning koostööd teinud tootjate osas peaaegu muutumatul kujul, hinna allalöömine?”

318 Komisjon vastas sellele oma 4. oktoobri 2000. aasta kirjas järgmiselt:

„Teie küsimus puudutab väga hüpoteetilist probleemi, sest Te palute komisjoni talitustel kujutada ette olukorda, kus eksportivate tootjate müük toimuks dumpinguhinnata. Ilmselgelt ei ole see nii käesolevas uurimises. Ometi analüüsisid komisjoni talitused kõiki asjakohaseid tegureid, mis võisid ühenduse tootmisharule tekkinud kahjule mõju avaldada. Teabedokumendi peatükis „Põhjuslik seos” kinnitati põhjusliku seose olemasolu vaatlusalustest riikidest pärineva dumpinguhinnaga impordi ja ühenduse tootmisharule tekkinud kahju vahel.”

319 Seega vastas komisjon hageja küsimusele nr 12 nõuetekohaselt.

320 Eeltoodust tulenevalt tuleb neljanda väite esimene osa tagasi lükata.

## 2. Teine osa, mis puudutab algmääruse artikli 20 lõike 5 rikkumist

### a) Poolte argumendid

321 Hageja väidab, et ühenduse institutsioonid rikkusid algmääruse artikli 20 lõiget 5, jättes talle määramata vähemalt 10 päeva pikkuse tähtaja teabedokumendi kohta märkuste ettevalmistamiseks. Kuna komisjoni lõplik vastus lisateabe nõudele saadeti välja 4. oktoobril 2000 ja hagejale määratud lõpptähtaeg märkuste esitamiseks oli 11. oktoober 2000, ei saanud eespool nimetatud sättes ettenähtud tähtaega hagejale määrata.

322 Hageja märgib esiteks, et nõukogu ei ole täpsustanud, mis põhjusel hageja eksib, kui leiab, et tähtaega oleks pidanud hakkama arvestama kuupäevast, mil selgitus kätte saadi. Teiseks ei nõustu hageja nõukogu tõlgendusega, mille kohaselt pidanuks täiendavat lõplikku avalikustamist lugema täpsustuseks ning menetluspooltele ei olnud põhjust märkuste esitamiseks kohustuslikku miinimumtähtaega määrata. Hageja sõnul võttis see tõlgendus väga vähe arvesse kaitseõigust dumpinguvastases menetluses. Kolmandaks leiab hageja, et piisab, kui näidata, et algmääruses ettenähtud kohustuslikku tähtaega ei järgitud. Lõpetuseks väidab hageja, et kuna lõplik avalikustamine kahju käsitlevates küsimustes toimus 4. oktoobril 2000 ja neile päevile langesid Hiina riigipühad, ei saanud ta 7. oktoobril 2000 oma märkusi esitada, sest 7. ja 8. oktoober oli nädalavahetus; seega jäi tema sõnul tal kõnealuste märkuste koostamiseks vaid üks päev. Ta soovis kontrollida just komisjoni väidet, mille kohaselt ei olnud eurotsoonis müüdüd mudelite ja sellest tsoonist väljaspool müüdüd mudelite vahel erinevusi füüsilistes omadustes, et olemas olid võrreldavad mudelid, samuti 4. oktoobri 2000. aasta kirja lisas sisaldunud arve tarbimise kohta ning tõendit elektroonilistest kaaludest erinevate toodete, mis kuuluvad aga Eurostati määratud sama koodi alla, ekspordi kohta. Ta leiab, et põhiline on

dumpinguvastases menetluses tagada kaitseõiguse absoluutne miinimum, nähes menetluspooltele ette vähemalt kümme päeva oma huvide kaitse ettevalmistamiseks.

323 Nõukogu ei nõustu hageja väitega ning märgib esiteks, et lõplik avalikustamine toimus 21. septembri 2000. aasta kirjaga ja tähtaeg määrati 11. oktoobriks 2000. Seega oli nõukogu sõnul tähtaeg pikem kui kümme päeva.

324 Teiseks täheldab nõukogu, et isegi kui hageja tõlgendus tähtaja alguse kohta oleks õige, ei too asjaolu, et tal ei olnud märkuste koostamiseks kümnet päeva, kaasa vaidlustatud määruse tühistamist. Nõukogu leiab, et hageja peab tõendama, et asjaolu, et tal ei olnud märkuste koostamiseks kümnet päeva, takistas tal oma huve tõhusalt kaitsta. Nõukogu väidab, et 21. septembri 2000. aasta kirjas leidis kogu informatsioon, mis oli hagejale vajalik oma huvide tõhusaks kaitsmiseks.

325 Lisaks leiab nõukogu, et uued faktiväited nagu see, et hageja ei saanud koguda tõendeid eurotsoonis ja väljaspool seda tsooni müüdavate mudelite vahel esinevate füüsiliste omaduste erinevuste ega tarbimisnäitajate kohta, esitati alles repliigis ning seetõttu ei ole need vastuvõetavad. Igal juhul on need põhjendamatud.

#### b) Esimese Astme Kohtu hinnang

326 Algmääruse artikli 20 lõige 5 sätestab, et „[m]ärkusi, mis esitatakse pärast lõplikku avalikustamist, võib arvesse võtta ainult juhul, kui need esitatakse komisjoni poolt



iga juhtumi kohta eraldi seatava aja jooksul, mille pikkus on vähemalt 10 päeva, kusjuures arvesse võetakse küsimuse kiireloomulisust”.

327 Käesolevas asjas edastas komisjon teabedokumendi 21. septembri 2000. aasta kirjaga. Märkuste esitamise tähtajaks oli määratud 11. oktoober 2000 ning seega oli see pikem kui kümme päeva. 29. septembri 2000. aasta faksiga palus hageja komisjonilt lisateavet. Komisjon vastas sellele kahe erineva kirjaga 29. septembril 2000 ja 4. oktoobril 2000. 4. oktoobri 2000. aasta faksiga palus hageja kommentaaride esitamiseks ajapikendust. 5. oktoobri 2000. aasta faksiga keeldus komisjon sellest. 10. oktoobri 2000. aasta kirjaga esitas hageja oma kommentaarid komisjonilt saadud teabe kohta.

328 Sisuliselt väidab hageja, et tal oleks pidanud olema kümme päeva aega alates komisjoni 4. oktoobri 2000. aasta kirjast. Samas leiab nõukogu omalt poolt, et tähtaeg hakkab kulgema lõpliku informatsiooni avalikustamisest 21. septembril 2000.

329 Enne kui analüüsida, kas nõukogul on õigus pidada 21. septembri 2000. aasta kirja iseenesest lõplikuks avalikustamiseks, samas kui varasemad kirjad olid vaid pelgad täpsustused, tuleb uurida, millised oleksid käesoleval juhul tagajärjed, kui ka 29. septembri ja 4. oktoobri 2000. aasta kirju loetakse lõplikuks avalikustamiseks.

330 Kohtupraktikast tuleneb, et teatud asjaolude mainimata jätmine teabedokumendis ei kujuta endast hageja kaitseõiguse rikkumist, kui on tõendatud, et ta sai nendest teada muul ajal, kui tal oli veel võimalus väljendada tõhusalt selles asjas oma

seisukohta enne komisjoni ettepaneku tegemist vaidlustatud määruse vastuvõtmise kohta (vt selle kohta eespool punktis 288 viidatud kohtuotsus *Champion Stationery jt v. nõukogu*, punkt 83).

331 Ehkki hagejal pidi olema vähemalt kümme päeva aega, et esitada võimalikud märkused teabe kohta, mis puudus 21. septembril 2000 talle saadetud teabedokumendis, ning seda tähtaega ei järgitud, ei too see asjaolu iseenesest kaasa vaidlustatud määruse tühistamist. Tuleb tuvastada, kas asjaolu, et ühenduse institutsioonid ei määranud hagejale võimalike kommentaaride esitamiseks ülalmainitud lisateabe kohta algmääruse artikli 20 lõikes 5 sätestatud tähtaega, mõjutas konkreetselt tema kaitseõigust kõnesolevas menetluses.

332 Oma kommentaarides vastuseks komisjoni 21. septembril 2000 saadetud teabedokumendile vaidlustas hageja mitmed punktid, sh need, mille puhul ta vaidlustas komisjoni vastused. Komisjoni 29. septembri ja 4. oktoobri 2000. aasta kirjad olid vastused hageja küsimustele, mille viimane esitas oma 29. septembri 2000. aasta faksiga. Samas, nagu märgiti eespool punktides 295–320, ei rikutud nendes küsimustes hageja kaitseõigust. Lisaks võis hageja esitada oma märkused nii teabedokumendi kui ka komisjoni täiendavate vastuste kohta oma 10. oktoobri 2000. aasta kirjas.

333 Eelkõige väidab hageja, et pärast komisjoni 4. oktoobri 2000. aasta kirjaga lisateabe saamist talle antud lühikese aja jooksul ei olnud tal võimalik leida tõendeid, et Hiinast ja teistest asjaomaste riikidest eksporditi lisaks CN-koodi 8423 8150 alla kuuluvatele elektroonilistele kaaludele ka teisi tooteid.

- 334 Selle väitega ei saa nõustuda. Tegelikult sai hageja 21. septembri 2000. aasta teabedokumendist teada, et komisjoni arvates koosnes kogu nimetatud CN-koodiga registreeritud eksport elektroonilistest kaaludest. Seetõttu ei olnud tegu uue „lõpliku avalikustamisega”.
- 335 Mis puudutab väidet, mille kohaselt ei olnud hagejal aega kontrollida 4. oktoobril 2000 teatavaks tehtud komisjoni väidet, mille kohaselt ei olnud eurotsoonis ja sellest väljaspool müüdud mudelite vahel mingisuguseid füüsiliste omaduste erinevusi, ja et olemas olid võrreldavad mudelid, siis tuleb märkida, et 21. septembri 2000. aasta teabedokumendi punktis 4.2.2 tõi komisjon selleks, et toetada oma seisukohta euro kasutuselevõtu mõju kohta, ära eurotsooni ja muu tsooni keskmised hinnad (indekseeritud) iga tootesegmendi kohta. Oma 29. septembri 2000. aasta faksi punktis 8 küsis hageja järgmist: „Mis puudutab tabelit 4.2.2, siis soovib [hageja] teada, kas eurotsoonis ja mujal ühenduse tootmisharu poolt müüdud mudelite vahel on mingisuguseid erinevusi nende füüsilistes omadustes, mille põhjal hindade võrdlus toimus.” Komisjon vastas sellele oma 4. oktoobri 2000. aasta kirjas, et „[t]abelis 4.2.2 kasutati võrreldavaid mudeleid ja seetõttu ei ole vajalik teha füüsiliste omaduste erinevuste pärast kohandusi”. Oma 10. oktoobri 2000. aasta kirjas märgib hageja lihtsalt, et „lisaks näitab suur hinnaerinevus kaebuse esitanud ühenduse äriühingute poolt eurotsoonis ja [väljaspool seda tsooni] toimunud müügi vahel, nagu see ilmneb komisjoni dokumentidest, selgelt kaebuse esitanud äriühingute konkurentsivastast käitumist ja seda, et nad takistasid ühisturul paralleelset impordi”.
- 336 Hageja ei üritanud pärast komisjoni 4. oktoobri 2000. aasta kirjas sisaldunud vastust isegi mitte väita, et tal oli kahtlusi eurotsoonis ja väljaspool seda tsooni müüdavate mudelite füüsiliste erinevuste olemasolu ning nende mudelite võrreldavuse suhtes. Järelikult kaitseõigust ei rikutud.

337 Mis puudutab aga arve tarbimise kohta, mis sisaldasid 2000. aasta aprilli dokumendis ning mis tehti hagejale teatavaks 4. oktoobri 2000. aasta kirjaga, siis nende puhul oli tegu esialgsete andmetega; tähtsust omasid üksnes 21. septembri 2000. aasta teabedokumendis leiduvad andmed. Seetõttu on see argument asjakohatu.

338 Seetõttu oli hagejal võimalik väljendada oma 10. oktoobri 2000. aasta kirjas enda seisukohta tema ja komisjoni vaheliste erimeelsuste küsimuses ning viidata argumentidele, millele ta hiljem Esimese Astme Kohtus tugines.

339 Sellistes tingimustes ei saa hageja väita, et uurimismenetluses rikuti tema kaitseõigust.

340 Samuti tuleb märkida, et hageja tugineb ekslikult algmääruse artikli 20 lõikele 3, mille kohaselt juhul, „[k]ui ajutist tollimaksu ei ole kohaldatud, antakse isikutele võimalus taotleda lõplikku avalikustamist komisjoni sätestatud tähtaja jooksul”. 21. septembri 2000. aasta kirjas määratud tähtaeg puudutas esitatavaid märkusi, mitte lõpliku avalikustamise taotlust.

341 Sellest tulenevalt tuleb neljanda väite teine osa tagasi lükata.

3. Kolmas osa, mis puudutab algmääruse artikli 6 lõike 9 ja EÜ artikli 253 rikkumist

a) Poolte argumendid

342 Hageja väidab, et nõukogu rikkus algmääruse artikli 6 lõiget 9, sest ei viinud uurimist ühe aasta jooksul lõpule. Lisaks rikuti EÜ artiklit 253, sest ei suudetud põhjendada tähtaja ületamist sektoris, mis oli varem olnud mitmete menetluste esemeks. Hageja viitab Esimese Astme Kohtu praktikale (eespool punktis 167 viidatud kohtuotsus NTN Corporation ja Koyo Seiko v. nõukogu, punktid 119–125, ja Esimese Astme Kohtu 28. septembri 1995. aasta otsus kohtuasjas T-164/94: Ferchimex v. nõukogu, EKL 1995, lk II-2681, punkt 166).

343 Hageja väidab, et üheaastane tähtaeg on üldreegel. Kui sellest tähtajast kinni pidada ei ole võimalik, tuleb uurimine lõpetada 15 kuu jooksul. Nimetatud kohustus puudutab eelkõige juhtumeid, mille puhul on tuvastatud, et üheaastasest tähtajast kinni pidada ei ole võimalik.

344 Nõukogu ei nõustu hageja väitega ning leiab, et tema tõlgendus läheb vastuollu algmääruse artikli 6 lõike 9 selge sõnastusega. Institutsioonid on seotud üheselt mõistetava kohustusega viia uurimine lõpule 15 kuu jooksul.

b) Esimese Astme Kohtu hinnang

345 Esiteks, mis puudutab hageja viidatud Esimese Astme Kohtu praktikat, mille kohaselt ei tohi dumpinguvastane menetlus kesta kauem mõistlikust ajavahemikust, mida hinnatakse pidades silmas iga juhtumi asjaolusid (eespool punktis 342 viidatud kohtuotsus Ferchimex v. nõukogu, punkt 166), siis tuleb meenutada, et see kohtupraktika käis algmääruse artikli 7 lõike 9 punkti a vana redaktsiooni kohta.

346 Algmääruse artikli 6 lõige 9 ei vasta aga algmääruse artikli 7 lõike 9 punkti a vanale redaktsioonile, mis oli sõnastatud järgmiselt:

„Uurimine saab läbi selle lõpetamisel või lõpliku meetme võtmisel. Üldjuhul peab uurimine lõppema aasta pärast menetluse algust.”

347 Käesolevas asjas kohalduv algmääruse artikli 6 lõige 9 sätestab:

„[Nimetatud määruse] [a]rtikli 5 lõike 9 alusel algatatud menetluse puhul viiakse uurimine võimaluse korral lõpule ühe aasta jooksul. Igal juhul tuleb uurimine lõpetada 15 kuu jooksul pärast selle algatamist kas [algmääruse] artikli 8 kohaselt tehtud järelduste põhjal, mis on saadud kohustuste võtmisel, või [algmääruse] artikli 9 kohaselt tehtud järelduste põhjal, mis on saadud lõplike meetmete võtmisel.”

348 Seega sisaldab algmääruse artikli 6 lõige 9 erinevalt vanast redaktsioonist soovituslikku üheaastast tähtaega ning kohustuslikku 15-kuulist tähtaega. Neist kahest tähtajast järeldub, et kui ühenduse institutsioonid ei ole uurimist üheaastase soovitusliku tähtaja jooksul lõpule viinud, piisab algmääruse menetlusnormide järgimiseks sellest, kui uurimine lõpetatakse 15-kuulise kohustusliku tähtaja jooksul, ning vaja ei ole kontrollida, kas soovituslikku tähtaega ületav, kuid kohustusliku tähtaja raamidesse jääv aeg on konkreetse juhtumi tingimustes mõistlik. Järelikult ei ole hageja viidatud kohtupraktika kohalduv juhul, kui kinni on peetud 15-kuulisest kohustuslikust tähtajast.

349 Teiseks alustati käesolevas asjas menetlus 16. septembril 1999 algatamise kohta teadaande avaldamisega Euroopa Ühenduste Teatajas ning lõpetati 27. novembril 2000 vaidlustatud määruse vastuvõtmisega nõukogu poolt. Järelikult ei viidud uurimist lõpule üheaastase soovitusliku tähtaja jooksul. Küll aga on selge, et seda tehti enne 15-kuulise kohustusliku tähtaja lõppu. Järelikult ei saa ühenduse institutsioonidele heita ette algmääruse artikli 6 lõike 9 rikkumist.

350 Kolmandaks ei olnud ühenduse institutsioonid kohustatud viitama nendel asjaoludel põhjustele, miks nad ületasid üheaastast soovituslikku tähtaega. Seetõttu ei rikkunud nad ka EÜ artiklit 253.

351 Järelikult tuleb ka neljanda väite kolmas osa tagasi lükata.

352 Kõigest eeltoodust järeldeb, et hagi tuleb jätta tervikuna rahuldamata.

## **Kohtukulud**

353 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud nõukogu kasuks, mõistetakse kostja kohtukulud vastavalt viimase nõudele välja hagejalt.

354 Kodukorra artikli 87 lõike 4 esimese lõigu alusel kannab menetlusse astunud komisjon ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

**ESIMESE ASTME KOHUS (neljas koda laiendatud koosseisus)**

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Mõista kostja kohtukulud välja hagejalt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.**
- 3. Menetlusse astuja kannab ise oma kohtukulud.**

Tiili

Pirrung

Mengozzi

Meij

Vilaras

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 28. oktoobril 2004 Luxembourgis.

Kohtusekretär

Koja esimees

H. Jung

V. Tiili



## Sisukord

Õiguslik raamistik .....	II - 3672
Vaidluse aluseks olevad asjaolud .....	II - 3681
Menetlus ja poolte nõuded .....	II - 3684
Põhiküsimus .....	II - 3686
A. Esimene väide, mis tuleneb algmääruse artikli 2 lõike 7 kohaldamisel tehtud ilmselt hindamisveast .....	II - 3686
1. Sissejuhatus .....	II - 3686
2. Algmääruse artikli 2 lõike 7 ülesehitus .....	II - 3689
a) Poolte argumendid .....	II - 3689
b) Esimese Astme Kohtu hinnang .....	II - 3690
3. Algmääruse artikli 2 lõike 7 punktiga c seatud esimene tingimus .....	II - 3693
a) Ühetaoliste hindade kohaldamine .....	II - 3693
Poolte argumendid .....	II - 3693
Esimese Astme Kohtu hinnang .....	II - 3695
b) Kahjumiga müük .....	II - 3701
Poolte argumendid .....	II - 3701
Esimese Astme Kohtu hinnang .....	II - 3703
c) Hiina siseturul müügi ja ekspordi suhe .....	II - 3707
Poolte argumendid .....	II - 3707
Esimese Astme Kohtu hinnang .....	II - 3708
d) Kokkuvõtte algmääruse artikli 2 lõike 7 punktiga c seatud esimese tingimuse kohta .....	II - 3713
	II - 3791

B.	Teine väide, mis tuleneb algmääruse artikli 3 lõigete 2, 3, 5 ja 8 rikkumisest ja ilmsest hindamisveast kahju kindlaksmääramisel .....	II - 3714
1.	Esialgsed märkused .....	II - 3714
2.	Kuues osa, mis puudutab algmääruse artikli 3 lõigete 2 ja 8 rikkumist seoses dumpinguhinnaga impordi mõju hindamisega ühe osa samasuguse toote ühenduse toodangu suhtes .....	II - 3716
a)	Poolte argumendid .....	II - 3716
b)	Esimese Astme Kohtu hinnang .....	II - 3718
3.	Esimene osa, mis puudutab algmääruse artikli 3 lõike 5 rikkumist .....	II - 3719
a)	Poolte argumendid .....	II - 3719
b)	Esimese Astme Kohtu hinnang .....	II - 3721
4.	Teine osa, mis puudutab kahju tuvastamisel dumpinguta impordi arvessevõtmist .....	II - 3725
a)	Poolte argumendid .....	II - 3725
b)	Esimese Astme Kohtu hinnang .....	II - 3728
5.	Kolmas osa, mis puudutab järeldust ühenduse tootmisharule tekitatud olulise kahju kohta .....	II - 3734
a)	Esialgsete ja lõplike andmete erinevus .....	II - 3734
	Poolte argumendid .....	II - 3734
	Esimese Astme Kohtu hinnang .....	II - 3735
b)	Teatud kahju näitajate hindamine .....	II - 3737
	Poolte argumendid .....	II - 3737
	Esimese Astme Kohtu hinnang .....	II - 3739
	— Samasuguse toote müügihind .....	II - 3740
	— Euro kasutuselevõtu tasuvus ja mõjud .....	II - 3742

SHANGHAI TERAOKA ELECTRONIC V. NÕUKOGU

c)	Olulise kahju tekkimine ja asjaolude hindamine .....	II - 3743
	Poolte argumentid .....	II - 3743
	Esimese Astme Kohtu hinnang .....	II - 3744
d)	Euro kasutuselevõtu väljavaatest tuleneva mõju algus ja kõrghetk ....	II - 3744
	Poolte argumentid .....	II - 3744
	Esimese Astme Kohtu hinnang .....	II - 3745
6.	Neljas osa, mis puudutab ühenduse institutsioonide ilmset eksimust tegeliku dumpingumarginaali suurusjärgu hindamisel .....	II - 3747
	a) Poolte argumentid .....	II - 3747
	b) Esimese Astme Kohtu hinnang .....	II - 3748
7.	Viies osa, mis puudutab algmääruse artikli 3 lõigete 2 ja 3 rikkumist Eurostati andmete arvessevõtmisel .....	II - 3749
	a) Poolte argumentid .....	II - 3749
	b) Esimese Astme Kohtu hinnang .....	II - 3751
C.	Kolmas väide, mis tuleneb algmääruse artikli 3 lõike 6 rikkumisest .....	II - 3756
1.	Sissejuhatus .....	II - 3756
2.	Esimene osa, mis puudutab tasuvust .....	II - 3757
	a) Poolte argumentid .....	II - 3757
	b) Esimese Astme Kohtu hinnang .....	II - 3758
3.	Teine osa, mis puudutab müügihinna muutumist .....	II - 3758
	a) Poolte argumentid .....	II - 3758
	b) Esimese Astme Kohtu hinnang .....	II - 3760
4.	Kolmas osa, mis puudutab hinna allalöömise arvutamist .....	II - 3762
	a) Poolte argumentid .....	II - 3762
	b) Esimese Astme Kohtu hinnang .....	II - 3762
		II - 3793

5. Neljas osa, mis puudutab turuosa .....	II - 3763
a) Poolte argumendid .....	II - 3763
b) Esimese Astme Kohtu hinnang .....	II - 3764
D. Neljas väide, mis tuleneb algmäärusega kehtestatud menetlusreeglite rikkumisest .	II - 3769
1. Esimene osa, mis puudutab algmääruse artikli 20 lõike 4 rikkumist .....	II - 3769
a) Poolte argumendid .....	II - 3769
b) Esimese Astme Kohtu hinnang .....	II - 3770
2. Teine osa, mis puudutab algmääruse artikli 20 lõike 5 rikkumist .....	II - 3781
a) Poolte argumendid .....	II - 3781
b) Esimese Astme Kohtu hinnang .....	II - 3782
3. Kolmas osa, mis puudutab algmääruse artikli 6 lõike 9 ja EÜ artikli 253 rikkumist .....	II - 3787
a) Poolte argumendid .....	II - 3787
b) Esimese Astme Kohtu hinnang .....	II - 3787
Kohtukulud .....	II - 3789